

-สำเนา-

รายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ
สมัยประชุมสามัญ สมัยแรก ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๗
เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลา ๑๐.๐๐ น.
ณ ห้องประชุมสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ

ผู้มาประชุม

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑	นายชัชชัย บุญประคม	ประธานสภาเทศบาล	ชัชชัย บุญประคม	
๒	นายวัชรพงษ์ เประกันยา	รองประธานสภาเทศบาล	นายวัชรพงษ์ เประกันยา	
๓	นายอำคา อามาคหิน	สมาชิกสภาเทศบาล	อำคา อามาคหิน	
๔	นายประยงค์ สุขใจ	สมาชิกสภาเทศบาล	ประยงค์ สุขใจ	
๕	นางวิษุตา จันทร์หล่ม	สมาชิกสภาเทศบาล	วิษุตา จันทร์หล่ม	
๖	นายวิเชียร พูลผ่าน	สมาชิกสภาเทศบาล	วิเชียร พูลผ่าน	
๗	นายปัญญา เมืองคู่	สมาชิกสภาเทศบาล	ปัญญา เมืองคู่	
๘	นางชนแก้ว ทองคำภา	สมาชิกสภาเทศบาล	ชนแก้ว ทองคำภา	
๙	นายบุญจันทร์ ศรีสุระ	สมาชิกสภาเทศบาล	บุญจันทร์ ศรีสุระ	
๑๐	นางรัฐชนก ทวีสาร	สมาชิกสภาเทศบาล	รัฐชนก ทวีสาร	
๑๑	นายขวัญชัย ภูมิสัตย์	สมาชิกสภาเทศบาล	ขวัญชัย ภูมิสัตย์	
๑๒	นายประจักษ์ ฝอยทอง	สมาชิกสภาเทศบาล	ประจักษ์ ฝอยทอง	

ผู้ไม่มาประชุม

- นางสาวพรพิมล สิทธิพูนอนุภาพ

ติดตามการที่จังหวัด

ผู้เข้าร่วมประชุม

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑	นายเหมราช หาญเชิญชัย	นายกเทศมนตรี	เหมราช หาญเชิญชัย	
๒	นายแพงตา ไพเรเขต	รองนายกเทศมนตรี	แพงตา ไพเรเขต	
๓	นายชัยวัฒน์ วงษ์ไชยา	นักจัดการงานทั่วไป	ชัยวัฒน์ วงษ์ไชยา	
๔	นายวรุตต์ จันทร์ศิริ	ผู้ช่วยนักวิเคราะห์นโยบายและแผน	วรุตต์ จันทร์ศิริ	
๕	นางสาวรัชฎาภรณ์ เทพอินทร์	ผู้ช่วยนักวิชาการเกษตร	รัชฎาภรณ์ เทพอินทร์	
๖	นางสาวจิระภา สวัสดิ์ทา	ผู้ช่วยนักจัดการงานทั่วไป	จิระภา สวัสดิ์ทา	
๗	นางสาวกนิษฐา วรรณชัย	ผู้ช่วยนักวิชาการสาธารณสุข	กนิษฐา วรรณชัย	
๘	นายอานูภาพ คำบา	ผู้ช่วยนักวิชาการสุขาภิบาล	อานูภาพ คำบา	
๙	นางสาวธัญพร แสนบัว	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ	ธัญพร แสนบัว	
๑๐	นางสาวเบญจวรรณ แก้วไพฑูล	คนงาน	เบญจวรรณ แก้วไพฑูล	

เริ่มประชุม

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

เวลา ๑๐.๐๐ น.

เนื่องจากเลขานุการสภาฯติดราชการช่วงเช้า กระผมจึงขอให้ท่านสมาชิกทุกท่านได้เสนอชื่อเพื่อแต่งตั้งเลขานุการสภาชั่วคราวเพื่อดำเนินการประชุมครั้งนี้ครับ เชิญครับ

นางวิษุตา จันทร์หล่ม
สมาชิกสภา

เรียนท่านประธานสภาและสมาชิกสภาทุกท่าน ดิฉันนางวิษุตา จันทร์หล่ม สมาชิกสภาเขต ๑ ดิฉันขอเสนอชื่อนางขันแก้ว ทองคำภา เป็นเลขานุการสภาชั่วคราวครับ

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

มีสมาชิกท่านใดเสนอชื่อเพิ่มไหมครับ ถ้าไม่มีกระผมขอมติ สมาชิกท่านใดมีมติเห็นชอบให้ นางขันแก้ว ทองคำภา เป็นเลขานุการสภาชั่วคราวโปรดยกมือ...

ที่ประชุม

มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ให้นางขันแก้ว ทองคำภาเป็นเลขานุการสภาชั่วคราว

นางขันแก้ว ทองคำภา
เลขานุการสภาชั่วคราว

บัดนี้สมาชิกสภาเทศบาลตำบลยางหล่อมาครบองค์ประชุมจำนวน ๑๒ ท่านแล้ว ดิฉันเชิญท่านประธานสภาดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุมดังนี้...เรียนเชิญค่ะ

ระเบียบวาระที่ ๑ ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมครั้งที่แล้วการประชุมสภาสมัยสามัญ สมัยแรก ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ระเบียบวาระที่ ๓ ญัตติเสนอเพื่อพิจารณา

ขอความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ จำนวน ๖ เรื่องดังนี้

๑. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๗

๒. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสียค่าบริการน้ำทิ้งและค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗

๓. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่องการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗

๔. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๖๗

๕. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗

๖. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดินถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้ายดิน พ.ศ. ๒๕๖๗

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

.....

ประธานสภาเริ่มดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุม

นายรัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

เรียนนายกเทศบาลตำบลยางหล่อ สมาชิกสภาเทศบาลตำบลยางหล่อและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลยางหล่อทุกท่านครับ วันนี้เป็นวันประชุมสมัยสามัญครั้งแรก ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๗ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้องประชุมสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ

ระเบียบวาระที่ ๑

นายรัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

เนื่องจากในช่วงเช้ามีสมาชิกสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ ได้มีการเข้าร่วมต้อนรับผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร จังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อเข้าร่วมงานชุมชนสีขาว ที่บ้านดอนเกสัด กระผมขอขอบคุณสมาชิกทุกท่านครับที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ระเบียบวาระที่ ๒

นายรัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

รับรองรายงานการประชุมครั้งที่แล้ว สมัยสามัญ สมัยแรก ครั้งที่ ๒/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๗

ขอเชิญท่านขึ้นแก้ว ทองคำภา สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒ ประธานคณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมต่อสมาชิกสภาเพื่อพิจารณาการรับรองรายงานการประชุมและสรุปผลการตรวจสอบรายงานการประชุมสภาฯครั้งนี้ ให้แก่สมาชิกสภาเทศบาลตำบลยางหล่อทราบ...ขอเชิญครับ

นางชั้นแก้ว ทองคำภา
สมาชิกสภา

เรียนประธานสภา รองประธานสภา นายกเทศบาลตำบลยางหล่อ หัวหน้าส่วนราชการทุกท่าน เจ้าหน้าที่ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนคะ ดิฉันนางชั้นแก้วทองคำภา คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมสมัยสามัญสมัยแรก ครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้องประชุมสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ

ระเบียบวาระที่ ๓ ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

- ไม่มี -

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมครั้งที่แล้ว สมัยสามัญ
สมัยที่ ๔ ครั้งที่ ๑ /๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๖
สภามิมีมติรับรองรายงานการประชุม

ระเบียบวาระที่ ๓ กำหนดสมัยประชุมสภาสมัยสามัญ ประจำปี พ.ศ.
๒๕๖๗ และกำหนดวันเริ่มสมัยประชุมสามัญ สมัยแรกของปีถัดไป

๓.๑ กำหนดการประชุมสมัยสามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗

๓.๒ กำหนดวันเริ่มประชุมสมัยประชุมสามัญประจำปีสมัย
แรก ของปีถัดไปและมีกำหนดกัวัน

ที่ประชุมมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบ ให้กำหนดสมัยประชุมสมัย
สามัญประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เป็น ๔ สมัย ดังนี้

สมัยประชุมสามัญ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ดังนี้

สมัยประชุมสามัญ สมัยแรก กำหนดให้ วันที่ ๘ มกราคม พ.ศ.
๒๕๖๗ เป็นต้นไป มีกำหนด ๓๐ วัน

สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๒ กำหนดให้ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ.
๒๕๖๗ เป็นต้นไป มีกำหนด ๓๐ วัน

สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๓ กำหนดให้ วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ.
๒๕๖๗ เป็นต้นไป มีกำหนด ๓๐ วัน

สมัยประชุมสามัญ สมัยที่ ๔ กำหนดให้ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ.
๒๕๖๗ เป็นต้นไป มีกำหนด ๓๐ วัน

และกำหนดให้วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๘ เป็นวันเริ่มประชุมสมัย
สามัญประจำปีของปีถัดไป

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

นางวิชชุดา จันทร์หล่ม สอบถามเกี่ยวกับเรื่องประปาทอดถึงสูงบ้านยาง
หล่อ

นายบุญจันทร์ ศรีสุระ เรียนถามนายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ เกี่ยวกับ
เงินอุดหนุนกีฬา บ้านดอนเกล็ด

นายปัญญา เมืองคู่ เรียนถามนายกเทศมนตรีเกี่ยวกับช่างไฟฟ้า เทศบาล
ตำบลยางหล่อ

นายอำคก อำมาตหิน เรียนถามเกี่ยวกับถนนสายบ้านดอนเกล็ด

นายประจักษ์ ฝอยทอง เรียนถามเกี่ยวกับเรื่องการเงิน และสามารถ
ใช้ได้เมื่อไหร่

ดิฉันก็มีเรื่องที่จะรายงานให้ทางที่ประชุมทราบเพียงเท่านั้นค่ะ
ขอบคุณค่ะ

นายชัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

ขอบคุณนางชั้นแก้ว ทองคำภา คณะกรรมการตรวจรายงานการ
ประชุมครับ มีสมาชิกท่านใดมีข้อสงสัยเพิ่มเติมอะไรไหมครับ ถ้ามี
สามารถสอบถามได้นะครับ...ถ้าไม่มีกระผมขอมติเห็นชอบการ
รับรองผลรายงานการประชุมครั้งที่แล้วครับ

สมาชิกท่านใดมีมติเห็นชอบรับรองรายงานการประชุมสภาฯ สมัยสามัญ สมัยแรก เมื่อวันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ โปรดยกมือ...

ที่ประชุม

มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ รับรองรายงานการประชุมสภาฯ สมัยสามัญ สมัยแรก เมื่อวันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗

ระเบียบวาระที่ ๓
นายรัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

ญัตติเสนอเพื่อพิจารณา ขอความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ จำนวน ๖ เรื่องดังนี้

๑. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗
  ๒. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าน้ำบาดาล เสียค่าบริการน้ำทิ้งและค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗
  ๓. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่องการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗
  ๔. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗
  ๕. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันน้ำบาดาลเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗
  ๖. ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดินถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้ายดิน พ.ศ. ๒๕๖๗
- กระผมขอให้นายกเสนอร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อทั้ง ๖ เรื่องดังนี้ เชิญครับ

นายเพชรราช หาญเชิงชัย
นายกเทศมนตรี

กระผมขอมอบให้เจ้าเอกนพพร พันกิจ เจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับร่างเทศบัญญัติครับ

เจ้าเอกนพพร พันกิจ
หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ

เรียนประธานสภาฯ รองประธานสภาฯ นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ หัวหน้าส่วนราชการทุกท่าน กระผมเจ้าเอกนพพร พันกิจ หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ สืบเนื่องจากมีหนังสือเร่งรัดติดตาม เกี่ยวกับการจัดทำเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เนื่องจากเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อยังไม่ได้ประกาศใช้ กระผมจึงมีการจัดทำร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อขึ้นมาจำนวน ๖ เรื่องดังนี้

๓.๓ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๗

-ร่าง-

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ

เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๗

ของ

เทศบาลตำบลยางหล่อ

อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ

เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๗

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติว่าด้วยตลาด พ.ศ.๒๕๖๗

เหตุผล

โดยที่การดำเนินกิจการตลาดที่ไม่ถูกต้องด้วย
 สุขลักษณะอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนและก่อให้เกิด
 มลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย สมควรกำหนดลักษณะของตลาด
 สุขลักษณะในการดำเนินกิจการตลาด สุขลักษณะสำหรับผู้ขายของ
 และผู้ช่วยขายของในตลาด หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ดำเนินกิจการ
 ตลาด และอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการ
 ตลาด จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยาง
หล่อว่าด้วยตลาด พ.ศ.๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา มาตรา ๖๐ แห่ง
พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๘๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่
๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔
มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่
แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ เทศบาลตำบลยางหล่อโดย
ความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ และผู้ว่าราชการ
จังหวัดหนองบัวลำภู จึงตรา เทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยาง
หล่อ เรื่อง ตลาด พ.ศ.๒๕๖๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลยางหล่อ
ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบล
ยางหล่อแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นชุมนุม
เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมี
สภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสี้ยว ทั้งนี้ ไม่ว่า
จะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความ
รวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับผู้ค้าใช้เป็นชุมนุมเพื่อจำหน่าย
สินค้าประเภทดังกล่าวเป็นประจำหรือเป็นครั้งคราวหรือตามวันที่
กำหนด

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ซื้อขายกัน

“อาหาร” หมายความว่า ของกิน หรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุดิบชนิดที่คนกิน ต้ม อม หรือนำเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่า
ด้วยวิธีใดๆ หรือในรูปลักษณะใดๆ แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุออกฤทธิ์ต่อ
จิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
แล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มีงูหมายสำหรับใช้หรือใช้เป็นส่วนผสมในการ
ผลิตอาหารรวมถึงวัตถุดิบอาหาร สัตว์ และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้
และของอื่นๆ ที่มีสภาพเป็นของสด

“อาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ” หมายความว่า อาหารสด
ประเภทเนื้อสัตว์หรือเนื้อสัตว์ที่มีการชำแหละ ณ แผงจำหน่ายสินค้า

“อาหารประเภทปรุงสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ
ประกอบหรือปรุงสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ รวมทั้งของหวาน
และเครื่องดื่มชนิดต่างๆ

“การล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล” หมายความว่า การทำความสะอาดตัวอาคาร แผงจำหน่ายสินค้าในตลาด พื้น ผนัง เพดาน ทางระบายน้ำ ตะแกรงดักมูลฝอย บ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ห้องส้วม ที่บิสสาวะ อ่างล้างมือ และบริเวณตลาดให้สะอาด ไม่มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หยากไข่ ฟัน ละอองและคราบสกปรก รวมทั้งให้มีการฆ่าเชื้อ ทั้งนี้ สารเคมีที่ใช้ต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบบำบัดน้ำเสียของตลาด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดจัดตั้งตลาด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

การเปลี่ยนแปลงขยายหรือลดสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เป็นตลาดหลังจากที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดตามวรรคหนึ่งแล้วจะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย

ความในข้อนี้มีให้ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบ บวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรของรัฐที่ได้จัดตั้งตลาดขึ้นตามอำนาจหน้าที่ แต่ในการดำเนินกิจการตลาดจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้รับใบอนุญาตตามบทบัญญัติอื่นแห่งฉบับบัญญัตินี้และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ด้วย และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นหนังสือให้ผู้จัดตั้งตลาดตามวรรคนี้อำนาจกำหนดเงื่อนไขเป็นการเฉพาะรายก็ได้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ตลาดแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

- (๑) ตลาดประเภทที่ ๑ ได้แก่ ตลาดที่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในหมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๑
- (๒) ตลาดประเภทที่ ๒ ได้แก่ ตลาดที่ไม่มีโครงสร้างอาคาร และมีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในหมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๒

ข้อ ๖ ที่ตั้งของตลาดต้องอยู่ห่างไม่น้อยกว่า ๓๐๐ เมตร จากแหล่งที่ก่อให้เกิดมลพิษ ของเสีย โรงเลี้ยงสัตว์ แหล่งโสโครก ที่กำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัย วันแต่จะมีวิธีการป้องกันซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ให้ความเห็นชอบแล้ว

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินการกิจการตลาดต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๒

สัญลักษณ์ของตลาด

ส่วนที่ ๑

สัญลักษณ์ตลาดประเภทที่ ๑

ข้อ ๘ ตลาดประเภทที่ ๑ ต้องมีส่วนประกอบของสถานที่และสิ่งปลูกสร้าง คือ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของ ที่ชนถ่ายสินค้า ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ ที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยและที่จอดยานพาหนะ ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๙ อาคารสิ่งปลูกสร้างสำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(๑) ถนนรอบอาคารตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และมีทางเข้าออกบริเวณตลาดกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร อย่างน้อยหนึ่งทาง

(๒) ตัวอาคารตลาดทำด้วยวัสดุถาวร มั่นคง และแข็งแรง

(๓) หลังคาสร้างด้วยวัสดุทนไฟ และแข็งแรงทนทาน ความสูงของหลังคาต้องมีความเหมาะสมกับการระบายอากาศของตลาดนั้น

(๔) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร แข็งแรง ไม่ดูดซับน้ำ เรียบ ล้างทำความสะอาดง่ายไม่มีน้ำขังและ ไม่ลื่น

(๕) ทางเดินภายในอาคารมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๖) เครื่องกั้นหรือสิ่งกีดขวางทำด้วยวัสดุถาวร และแข็งแรง สามารถป้องกันสัตว์ เช่น สุนัข มิให้เข้าไปในตลาด

(๗) การระบายอากาศภายในตลาดเพียงพอ เหมาะสมและไม่มีกลิ่นเหม็นอับ

(๘) ความเข้มของแสงสว่างในอาคารตลาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ลักซ์

(๙) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุถาวร เรียบ มีความลาดเอียง และทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑.๕ ตารางเมตร และมีทางเข้าออกสะดวก โดยมีที่นั่งสำหรับผู้ขายของแยกต่างหากจากแผง

(๑๐) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดแบบระบบท่ออย่างเพียงพอสำหรับล้างสินค้าหรือล้างมือ ทั้งนี้ ต้องวางท่อในลักษณะที่ปลอดภัย ไม่เกิดการปนเปื้อนจากน้ำโสโครก ไม่ติดหรือทับกับท่อระบายน้ำเสียหรือสิ่งปฏิกูล โดย

(ก) มีที่ล้างอาหารสดอย่างน้อย ๓ จุด และในแต่ละจุดจะต้องมีก๊อกน้ำไม่น้อยกว่า ๓ ก๊อก กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๓๐ แผง ขึ้นไป ต้องจัดให้มีที่ล้างอาหารสด ๑ จุดต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๓๐ แผง เศษของ ๓๐ แผง ถ้าเกิน ๑๕ แผง ให้ถือเป็น ๓๐ แผง

(ข) มีก๊อกน้ำประจำแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(ค) มีที่เก็บสำรองน้ำในปริมาณเพียงพอและสะดวกต่อการใช้ กรณีที่มีแผงจำหน่ายอาหารสดตั้งแต่ ๕๐ แผงขึ้นไป ต้องจัดให้มีน้ำสำรองอย่างน้อย ๕ ลูกบาศก์เมตรต่อจำนวนแผงจำหน่ายอาหารสดทุก ๑๐๐ แผง เศษของ ๑๐๐ แผง ถ้าเกิน ๕๐ แผง ให้ถือเป็น ๑๐๐ แผง

(๑๑) ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ทั้งนี้ ให้มีตะแกรงดักมูลฝอยและบ่อตกไขมันด้วย

(๑๒) การติดตั้งระบบการป้องกันอัคคีภัยตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารความใน (๑) และ (๕) มิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีถนนรอบอาคารตลาด ทางเข้าออกบริเวณตลาด และทางเดินภายในอาคารตามที่กำหนดได้

ข้อ ๑๐ ต้องจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตั้งอยู่ในบริเวณหนึ่งบริเวณใดโดยเฉพาะ มีพื้นที่เพียงพอสำหรับการขนถ่ายสินค้าในแต่ละวัน และสะดวกต่อการขนถ่ายสินค้าและการรักษาความสะอาดความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับตลาดที่จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ใช้บังคับ และมีข้อจำกัดเรื่องพื้นที่ซึ่งไม่อาจจัดให้มีที่ขนถ่ายสินค้าตามที่กำหนดได้

ข้อ ๑๑ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และตั้งอยู่ในที่เหมาะสมนอกตัวอาคารตลาด หรือในกรณีที่อยู่ในอาคารตลาดต้องแยกเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ มีผนังกันโดยไม่ให้มีประตูเปิดสู่บริเวณจำหน่ายอาหารโดยตรง

ข้อ ๑๒ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ตั้งอยู่นอกตัวอาคารตลาดและอยู่ในพื้นที่ที่รถเก็บขนมูลฝอยเข้าออกได้สะดวก มีการปกปิดและป้องกันไม่ให้สัตว์เข้าไปคุ้ยเขี่ย ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบว่าเหมาะสมกับตลาดนั้น

ข้อ ๓๓ ต้องจัดให้มีที่จอดรถยานพาหนะอย่างเหมาะสมตามที่
เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ส่วนที่ ๒

สุขลักษณะตลาดประเภทที่ ๒

ข้อ ๑๔ ตลาดประเภทที่ ๒ ต้องจัดให้มีสถานที่สำหรับผู้ขาย
ของ ห้องส้วม ที่ปัสสาวะ อ่างล้างมือ และที่เก็บรวบรวมหรือที่
รองรับมูลฝอย ตามที่กำหนดไว้ในส่วนนี้

ข้อ ๑๕ สถานที่สำหรับผู้ขายของต้องมีและเป็นไปตาม
หลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ทางเดินภายในตลาดมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(๒) บริเวณสำหรับผู้ขายของประเภทอาหารสดต้องจัดให้
เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะ โดยมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ไม่ลื่น
สามารถล้างทำความสะอาดได้ง่าย และไม่มีน้ำขัง เช่น พื้นคอนกรีต
พื้นที่ปูด้วยคอนกรีตสำเร็จ หรือพื้นลาดด้วยยางแอสฟัลต์

(๓) แผงจำหน่ายสินค้าประเภทอาหารทำด้วยวัสดุแข็งแรงที่
มีผิวเรียบ ทำความสะอาดง่าย มีความสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๖๐
เซนติเมตร และอาจเป็นแบบพับเก็บได้

(๔) น้ำประปาหรือน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ และจัดให้มีที่
ล้างทำความสะอาดอาหารและภาชนะในบริเวณแผงจำหน่ายอาหาร
สด แผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ และแผงจำหน่าย
อาหารประเภทปรุงสำเร็จ

(๕) ทางระบายน้ำจากจุดที่มีที่ล้าง โดยเป็นรางแบบเปิด ทำ
ด้วยวัสดุที่มีผิวเรียบ มีความลาดเอียงให้สามารถระบายน้ำได้สะดวก
มีตะแกรงดักมูลฝอยก่อนระบายน้ำออกสู่ที่ระบายน้ำสาธารณะ
หรือแหล่งน้ำสาธารณะ และไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่
ประชาชนข้างเคียง ในกรณีจำเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำ
ของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจกำหนดให้จัดให้มีบ่อดักไขมัน หรือ
บ่อพักน้ำเสียก่อนระบายน้ำออกสู่ที่ระบายน้ำสาธารณะหรือแหล่ง
น้ำสาธารณะก็ได้

(๖) กรณีที่มีโครงสร้างเฉพาะเสาและหลังคา โครงเหล็ก
คลุมผ้าใบ เต็นท์ ร่มหรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ต้องอยู่ใน
สภาพที่มั่นคงแข็งแรง

ข้อ ๑๖ ต้องจัดให้มีห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือตาม
จำนวนและหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด
โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข และตั้งอยู่ในที่ที่
เหมาะสมนอกสถานที่ขายของ เว้นแต่จะจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่ ส้วม
สาธารณะ ส้วมเอกชนหรือส้วมของหน่วยงานราชการที่ได้รับอนุญาต
ให้ใช้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ทั้งนี้ ให้มีระยะห่างจากตลาดไม่เกิน ๕๐
เมตร

ข้อ ๑๗ ต้องจัดให้มีที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยอย่างเพียงพอที่จะรองรับปริมาณมูลฝอยในแต่ละวัน และมีลักษณะเหมาะสมตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ดำเนินกิจการต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าตลาดประเภทที่ ๒ นั้น มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นตลาดประเภทที่ ๑ ได้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและผู้รับใบอนุญาตร่วมกันพิจารณากำหนดแผนการพัฒนาปรับปรุงตลาดประเภทที่ ๒ ให้เป็นตลาดประเภทที่ ๑ ตามกฎกระทรวงนี้ ตามระยะเวลาและขั้นตอนที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๙ การจัดวางสินค้าในตลาดแต่ละประเภทต้องจัดให้เป็นหมวดหมู่และไม่ปะปนกัน เพื่อสะดวกในการดูแลความสะอาดและป้องกันการปนเปื้อนในอาหาร

ข้อ ๒๐ การเปิดและปิดตลาดต้องเป็นไปตามเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด(กำหนดเวลาการเปิดและปิดตลาด ตั้งแต่เวลา ๐๓.๐๐ น. ถึงเวลา ๑๐.๐๐ น. และ เวลา ๑๕.๐๐ น. ถึงเวลา ๑๙.๐๐ น.)

ข้อ ๒๑ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในตลาดให้ถูกสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) บำรุงรักษาโครงสร้างต่างๆ ของตลาด ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดีตลอดเวลา เช่น ตัวอาคาร พื้น ฝ้าเพดาน แผงจำหน่ายสินค้า ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ อุปกรณ์ต่างๆ เช่น สายไฟ หลอดไฟ พัดลม ก๊อกน้ำ ท่อน้ำประปา และสาธารณูปโภคอื่น

(๒) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรงดักมูลฝอยบ่อดักไขมัน ระบบบำบัดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และทางระบายน้ำ มิให้มีกลิ่นเหม็นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๓) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะและอ่างล้างมือให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้งานได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาดหนึ่งครั้ง

(๔) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหารสดและแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์แช่หั่น และมีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขอาจแจ้งให้มีการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาลมากกว่าเดือนละหนึ่งครั้งก็ได้

(๕) จัดให้มีการกำจัดสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรคภายในบริเวณตลาดอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งก็ได้

(๖) ดูแลแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละมิให้ปล่อยน้ำหรือของเหลวไหลจากแผงลงสู่พื้นตลาด และจัดให้มีทางระบายน้ำหรือของเหลวลงสู่ทางระบายน้ำหลักของตลาด

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๒ ต้องรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการบำรุงรักษาตลาดและการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในตลาดให้ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีการเก็บกวาดมูลฝอยบริเวณตลาด และดูแลความสะอาดของตะแกรงคัดมูลฝอยรวมทั้งกรณีที่มีบ่อดักไขมัน บ่อพักน้ำเสีย และทางระบายน้ำ มิให้มีการล้นเห้นเป็นประจำทุกวัน และดูแลที่เก็บรวบรวมหรือที่รองรับมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะเสมอ

(๒) ดูแลห้องส้วม ที่ปัสสาวะ และอ่างล้างมือ ให้อยู่ในสภาพที่สะอาด ใช้การได้ดี และเปิดให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดตลาด

(๓) จัดให้มีการล้างทำความสะอาดตลาดเป็นประจำทุกวัน โดยเฉพาะแผงจำหน่ายอาหารสดและแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละ ในกรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อให้ดำเนินการล้างตลาดตามหลักการสุขาภิบาล ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขแจ้งให้ปฏิบัติ

(๔) จัดให้มีการป้องกันมิให้น้ำหรือของเหลวไหลจากแผงจำหน่ายอาหารประเภทเนื้อสัตว์ชำแหละลงสู่พื้นตลาด

ข้อ ๒๓ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ ผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาดประเภทที่ ๑ หรือตลาดประเภทที่ ๒ ต้องไม่กระทำการและต้องควบคุมดูแลมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) จำหน่ายอาหารที่ไม่สะอาดหรือไม่ปลอดภัยตามกฎหมายว่าด้วยอาหารในตลาด

(๒) นำสัตว์ทุกชนิดเข้าไปในตลาด เว้นแต่สัตว์ที่นำไปขังไว้ในที่ขังสัตว์เพื่อจำหน่าย

(๓) นำหรือชำแหละสัตว์ใหญ่ เช่น โค กระบือ แพะ แกะ หรือสุกร ในตลาด รวมทั้งนำหรือชำแหละสัตว์ปีกในกรณีที่เกิดการระบาดของโรคไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ในเขตท้องที่นั้น

(๔) สะสมหรือหมักหมมสิ่งหนึ่งสิ่งใดในตลาด จนทำให้สถานที่สกปรก รกรุงรัง เป็นเหตุรำคาญ เกิดมลพิษที่เป็นอันตรายหรือเป็นที่เพาะพันธุ์สัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕) ถ่ายเทหรือทิ้งมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูลในที่อื่นใด นอกจากที่ซึ่งจัดไว้สำหรับรองรับมูลฝอยหรือสิ่งปฏิกูล

(๖) ทำให้น้ำใช้ในตลาดเกิดความสกปรกจนเป็นเหตุให้เป็นหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

(๗) ก่อหรือจุดไฟไว้ในลักษณะซึ่งอาจเป็นที่เดือดร้อนหรือเกิดอันตรายแก่ผู้อื่น

(๘) ใช้ตลาดเป็นที่พักอาศัยหรือเป็นที่พักค้างคืน

(๙) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญ มลพิษที่เป็นอันตราย หรือการระบาดของโรคติดต่อ เช่น เสียงดัง แสง กระพริบ ความสั่นสะเทือน หรือมีกลิ่นเหม็น

ข้อ ๒๔ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติและให้ความร่วมมือกับผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งตลาด เจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานสาธารณสุข ในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การจัดระเบียบและกฎเกณฑ์ในการรักษาความสะอาดของตลาด

(๒) การจัดหมวดหมู่อินค้า

(๓) การดูแลความสะอาดแผงจำหน่ายสินค้าของตน

(๔) การรวบรวมมูลฝอยลงในภาชนะรองรับที่เหมาะสม

(๕) การล้างตลาด

(๖) การเข้ารับการฝึกอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารและอื่นๆ ตามหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๗) การตรวจสอบสุขภาพตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๕ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติเกี่ยวกับสินค้าและแผงจำหน่ายสินค้าดังต่อไปนี้

(๑) ให้วางสินค้าบนแผงจำหน่ายสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด โดยห้ามวางสินค้าล้ำแผงจำหน่ายสินค้าหรือขอบเขตที่กำหนด และห้ามวางสินค้าสูงจนอาจเกิดอันตรายหรือส่งผลกระทบต่อระบบการระบายอากาศ และแสงสว่าง ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ห้ามวางสินค้าประเภทวัตถุอันตรายปะปนกับสินค้าประเภทอาหาร

(๓) ให้วางสินค้าประเภทอาหาร เครื่องดื่ม และภาชนะอุปกรณ์ขอบเขตที่กำหนด โดยสูงจากพื้นตลาดไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตร

(๔) ห้ามเก็บสินค้าประเภทอาหารไว้ใต้แผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทตามกฎหมายว่าด้วยอาหารหรืออาหารที่มีการป้องกันการเน่าเสียและปกปิดมิดชิด ทั้งนี้ ต้องมีการรักษาความสะอาดและป้องกันสัตว์หรือแมลงที่เป็นพาหะนำโรค

(๕) ไม่ใช่แสงหรือวัตถุอื่นใดที่ทำให้ผู้บริโภคมองเห็นอาหารต่างไปจากสภาพที่เป็นจริง

(๖) ห้ามต่อเติมแผงจำหน่ายสินค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๖ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องมีสุขอนามัยส่วนบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ ไม่เป็นโรคที่สังคมรังเกียจ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ เช่น อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด ไข้สวก ไข้หัด คางทูม วัณโรคในระยะอันตราย โรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคผิวหนังที่นำรังเกียจ ไวรัสตับอักเสบบีชนิดเอ ไข้หวัดใหญ่ รวมถึงไข้หวัดใหญ่ที่ติดต่อมาจากสัตว์ และโรคตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ในระหว่างขายสินค้าต้องแต่งกายสุภาพ สะอาดเรียบร้อย หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) ในระหว่างขายสินค้าประเภทอาหารต้องปฏิบัติตามหลักสุขอนามัยส่วนบุคคล เช่น ไม่ไอหรือจามรดอาหาร ไม่ใช้มือหยิบจับอาหารที่พร้อมรับประทานโดยตรง ล้างมือให้สะอาดก่อนหยิบหรือจับอาหาร ไม่สูบบุหรี่หรือดื่มสุรา ทั้งนี้ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๗ ผู้ขายและผู้ช่วยขายของในตลาดต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในการจำหน่าย ทำประกอบ บรรจุ เก็บหรือสะสมอาหาร และการรักษาความสะอาดของภาชนะ น้ำใช้และของใช้ต่างๆ ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารที่ขายต้องสะอาด และปลอดภัยตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยอาหาร

(๒) อาหารสดเฉพาะสัตว์ เนื้อสัตว์ และอาหารทะเล ต้องเก็บรักษาในอุณหภูมิไม่เกิน ๕ องศาเซลเซียส ในตู้เย็นหรือแช่น้ำแข็งตลอดระยะเวลาการเก็บ

(๓) การจำหน่ายอาหารประเภทปรุงสำเร็จต้องใช้เครื่องใช้ภาชนะที่สะอาด และต้องมีอุปกรณ์ปกปิดอาหารเพื่อป้องกันการปนเปื้อนและรักษาอุปกรณ์ปกปิดอาหารนั้นให้สะอาดและใช้การได้ดี

(๔) ในกรณีที่เป็นแผงจำหน่ายอาหาร ซึ่งมีการทำ ประกอบ และปรุงอาหาร ต้องจัดสถานที่ไว้ให้เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะเพื่อการนั้นและต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักการสุขาภิบาลอาหาร

(๕) เครื่องมือ เครื่องใช้ และภาชนะอุปกรณ์ที่ใช้ เช่น เขียง เครื่องชดมะพร้าว จาน ชาม ช้อนและส้อม ตะเกียบ และแก้วน้ำ ต้องสะอาดและปลอดภัยมีการล้างทำความสะอาดและจัดเก็บที่ถูกต้องอยู่เสมอ

หมวดที่ ๓ ใบอนุญาต

ข้อ ๒๘ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งตลาดจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้าย เทศบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ ของผู้ขอรับใบอนุญาต

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน / หนังสือรับรองนิติบุคคล (กรณีเป็นนิติบุคคล) ของผู้ขอรับใบอนุญาต

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ของอาคารตลาด

(๔) แผนผัง แบบก่อสร้าง และรายการปลูกสร้างของตลาด

(๕) รูปถ่าย ๑ นิ้ว จำนวน ๒ รูป

(๖) ใบอนุญาตฉบับเดิม กรณีต่ออายุใบอนุญาต

(๗) ใบมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนผู้มอบและผู้รับมอบอำนาจ

(๘) อื่น ๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๒๙ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่า สละสิทธิ์

ข้อ ๓๐ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้

ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๑ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลยางหล่อ เท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้าย เทศบัญญัตินี้ในวันที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๓ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลตำบลยางหล่อ

ข้อ ๓๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึก การแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเก่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๗ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๘ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๙ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๑ ให้นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

เดือน

พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายเหมราช หาญเจียงชัย)

นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ

เห็นชอบ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ

เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗

อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตจัดตั้งตลาด

ลำดับ	รายการ	ค่าธรรมเนียมฉบับ ละ (บาทต่อปี)
๑.	จำนวนแผงในตลาด ไม่เกิน ๒๕ แผง	ฉบับละ ๑,๐๐๐
๒.	จำนวนแผงในตลาด เกิน ๒๕ แผง แต่ไม่เกิน ๕๐ แผง	ฉบับละ ๒,๐๐๐
๓.	จำนวนแผงในตลาด เกิน ๕๐ แผง แต่ไม่เกิน ๑๐๐ แผง	ฉบับละ ๓,๐๐๐
๔.	จำนวนแผงในตลาด เกิน ๑๐๐ แผง แต่ไม่เกิน ๒๐๐ แผง	ฉบับละ ๕,๐๐๐
๕.	จำนวนแผงในตลาด เกิน ๒๐๐ แผง ขึ้นไป	ฉบับละ ๘,๐๐๐

คำขอเลขที่...../.....
(เจ้าหน้าที่กรอก)

แบบคำขอรับใบอนุญาตต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการ.....

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....
.....ปี สัญชาติ.....โดย.....
.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคลปรากฏตาม.....
.....ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....
.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....เขต/
อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขออนุญาต.....

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้

☐ สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่นๆ)
ระบุ.....

☐ สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่.....
.....

☐ หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

☐ ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)

☐ สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

☐ หลักฐานการที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

☐ เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามที่ทางราชการส่วนท้องถิ่นประกาศ
กำหนด คือ

(๓).....

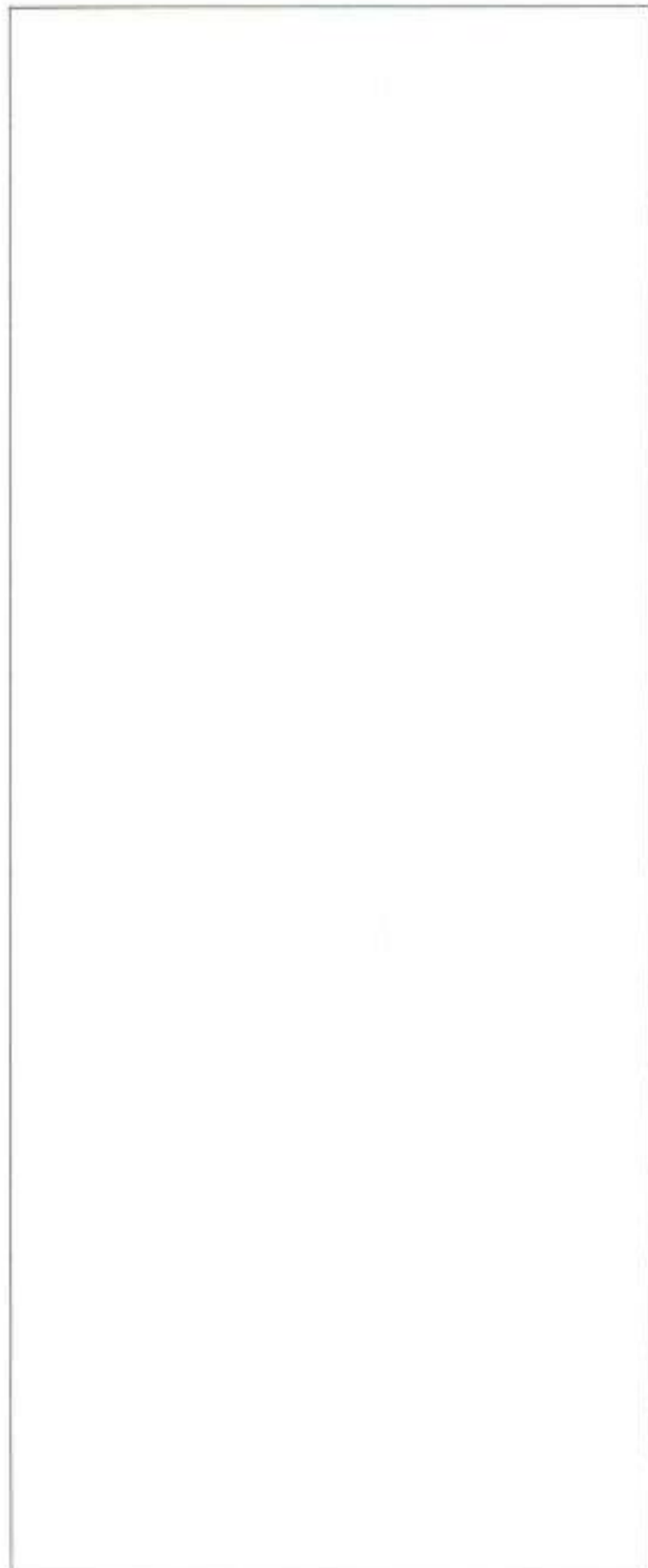
(๒).....

ขอรับรองว่าข้อความตามคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต

(.....)

แผนผังแสดงที่ตั้งสถานประกอบการโดยสังเขป

ส่วนของผู้ที่
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต / ต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน

☐ ครบ

☐ ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้ขอรับใบอนุญาต
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต / ต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน

☐ ครบ

☐ ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมาขึ้นต่อเจ้า
พนักงานท้องถิ่นภายใน.....วัน
นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

๓.๒ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าน้ำบาด
น้ำ เสียค่าบริการน้ำทิ้งและค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗

-ร่าง-

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่อง การจัดเก็บค่าน้ำบาดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่า
ใบอนุญาต
ให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ.๒๕๖๗

ของ

เทศบาลตำบลยางหล่อ
อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่า
ใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ.๒๕๕๗

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ ว่าด้วยการจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ.๒๕๖๗ เพื่อเป็นการออกข้อกำหนดของท้องถิ่น โดยคำนึงถึงสภาพของท้องถิ่น และการรักษาสิ่งแวดล้อมสภาวะปัจจุบันอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ มาตรา ๑๖ (๑๘) และพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๗๓

เหตุผล

โดยในปัจจุบันสถานการณ์น้ำเน่าเสียในพื้นที่เทศบาลตำบลยางหล่อได้ทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ อันมีสาเหตุมาจากการประกอบกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจากอดีตถึงปัจจุบัน เทศบาลตำบลยางหล่อได้ตระหนักถึงความเดือดร้อนของประชาชนจากผลความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมและปัญหาน้ำเสีย จึงได้ดำเนินการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถรวบรวมน้ำเสียโดยผ่านระบบท่อไปบำบัดยังสถานีควบคุมคุณภาพน้ำ โดยในระยะต่อไปเทศบาลตำบลยางหล่อจะได้ขยายแนวท่อให้ครอบคลุมพื้นที่ รวมถึงการวางมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาอันเกิดจากน้ำเน่าเสีย แต่เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวต้องมีต้นทุนค่าใช้จ่ายในด้านต่าง ๆ รวมถึงการบริหารจัดการด้วย เทศบาลตำบลยางหล่อจึงเห็นควรนำหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluters Pay Principle : PPP) ตามนโยบายรัฐบาลเข้ามาใช้เพื่อให้การบริหารสิ่งแวดล้อมทางน้ำของเทศบาลตำบลยางหล่อให้เป็นไปอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ “เรื่องการจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม” จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย เพื่อนำรายได้มาสมทบสนับสนุนในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน และแก้ไขปัญหาตามแนวทางดังกล่าวข้างต้นต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่า
ใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๑๖ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ เทศบาลตำบลยางหล่อ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ และผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู โดยนายอำเภอศรีบุญเรือง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่องการจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับภายในเขตเทศบาลตำบลยางหล่อ เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลยางหล่อ

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบรรดาเทศบัญญัติ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า อุปกรณ์ หรือวิธีการที่กักเก็บน้ำเสียตลอดจนเครื่องจักรกล ซึ่งมีไว้สำหรับปรับปรุงลักษณะของน้ำเสียให้มีลักษณะเหมาะสมเป็นน้ำทิ้งตามมาตรฐานน้ำทิ้งที่เทศบาลตำบลยางหล่อนำกำหนด

“ระบบบำบัดน้ำเสียรวม” หมายความว่า ระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาลตำบลยางหล่อจัดให้มีขึ้นเพื่อบำบัดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ผ่านท่อรวบรวมน้ำเสีย

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมูลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น

“แหล่งกำเนิดน้ำเสีย” หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคารสิ่งก่อสร้าง และที่ดินจัดสรร สถานที่ประกอบกิจการใดๆ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นแหล่งที่มาของน้ำเสีย

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งที่เทศบาลตำบลยางหล่อกำหนด หรือกรณีเป็นน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียที่ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้ ให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่เทศบาลตำบลยางหล่อกำหนด

“แหล่งรองรับน้ำทิ้ง” หมายความว่า ท่อรับน้ำเสียและแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น คู คลอง แม่น้ำ และหนองน้ำ

“การระบายน้ำทิ้ง” หมายความว่า การปล่อยน้ำทิ้งลงสู่หรือไหลไปสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง

“ของเสีย” หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสารหรือวัตถุอันตราย

อื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีมาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพของแข็งของเหลว หรือก๊าซ

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และวัตถุเบร้ออกไซด์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัมมันตรังสี วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม

“ท่อรับน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อหรือทางระบายน้ำที่เทศบาลตำบลยางหล่อจัดให้มีขึ้นเพื่อนำน้ำเสีย น้ำทิ้ง หรือน้ำอื่นใดจากอาคารหรือสถานประกอบการไปสู่ทอรวบรวมน้ำเสีย

“ทอรวบรวมน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อที่เทศบาลตำบลยางหล่อจัดให้มีขึ้นเพื่อนำน้ำเสีย น้ำทิ้ง หรือน้ำอื่นใดไปสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

“ท่อเชื่อมน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อหรือรางระบายน้ำที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียจัดให้มีขึ้น เพื่อนำน้ำเสียจากอาคารหรือสถานประกอบการไปสู่ท่อรับน้ำเสียหรือทอรวบรวมน้ำเสีย

“ท่อเชื่อมน้ำทิ้ง” หมายความว่า ท่อหรือรางระบายน้ำที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียจัดให้มีขึ้น เพื่อปล่อยน้ำทิ้งจากอาคารหรือสถานประกอบการลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ทอรวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

“การต่อท่อเชื่อม” หมายความว่า การต่อท่อเชื่อมน้ำเสีย หรือท่อเชื่อมน้ำทิ้งจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย เข้าสู่ หรือลงสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือทอรวบรวมน้ำเสียตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ประกอบกิจการ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร สถานเริงรมย์ หรือสถานที่ประกอบกิจการใดๆ ที่เป็นแหล่งก่อให้เกิดน้ำเสีย

“ที่อยู่อาศัย” หมายความว่า โรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างสำหรับใช้เป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งมีเจ้าของบ้านครอบครองและให้รวมถึงสถานที่หรือยานพาหนะซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยเป็นประจำด้วย

“ราชการ” หมายความว่า หน่วยงานราชการที่มีหน้าที่ให้บริการสาธารณะกับประชาชน ซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ในฐานะเป็นหน่วยราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น

“ธุรกิจขนาดเล็ก” หมายความว่า หน่วยธุรกิจที่ทำหน้าที่ผลิตสินค้าหรือบริการในเชิงการค้าหากำไร ทั้งขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีเงินทุนจดทะเบียน หรือมีสินทรัพย์ถาวรไม่เกิน ๕ ล้านบาท หรือมีคนงานจำนวน ๑๐ - ๔๙ คน

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า ธุรกิจที่รัฐเป็นเจ้าของ คือเป็นของส่วนรวม/เป็นของคนไทยทุกคน เช่น การรถไฟแห่งประเทศไทย , การประปาส่วนภูมิภาค , ไปรษณีย์ , การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เป็นต้น

“ธุรกิจขนาดใหญ่” หมายความว่า หน่วยธุรกิจที่ทำหน้าที่ผลิตสินค้า หรือบริการในเชิงการค้าหากำไรที่มีขนาดใหญ่ ที่มีทุนจดทะเบียนหรือสินทรัพย์ถาวรตั้งแต่ : ล้านบาทขึ้นไป หรือมีคนงานตั้งแต่ ๕๐ คนขึ้นไป

“การเลี้ยงสุกร” หมายความว่า การเลี้ยงสุกรพ่อพันธุ์ แม่พันธุ์ สุกรขุน หรือลูกสุกรชนิดใดชนิดหนึ่งหรือตั้งแต่สองชนิดขึ้นไป ตามน้ำหนักหน่วยปศุสัตว์

“ที่ดินจัดสรร” หมายความว่า ที่ดินจัดสรรตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน

“ค่าน้ำบาดน้ำเสีย” หมายความว่า เงินที่เทศบาลตำบลยางหล่อเรียกเก็บเป็นค่าก่อให้เกิดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทต่างๆ ตามอัตราที่เทศบาลตำบลยางหลอกำหนด

“ค่าบริการน้ำทิ้ง” หมายความว่า เงินที่เทศบาลตำบลยางหล่อเรียกเก็บในการอนุญาตให้มีการระบายน้ำทิ้ง

“ค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม” หมายความว่า เงินที่เทศบาลตำบลยางหล่อเรียกเก็บในการอนุญาตสำหรับการต่อท่อเชื่อม

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ หรือผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานแทน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดเทศบาลตำบลยางหล่อ รองปลัดเทศบาลตำบลยางหล่อและผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัติ

“เทศบาล” หมายความว่า เทศบาลตำบลอย่างหลอ

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลอย่างหลอ รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๓

การรวบรวมและการบำบัดน้ำเสีย

ข้อ ๖ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่จัดส่งน้ำเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเทศบาล

ข้อ ๗ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียส่งน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียมีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการต่อท่อ เชื่อม ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๘ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ระบายน้ำเสียที่มีค่าเกินกว่ามาตรฐานที่ระบบบำบัดน้ำเสียจะรับได้ ลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อรวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเททิ้งของเสียลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อ รวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเททิ้งวัตถุอันตรายลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อ รวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานบริการทาง การแพทย์ระบายน้ำเสียโดยไม่ผ่านการฆ่าเชื้อ ลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อ รวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้โรงงานอุตสาหกรรมระบายน้ำเสีย โดยไม่ ผ่านการบำบัดตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานอุตสาหกรรม

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้มีการระบายน้ำทิ้งหรือน้ำเสียลงสู่ท่อรับน้ำ เสีย ท่อรวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้งโดยมิได้รับอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มี หน้าที่และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ตลอดจนเงื่อนไข หรือคำสั่ง อื่นใดของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการต่อท่อเชื่อม โดยมีได้รับอนุญาต จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๖ ในกรณีแหล่งกำเนิดน้ำเสียใดมีเหตุจำเป็นไม่ สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการบำบัดน้ำเสีย หรือการระบายน้ำทิ้งตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามที่เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นกำหนด ให้ยื่นคำร้องแจ้งเหตุผลและความจำเป็นต่อเจ้า พนักงานท้องถิ่นเพื่อพิจารณา หรือกำหนดวิธีการบำบัดน้ำเสียหรือ

ระบายน้ำทิ้งโดยวิธีอื่นเป็นการชั่วคราว ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

หมวดที่ ๒

การขอและการอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือท่อเชื่อมน้ำทิ้ง

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือท่อเชื่อมน้ำทิ้ง พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขออนุญาตต่อพนักงานเจ้าหน้าที่รายละเอียดของแบบคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือท่อเชื่อมน้ำทิ้งแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบหลักฐานให้ครบถ้วนและออกไปตรวจสอบสถานที่ที่จะทำการต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง ตามระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๑๙ ให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตพนักงานเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบสถานที่ที่จะดำเนินการต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง และให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอผลการตรวจสอบภายในหนึ่งวันนับแต่เวลาที่ตรวจสอบแล้วเสร็จต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

เมื่อได้รับรายงานจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบรายงานและความเห็นของเจ้าหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในสามวันและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบกรณีไม่อนุญาตให้ระบุเหตุผลและระยะเวลาในการอุทธรณ์เพื่อให้ผู้ยื่นคำขออุทธรณ์คำสั่งภายในสิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำทิ้งหรือน้ำเสีย

ใบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้งให้ใช้ได้จนกว่าจะถูกเจ้าพนักงานท้องถิ่น พิจารณาเพิกถอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

รายละเอียดของแบบอนุญาตต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง ตามวรรคสามให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๐ ให้ผู้ยื่นคำขอมารับใบอนุญาตตามข้อ ๑๗ จากพนักงานเจ้าหน้าที่และให้ดำเนินการต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือท่อเชื่อมน้ำทิ้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

หมวดที่ ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่และเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือ เขตที่ตั้งระบบบำบัดน้ำเสียของบุคคลใดๆ ในระหว่าง

เวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบการเชื่อมต่อเชื่อม การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เพื่อควบคุมการปล่อย ของเสีย รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรืออุปกรณ์และเครื่องมือดังกล่าว หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ดำเนินการเกี่ยวกับการเชื่อมต่อเชื่อมใดๆ จากแหล่งกำเนิดน้ำเสียลงสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

(๓) อนุญาตให้เชื่อมต่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง

(๔) อนุญาตให้ระบายน้ำทิ้งลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้งหรือระบบบำบัดน้ำเสีย

(๕) ประเมินค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง หรือค่าใบอนุญาตให้เชื่อมต่อเชื่อมตามเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๔

ค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้เชื่อมต่อเชื่อม

ข้อ ๒๒ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียมีหน้าที่ต้องเสียค่าบำบัดน้ำเสียค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้เชื่อมต่อเชื่อมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๓ อัตราค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้เชื่อมต่อเชื่อมตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามตารางท้ายเทศบัญญัตินี้ เช่น ค่าใบอนุญาตให้เชื่อมต่อเชื่อมจากอาคารหรือสถานประกอบการเข้าสู่ท่อรับน้ำเสียหรือท่อรวบรวมน้ำเสียและในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง และทำการบำบัดน้ำเสียได้ ตามมาตรฐานตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดออก โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าบริการน้ำทิ้งตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าของบ้านเช่า เจ้าของอาคารพักอาศัย ให้เช่า และเจ้าของอาคารอยู่อาศัยรวมมีหน้าที่เสียค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง หรือค่าใบอนุญาตให้เชื่อมต่อเชื่อมแทนผู้เช่า ในกรณีที่ไม่สามารถจัดเก็บจากผู้เช่าได้

หมวดที่ ๕ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติ ข้อ ๒๒ หรือข้อ ๒๓ ต้องระวางโทษปรับเป็นจำนวนเงินสี่เท่าของอัตราค่าบำบัดน้ำเสียตามอัตราแบบท้าย เทศบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๕ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานท้องถิ่นและหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติงาน ตามข้อ ๒๑(๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๖ หรือข้อ ๒๑ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๓ หรือข้อ ๑๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และหากการฝ่าฝืนนั้นทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบบำบัดน้ำเสียรวม จะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายอื่นอีกด้วย

หมวดที่ ๖ การอุทธรณ์

ข้อ ๒๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย หรือผู้ใช้บริการรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย ผู้ใดเห็นว่าประเภท ขนาด และอัตราค่าบำบัดน้ำเสียหรือค่าบริการน้ำทิ้งที่เทศบาลตำบลยางหล่อ จัดเก็บไม่ถูกต้อง สามารถยื่นคำร้องหลักฐานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อพิจารณาภายในสิบห้าวัน นับจากวันที่ได้รับ ใบแจ้งหนี้ค่าบำบัดน้ำเสียหรือค่าบริการน้ำทิ้ง

การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะพิจารณาโดยไม่ชักช้าและมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวดที่ ๗ บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองอยู่แล้ว และประสงค์จะใช้ระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่นั้น แต่ไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสียตามมาตรฐาน ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด มีหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขให้ใช้งานได้ภายในสิบห้าวันสำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย และภายในเก้าสิบวันสำหรับอาคารประเภทประกอบการทั้งนี้ นับจากวันที่ เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

กรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียไม่สามารถดำเนินการ หรือปรับปรุงแก้ไขเรื่องการระบายน้ำให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ยื่นคำขอผ่อนผันต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และเมื่อมีเหตุอันควรให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาผ่อนผันได้ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผัน ทั้งนี้ การผ่อนผันจะต้องคำนึงถึงผลที่จะกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนด้วย

เมื่อพ้นกำหนดผ่อนผันตามวรรคสอง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษต้องจ่ายค่าบำบัดน้ำเสีย ตามอัตราที่เทศบาลกำหนดตั้งแต่วันที่เทศบัญญัติใช้บังคับ

ข้อ ๓๐ เทศบาลตำบลยางหล่อ จะยังไม่จัดเก็บค่าธรรมเนียม น้ำเสียจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ประเภทที่ ๑ จนกว่าจะพ้นระยะเวลา ๒ ปี นับจากที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๓๑ อัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง ตามตารางแนบท้าย ให้ใช้เป็นเวลา ๕ ปี นับแต่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง เทศบาลจะทบทวนอัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสียค่าบริการน้ำทิ้งตามตารางแนบท้ายและจะทบทวนทุก ๔ ปี เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษต้องจ่ายค่าบำบัดน้ำเสียตามอัตราค่าบริการที่เทศบาลกำหนด

ข้อ ๓๒ อัตราค่าบริการบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง ตามตารางแนบท้าย ประเภทบ้านเรือนที่อยู่อาศัยที่มีปริมาณน้ำเสียเกิน ๒๐ ลบ.ม./เดือน และร้านค้ารายย่อยหรือธุรกิจขนาดเล็กขนาดไม่ถึง ๑๐๐ ตารางเมตรหรือไม่เกิน ๑ คูหา ให้ยกเว้นค่าบริการบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้งเป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่ เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ เดือน

พ.ศ.๒๕๖๗

(นายเหมราช หาญเชิงชัย)
นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ

เห็นชอบ

- ☐ ร้านขายของชำ/ห้างสรรพสินค้า/ร้านอาหาร/เบเกอรี่/ร้านกาแฟ
☐ ตลาด/สถานีขนส่ง/แฟลปลา/ห้องเย็น
☐ อุตสาหกรรมในครัวเรือน
☐ โรงงานอุตสาหกรรม/ซ่อมเครื่องจักร/ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์
☐ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง
☐ สถานที่เลี้ยงสุกร
☐ อื่นๆ (ระบุขนาด).....

ข้อ ๓. เอกสารประกอบการขออนุญาต

☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านผู้ขออนุญาต จำนวน ๑ ฉบับ

☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านเจ้าของอาคาร/สถานประกอบการ/อื่นๆ ที่ขอ

อนุญาต

☐ สำเนาทะเบียนรับรองการจดทะเบียนบริษัทและผู้มีอำนาจลงนามพร้อมเอกสารสำเนาบัตรประชาชนของผู้มี

อำนาจ จำนวน ๑ ฉบับ

☐ แผนผัง, แบบแปลนสุขาภิบาลอาคารที่ขออนุญาตก่อสร้างและจุดเชื่อมต่อระบบน้ำ / จุดระบายน้ำทิ้งจำนวน ๒ ชุด

☐ สำเนาหลักฐานที่ดิน / เอกสารสิทธิ์ จำนวน ๒ ฉบับ

☐ รายการคำนวณระบบระบายน้ำและระบบบำบัดน้ำเสีย จำนวน ๒ ฉบับ

☐ สำเนาใบอนุญาตผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

☐ ระดับภาคีวิศวกร ปริมาณน้ำเสียตั้งแต่ ๓๐ ถึง ๑๐๐ ลบ.ม.ต่อวัน) จำนวน ๒ ฉบับ

☐ ระดับสามัญวิศวกร (ปริมาณน้ำเสียเกิน ๑๐๐ ลบ.ม.ต่อวัน) จำนวน ๒ ฉบับ

☐ หลักฐานอื่นๆ (ระบุ).....จำนวนชุด

ข้าพเจ้าพร้อมจะชี้แจงข้อเท็จจริงหรือจัดส่งเอกสารเพิ่มเติมตามที่ได้รับแจ้งจากพนักงานเจ้าหน้าที่และถือปฏิบัติตามระเบียบทางราชการโดยเคร่งครัด จำนวน ๒ ชุด

ลงชื่อ.....ผู้ขอรับ ใบอนุญาต/ผู้รับมอบอำนาจ
(.....)

กำหนดการนัดตรวจสอบสถานที่ต่อเชื่อมท่อน้ำเสียและน้ำทิ้ง

ตามคำร้องขออนุญาตต่อเชื่อมท่อน้ำเสียและน้ำทิ้ง เลขที่...ลงวันที่.....

ช่างเขตกองช่าง เขตที่..... นาย.....

จะดำเนินการตรวจสอบสถานที่ขออนุญาต ในวันที่.....เวลา.....

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่รับคำร้อง

รายงานการตรวจสอบด้านวิศวกรรมสุขาภิบาล
ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕๑ (พ.ศ.
๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒,
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๑. ลักษณะอาคารตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๔๔ และ ๕๑

อาคารประเภท ก ☐ ข ☐ ค ☐ ง ☐ จ ☐

☐ อื่นๆ

☐ บ้านเดี่ยว/บ้านแฝด/ทาวน์เฮ้าส์/หมู่บ้านจัดสรร/เรือนแถว จำนวน
หลัง

☐ คอนโดมิเนียม/อาคารชุด/อพาร์ทเมนต์/แฟลต/หอพัก จำนวน
ห้อง

☐ สถาบันการศึกษา/สถาบันกวดวิชา/สถานรับเลี้ยงเด็ก/สถานที่ทำ
การเอกชน/ธนาคาร/สมาคม/มูลนิธิ/ศาสนสถาน พื้นที่.....
ตารางเมตร

☐ โรงพยาบาล จำนวน.....ห้อง

☐ สถานบริการทางการแพทย์(คน,สัตว์,ทันตกรรม) พื้นที่.....ตาราง

เมตร

☐ โรงแรม/บังกะโล/เกสเฮ้าส์ จำนวน.....ห้อง

☐ อพาร์ตเมนต์/คอนโดมิเนียม/สเปซ/นวดเท้า/สถานบันเทิง/ร้าน

เสริมสวย/ตัดผม/ร้านซัก อบ รีด

พื้นที่.....ตารางเมตร

☐ ร้านขายของชำ/ห้างสรรพสินค้า/ร้านอาหาร/เบเกอรี่/ร้านกาแฟ
พื้นที่.....ตารางเมตร

☐ ตลาด/สถานีขนส่ง/แฟปลา/ห้องเย็น พื้นที่.....ตาราง

เมตร

☐ อุตสาหกรรมในครัวเรือน พื้นที่.....ตาราง

เมตร

☐ โรงงานอุตสาหกรรม/ซ่อมเครื่องจักร/ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์
พื้นที่.....ตารางเมตร

☐ สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ขนาด เล็ก ☐ กลาง ☐

☐ ใหญ่

☐ สถานที่เลี้ยงสุกร ประเภท ก ☐ ข ☐ ค ☐

☐ อื่นๆ (ระบุขนาด).....

๒. การตรวจสอบแบบ แปลนสุขาภิบาล/รายการคำนวณ

ผลการตรวจสอบ ☐ ถูกต้อง ปริมาณน้ำเสีย ไม่เกิน ๓๐๐

ลบ.ม./วัน

☐ เกิน ๓๐๐ ลบ.ม./วัน

☐ ไม่ถูกต้อง เห็นควรแก้ไข ดังนี้ ☐

(๑).....

(๒).....

(๓).....

(๔).....

☐ ได้ทำการแก้ไขแล้ว (วันที่.....)

๓. ค่าใบอนุญาตต่อเชื่อมท่อน้ำเสีย / น้ำทิ้ง

อัตราค่าใบอนุญาตประเภท.....บาท ต่อ (ห้อง / ตร.ม. / หลักรูท/ขนาดอาคารที่ตรวจสอบ.....

ผู้ยื่นคำร้องต้องชำระค่าใบอนุญาตต่อเชื่อมท่อน้ำเสีย / น้ำทิ้งคิดเป็นเงิน.....บาท

ลงชื่อ.....วิศวกร / ผู้ ตรวจสอบ
(.....)

ชย-๓

ความเห็นผู้อำนวยการกองช่าง

เรียน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

- เพื่อโปรดทราบผลการตรวจสอบปริมาณน้ำเสียปรากฏว่า

ไม่เกิน ๑๐๐ ลบ.ม./วัน เป็นอำนาจของผู้รับมอบอำนาจเกิน ๑๐๐ ลบ.ม./วัน เป็นอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

และเป็นไปตามเทศบัญญัติเทศบาล เรื่อง การควบคุมและการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

☐ เห็นควรอนุญาต☐ ไม่อนุญาต (เนื่องจาก).....ลงชื่อ.....ผู้อำนวยการกองช่าง
(.....)

ความเห็นปลัดเทศบาล

☐ เห็นควรอนุญาต☐ ไม่อนุญาต (เนื่องจาก).....ลงชื่อ.....ปลัดเทศบาล
(.....)

คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

☐ เห็นควรอนุญาต☐ ไม่อนุญาต (เนื่องจาก).....ลงชื่อ.....
(.....)

๓.๓ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่องการรักษาความสะอาด
และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗

-ร่าง-

ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่องการรักษาความสะอาด
และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗

ของ

เทศบาลตำบลยางหล่อ
อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของ
บ้านเมือง พ.ศ.๒๕๖๗

หลักการ

เพื่อเป็นการวางระเบียบการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการวางระเบียบการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ ซึ่งมีข้อระเบียบแก้ไขเพิ่มเติม จึงมีความจำเป็นที่จะต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๖๗

เหตุผล

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องและเป็นหลักในการปฏิบัติงานเทศบาลตำบลยางหล่อที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตเทศบาลตำบลยางหล่อ จึงได้ตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๖๗ เพื่อให้บังคับต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาด
และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ เทศบาลตำบลยางหล่อ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลยางหล่อและผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู จึงตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๖๗

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลยางหล่อแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น หมายถึง นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ ต้นไม้ให้หมายถึง ใบ ดอก ผล กิ่ง หรือรากของต้นไม้ และสนามหญ้าที่เป็นของเทศบาลหรือที่เทศบาลเป็นผู้ดูแลรักษาด้วยสัตว์ให้หมายความถึง สัตว์บก สัตว์น้ำ หรือสัตว์ประเภทอื่น ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในที่ซึ่งมีผู้จัดให้อยู่หรือไม่ก็ตามที่สาธารณะ หมายถึง ที่สาธารณะ หรือสถานที่ที่จัดไว้เป็นสาธารณะสำหรับประชาชนนี้เพื่อการบันเทิงหรือหย่อนใจ หรือเพื่อการชุมนุมและให้รวมถึง สวนหย่อม เกาะกลางถนนหรือที่อื่นใด ที่เทศบาลจัดไว้เพื่อความสวยงาม หรือสถานที่ซึ่งอยู่ในความดูแลของเทศบาล ตำบลยางหล่อถนน หมายความว่า สะพาน หรือทางสำหรับเดินประเภทอื่น ที่มีอยู่ในสถานสาธารณะ หรือที่ใช้ในการจราจร และให้รวมถึงทางเท้า หรือไหล่ทางด้วย ทางระบายน้ำ หมายถึง แม่น้ำ แหล่งน้ำ คลอง คู ลำราง ลำกระโดง หรือท่อระบายน้ำที่ประชาชนใช้ร่วมกันสิ่งปฏิกูล หมายถึง อุจจาระและปัสสาวะ รวมถึงวัตถุอื่นใดที่เป็นสิ่งสกปรกโสโครก และมีกลิ่นเหม็นมูลฝอย หมายถึง เศษ กระดาษ ผ้า อาหาร สินค้า ถัง มูลสัตว์ ขากสัตว์และวัตถุอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น ๆ และหมายความว่า มูลฝอยติดเชื้อมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน

หมวดที่ ๓

การรักษาต้นไม้ โคมไฟ ทรัพย์สินและสัตว์ในสถานที่สาธารณะ

ข้อ ๕ ผู้ใดเข้าไป หรือจูง ไล่ ต้อน หรือปล่อยปะละเลยให้ สัตว์ของตนหรือสัตว์ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนเข้าไปในบริเวณที่สาธารณะ หรือสถานที่สาธารณะ โดยไม่มีเหตุผลสมควร ต้องระวางโทษ ปรับไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาท แต่ไม่เกินหนึ่งพันบาท ในกรณีที่ไมปรากฏว่า ผู้ใดเป็นเจ้าของสัตว์ ให้เทศบาลนำสัตว์ดังกล่าว มาขังไว้ในที่จัดไว้ให้เจ้าของสัตว์นำหลักฐานมารับสัตว์ของตนจากเทศบาลภายในกำหนด ๓๐ วัน โดยต้องเสียค่าดูแล และค่าอาหารสัตว์ดังกล่าวตามที่ได้จ่ายจริง หากพ้นกำหนด ๓๐ วันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาขอรับสัตว์คืนให้เทศบาลนำสัตว์นั้นออกขายทอดตลาด ขายได้เงินสุทธิเท่าไรให้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าดูแล ค่าอาหาร เหลือเงินเท่าไรให้เก็บไว้เพื่อคืนให้กับเจ้าของสัตว์ต่อไป

ข้อ ๖ ผู้ใด ทั้งชาย มูลฝอย กรวด หิน ดิน หวาย เลน หรือสิ่งอื่นใดที่น่าจะเป็นอันตรายแก่ต้นไม้ ลงบนสนามหญ้าหรือโคนต้นไม้ ในบริเวณสถานที่สาธารณะ และที่สาธารณะ ต้องระวางโทษปรับ ไม่ต่ำกว่า หนึ่งร้อยบาทแต่ไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๗ ผู้ใด ชิด เขียน หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใดๆ ซึ่งข้อความหรือภาพ หรือรูปรอย หรือติดตั้ง ตาก วาง หรือแขวนสิ่งใดๆ โดยมีบังควรไว้ตามต้นไม้ หรือสิ่งใดๆ ในสถานสาธารณะต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ข้อ ๘ ผู้ใด ทำการโฆษณาแก่ประชาชนด้วยการปิดแผ่นประกาศ หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใดๆ ซึ่งข้อความหรือภาพลง ณ ที่ใดๆ ในสถานสาธารณะหรือที่รั้วกำแพง ผนังอาคารหรือต้นไม้ที่ติดกับสถานสาธารณะหรือด้วยการทิ้งหรือโปรยแผ่นประกาศใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและมีใช่เป็นการกระทำของทางราชการต้องระวางโทษปรับไม่ต่ำกว่า หนึ่งร้อยบาทแต่ไม่เกินห้าร้อยบาท การโฆษณาของผู้ครอบครองอาคาร หรือต้นไม้เพื่อการค้า หรือธุรกิจของตนเองหรือเพียงให้ทราบชื่อของผู้ครอบครองอาคาร ชื่ออาคาร เลขที่อาคาร หรือข้อความอื่นที่เกี่ยวกับการเข้าไปและออกจากอาคารนั้น ไม่ถือว่าเป็นการโฆษณาตามความในข้อนี้

ข้อ ๙ ผู้ใด เติบ หัก โคน ทำลาย หรือกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการทำลายต้นไม้ซึ่งปลูกหรือมีไว้เป็นประโยชน์สาธารณะ หรือที่เทศบาลมีหน้าที่ดูแลรักษา ตลอดจน กระถาง รั้ว รานหรืออุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้ในการปลูก หรือรักษาต้นไม้ที่ปลูกโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องระวางโทษ ปรับไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาท แต่ไม่เกินหนึ่งพันบาท

ผู้ใดประสงค์จะตัดหรือโค่นต้นไม้ในวรรค ๑ ด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม ให้ยื่นคำร้องขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแล้ว เห็นสมควรให้ตัดหรือโค่นได้จะจัดเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเป็นผู้ดำเนินการตามคำขอ และหากจำเป็นต้องดำเนินการนอกเวลาราชการ ผู้ยื่นคำขอต้องเป็นผู้จ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง หรือค่าอาหารทำการนอกเวลาราชการ ให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการในอัตราที่ทางราชการกำหนดไว้ท้าย เทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๐ ผู้ใด โดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อ ทำให้สัตว์ซึ่งเทศบาลเลี้ยงไว้ หรือมีไว้ในสถานสาธารณะได้รับบาดเจ็บ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท แต่ถ้การกระทำนั้นทำให้สัตว์แก่ความตาย ต้องระวางโทษปรับไม่ต่ำกว่าห้าร้อยบาทแต่ไม่เกินหนึ่งพันบาท ทั้งนี้เว้นแต่การกระทำนั้นเป็นการกระทำด้วยความจำเป็น หรือเป็นการป้องกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ ๑๑ ผู้กระทำความผิดในหมวดนี้ นอกจากต้องรับโทษตามที่ระบุไว้แล้ว ยังต้องรับผิดชอบในค่าสินไหมทดแทน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อีกด้วย

หมวดที่ ๒

การรักษาทางระบายน้ำ และถนน

ข้อ ๑๒ ผู้ใด โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเข้าไป หรือจูง ไล่ หรือ ต้อนสัตว์ หรือปล่อยปละละเลย หรือกระทำด้วยประการใด ให้สัตว์ ของตน หรือสัตว์ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตน เข้าไปในทาง ระบายน้ำ หรือแหล่งน้ำสาธารณะ หรือถนน ต้องระวางโทษ ปรับไม่ ต่ำกว่าสองร้อยบาท แต่ไม่เกินหนึ่งพันบาท ในกรณีที่ไม่มีปรากฏว่าผู้ใด เป็นเจ้าของสัตว์ให้นำบทบัญญัติ ในข้อ ๔ มาบังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ผู้ใด บ้วน สั่ง หรือฉ่นน้ำลาย น้ำมูก น้ำหมาก เสมหะ เท หรือทิ้ง สิ่งใดๆ ลงบนถนน บนพื้นรถ เวทีสาธารณะ โรงมหรสพ ร้านค้า หรือลงในแม่น้ำ คลอง หรือ ณ ที่ใดๆ ในสถานสาธารณะ ซึ่ง พนักงานท้องถิ่นมิได้จัดไว้เพื่อการนั้น ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกิน หนึ่งร้อยบาท

ข้อ ๑๔ ผู้ใด เท หรือทิ้ง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ซาก สัตว์หรืออุจจาระ ปัสสาวะหรือสิ่งปฏิกูลอื่นใดออกจากตัวอาคาร หรือ จากยานพาหนะ ลงในท่อระบายน้ำที่ใช้สำหรับการระบายน้ำ หรือ ลงในแหล่งน้ำสาธารณะ หรือถนน หรือริมทางสาธารณะ ต้องระวาง โทษปรับไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาท แต่ไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๑๕ ผู้ใด เท หรือทิ้ง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ กรวด ดิน หิน หวาย ของแข็งใด ๆ หรือเศษวัสดุใดๆ ไหลหรือตกลง ท่อระบายน้ำที่ใช้สำหรับการระบายน้ำ ต้องระวางโทษปรับไม่ต่ำกว่า หนึ่งร้อยบาท แต่ไม่เกินห้าร้อยบาท ผู้ใด เท หรือทิ้งหรือกระทำด้วย ประการใดๆ ให้กรวด หิน ดิน หวาย ของแข็งใดๆ ไหลตกลงในถนน หรือที่ใดๆ โดยประการที่น่าจะเป็นอันตราย หรือเดือดร้อนรำคาญ แก่บุคคลอื่นอันตรายคือทรัพย์สิน หรือเปรอะเปื้อน ต้องระวางโทษ ปรับ ไม่ต่ำกว่าสองร้อยบาท แต่ไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๖ ผู้ใด ทำการถม ปิด กั้น หรือปลูกสร้างสิ่งใด ๆ ลง ในทางระบายน้ำหรือกระทำด้วยประการใด ให้สถานที่ดังกล่าว อุด ดิน ดินเลน หรือระบายน้ำได้ไม่สะดวก โดยไม่ได้รับอนุญาต โดย ขอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษ ปรับไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาท แต่ไม่ เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำผิดทำ การขุด ลอก ขน ย้าย สิ่งที่ถม ปิดกั้นทางระบายน้ำหรือสิ่งปลูก สร้างออกไปจากทางระบายน้ำในข้อ ๑๕ ภายในระยะเวลาที่ กำหนดให้แต่ต้องไม่น้อยกว่า ๗ วัน ผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นในข้อนี้ ต้องระวางโทษปรับวันละห้าสิบบาท ตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนแต่รวมกันแล้วต้องปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ในกรณีที่ฝ่าฝืนเกิน ๒๐ วัน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำการ ขุด ลอก ขน ย้าย หรือรื้อถอนได้เองโดยไม่ต้องรับผิดชอบความ เสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ฝ่าฝืนยังต้องรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายเพื่อ การนี้ทั้งหมด

ข้อ ๑๘ ผู้ใด ถ่ายอุจจาระ หรือปัสสาวะลงบนถนน หรือ ณ ที่ใด ๆ ในสถานสาธารณะหรือที่ซึ่งมองเห็นได้จากถนน หรือสถานสาธารณะ ซึ่งมีได้จัดไว้เพื่อการนั้น หรือลงในทางระบายน้ำ หรือแม่น้ำลำคลองบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ติดประกาศระบุห้ามไว้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๑๙ ผู้ใด ขับรถบรรทุกดิน หิน กรวด ทราย เลน ถ่าน น้ำแข็ง หรือสิ่งใด ๆ โดยมีได้จัดให้มีการป้องกันสิ่งดังกล่าวมิให้ตกลงหล่น หรือรั่วไหลลงบนถนน อันน่าจะก่อให้เกิดอันตราย หรือความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ใช้ถนนหรือทำให้สกปรกเปรอะเปื้อนต้องระวางโทษปรับไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาท แต่ไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๐ ผู้ใด ขีดเขียน หรือทำให้ปรากฏด้วยประการใด ๆ ซึ่งข้อความ ภาพ หรือรูปรอยใด ๆ ลงบนถนนต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองร้อยบาท เว้นแต่เป็นการกระทำที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเป็นการกระทำของทางราชการ

ข้อ ๒๑ ผู้ใด ขาดน้ำ หรือชักผ้า บนถนนหรือสถานสาธารณะ ซึ่งมีได้จัดไว้เพื่อการนั้นหรือในแม่น้ำ หรือลำคลอง หรือในที่ใด ๆ ภายในบริเวณซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ติดประกาศระบุห้ามไว้ ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ข้อ ๒๒ ผู้ใด เป็นผู้ครอบครองอาคารชั้นเดียว หรือชั้นล่างของตึกแถว ห้องแถว ห้างร้านหรือสำนักงานธุรกิจ โรงงาน โรงมหรสพ โรงแรม หรือภัตตาคาร ละเลยไม่ทำความสะอาดทางเท้าถาวร หน้าอาคารนั้น ปลอ่ยให้มีสภาพสกปรกเลอะ หรือรกรุงรัง ต้องระวางโทษไม่ต่ำกว่าห้าสิบบาทแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ข้อ ๒๓ ผู้ใด ทำการล้างรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ หรือพาหนะอื่นใดบนถนนอันก่อให้เกิดก่อกองให้เกิด ความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน หรือทำให้ถนนสกปรก หรือเปรอะเปื้อนต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ ๒๔ ผู้ใด ทำการซ่อม หรือจอดรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือพาหนะอื่นใด บนถนนหรือทางเท้า อันเป็นการกีดขวางการสัญจรไปมา หรือทำให้ถนน หรือทางเท้าสกปรก หรือเปรอะเปื้อนต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท การซ่อมหรือการจอดพาหนะตามวรรค ๑ อันเนื่องมาจากเหตุที่พาหนะนั้นๆ ขัดข้องในระหว่างเดินทางและไม่สามารถเข็น ลาก จูง หรือเคลื่อนย้ายด้วยประการอื่นใดไม่ถือเป็นความผิดตามความในข้อนี้

ข้อ ๒๕ ผู้ใด ทำการตั้ง วาง กอง ทิ้ง หรือทำด้วยประการใด ๆ ทำให้สินค้า ตู้สินค้า ไม้ กรวด ดิน หิน เลน ทราย เส้า ท่อ ขยะมูลฝอย หรือวัตถุอื่นใดอยู่บนถนนหรือทางเท้า ในลักษณะที่เป็นการกีดขวางการสัญจรไปมาของประชาชนโดยปกติ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและมีใช่เป็นการกระทำของทางราชการ หรือปลอ่ยให้สิ่งดังกล่าวล้ำออกนอกบริเวณที่ได้รับอนุญาตต้องระวางโทษปรับไม่ต่ำกว่าหนึ่งร้อยบาท แต่ไม่เกินห้าร้อยบาท

หมวดที่ ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยทั่วไป

ข้อ ๒๖ ผู้ใด ปีน ป่าย ยืน นั่ง หรือนอนบนราวสะพาน หรือ
นอนในสถานสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันควร ต้องระวางโทษ ปรับไม่
เกินหนึ่งร้อยบาท

ข้อ ๒๗ ผู้ใด ขายของนอกสถานที่ซึ่งเทศบาลจัดไว้ให้หรือ
อนุญาตให้ขาย หรือไม่ดูแลรักษาบริเวณร้านค้าหรือสถานที่ซึ่ง
เทศบาลจัดไว้หรืออนุญาตให้เข้าขายให้สะอาดและเป็นระเบียบ
เรียบร้อย ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ข้อ ๒๘ ผู้ใด ตีคตั่ง ดาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ณ สถานที่
เห็นได้จากสถานสาธารณะด้วยวิธีการอันไม่สมควร ทำให้เป็นที่ไม่
เรียบร้อย น่ารังเกียจ ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ข้อ ๒๙ ผู้ใด เล่นกีฬา บนถนนหรือในสถานสาธารณะ ซึ่งมีได้
จัดไว้เพื่อการนั้นๆ ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ข้อ ๓๐ ผู้ใด เป็นผู้ครอบครองอาคาร หรือที่ดินที่เห็นได้จากที่
สาธารณะปล่อยให้พืช ต้นไม้ หรือหญ้าขึ้นรกรุงรัง และได้รับหนังสือ
เตือนจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดทำเพื่อความสะอาดเรียบร้อย ใน
เวลาที่กำหนด และสามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้ แต่ไม่ปฏิบัติ
ตามต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้ลงโทษผู้ครอบครองอาคาร
หรือที่ดินตามความในวรรค ๑ หรือเมื่อคดีเล็กน้อยโดยผู้ครอบครอง
อาคาร หรือที่ดินนั้นยอมเสียค่าปรับ ในอัตราอย่างสูง หรือโดยยอม
ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบ และเมื่อพ้นกำหนด สามสิบวัน นับ
แต่วันคดีถึงที่สุดเล็กน้อยแล้วผู้นั้นยังไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของเจ้า
พนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจมอบหมายให้
บุคคลใดๆ เข้าจัดทำเพื่อความสะอาดเรียบร้อยนั้น

ในกรณีที่ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินไม่ปฏิบัติตามคำเตือน
ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามความในวรรค ๑ เพราะไม่สามารถ
ปฏิบัติตามได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะเข้าไปดำเนินการเพื่อจัดทำ
ความสะอาดเรียบร้อยตามวิธีที่เห็นสมควรแทนผู้ครอบครองอาคาร
หรือที่ดินนั้นก็ได้

ข้อ ๓๑ ผู้ใด เป็นเจ้าของอาคารที่ตั้งอยู่ในระยะไม่เกิน ยี่สิบ
เมตร จากถนนที่มีขนาดกว้างไม่ต่ำกว่าแปดเมตร และเห็นได้จาก
ถนนนั้น ปล่อยให้อาคารของตนชำรุดทรุดโทรม จนมีลักษณะเป็นที่
น่ารังเกียจ เมื่อได้รับหนังสือเตือนจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้
ซ่อมแซมหรือจัดทำให้เรียบร้อย ในเวลาที่กำหนด และสามารถ
ปฏิบัติตามหนังสือเตือนได้แต่ไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษ ปรับไม่
เกินหนึ่งพันบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษเจ้าของอาคารตาม
ความวรรค ๑ หรือเมื่อคดีเล็กน้อย โดยเจ้าของอาคารยอมเสียค่าปรับ
ในอัตราสูง หรือโดยชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบหรือกรณี

เจ้าของอาคารไม่ซ่อมแซมหรือจัดทำตามหนังสือเตือนเพราะไม่สามารถปฏิบัติตามคำเตือนนั้นได้ ให้นำความในวรรค ๒ และวรรค ๓ ของข้อ ๒๙ มาบังคับใช้โดยอนุโลมแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ เจ้าของร้านอาหาร และ/หรือเครื่องดื่ม ที่ได้จัดสถานที่ไว้สำหรับผู้ซื้อบริโภค อาหารหรือเครื่องดื่ม ณ ร้านของตนได้ ในขณะเดียวกันไม่ต่ำกว่า ๒๐ คน และเจ้าของร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับยานพาหนะซึ่งตั้งทำการค้าอยู่ริมถนน ต้องจัดให้มีส้วมให้บุคคลซึ่งยอมเสียค่าบริการได้ใช้ระหว่างที่เปิดทำการค้า ค่าบริการนั้นให้เรียกเก็บได้ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ร้านขายอาหาร และหรือเครื่องดื่ม ซึ่งจัดให้มีขึ้นในงานหรือกิจการใดเป็นการชั่วคราว ไม่ถือเป็นร้านขายอาหารหรือเครื่องดื่มตามข้อนี้ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่จัดให้มี ส้วม หรือเรียกเก็บค่าบริการ เกินกว่าที่กำหนดตามข้อนี้ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ในกรณีที่มีคำพิพากษาลงโทษผู้ฝ่าฝืนตามความในวรรค ๓ หรือเมื่อคดีพ้นกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันคดีถึงที่สุด หรือวันที่คดีเลิกกันแล้ว เจ้าของร้านขายอาหารและ/หรือเครื่องดื่ม หรือเจ้าของร้านจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิงยังไม่จัดให้มีส้วมตามความในวรรค ๑ ต้องระวางโทษปรับวันละห้าสิบบาท นับแต่วันคดีถึงที่สุด หรือวันที่คดีเลิกกันตลอดไปทุกวันจนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องเลิกกัน โดยผู้ฝ่าฝืนยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูง หรือโดยยอมชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบ และเมื่อตามความใน วรรค ๑

ข้อ ๓๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจประกาศกำหนดเวลาห้ามเข้าหรือคงอยู่ในสถานสาธารณะ ประกาศนั้นให้ติดตั้งหรือแขวนไว้ในที่เห็นได้ง่าย ณ บริเวณสถานสาธารณะที่ห้ามนั้น ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ได้ประกาศตามความใน วรรค ๑ ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ข้อ ๓๔ การขออนุญาตกระทำ ตามข้อ ๗ และ ๒๔ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตให้แล้วจึงจะทำได้

ใบอนุญาตที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกให้ตามความใน วรรค ๑ ให้มีผลบังคับคุ้มครองการกระทำที่ได้อำนาจขออนุญาต เฉพาะครั้งนั้น และภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ในใบอนุญาตเท่านั้น

ผู้ได้รับใบอนุญาตตามความใน วรรค ๑ ต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามที่กำหนดไว้ท้าย เทศบัญญัตินี้ และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้นๆ

ข้อ ๓๕ ให้นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้และให้อำนาจออกคำสั่ง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือกฎใด ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน

พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายเหมราช หาญเชิงชัย)
นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ

เห็นชอบ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตและค่าบริการทำทะเบียนนิติบุคคลสำหรับยางหล่อ
เรื่อง การศึกษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับที่	รายการ	จำนวนเงิน บาท	หมายเหตุ
๑.	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบประกาศหรือเขียนข้อความ หรือภาพ ตั๋วรถ เรือเดินน้ำ ขี่จักรยาน หรือขี่ หรือขี่จักรยาน ประกาศเพื่อโฆษณาแก่ประชาชน ตามเทศบัญญัติข้อ ๘ ศ.ร.ก.๗ ๖๐ บาท ฉบับละ	๒๐๐๐	
๒.	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ทำการค้า วาง ก่อสร้าง ซึ่งมิใช่ได้ๆ บนถนนหรือทางเท้าตามเทศบัญญัติข้อ ๒๕ ๒.๑ พื้นที่ก่อสร้างไม่เกิน ๔ ตารางเมตร ไร่ละ ๒.๒ พื้นที่ก่อสร้างเกิน ๔ ตารางเมตร ให้คิดเพิ่มจากข้อ ๒.๑ อีก ๑ ตารางเมตร/ไร่ละ	๒๐๐ ๑๐๐	
๓.	ค่าบริการใช้สิริชม ศ.ร.ก.๗	๒๐	
๔.	ค่าเบี้ยเลี้ยงเจ้าหน้าที่ ซึ่งดำเนินการยกธงทำการ ตามเทศบัญญัติข้อ ๓ วรรค ๒ คน/ปี	๑๐๐๐	

๓.๔ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ.
๒๕๖๗

-ร่าง-

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗

ของ

เทศบาลตำบลยางหล่อ
อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร
พ.ศ.๒๕๖๗

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติตำบลยางหล่อว่าด้วยการควบคุมอาคารใช้บังคับ
ในเขตเทศบาลตำบลยางหล่อ และเพื่อให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๖๒

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันมีการขยายตัวของชุมชน และมีสิ่ง
ปลูกสร้างหรือที่อยู่อาศัยเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสิ่งปลูกสร้างที่อยู่อาศัยนั้น
ต้องมีการควบคุมให้เป็นระเบียบหรือความถูกต้องตามข้อกำหนด
กำหนดประกอบกับมาตรา ๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการ
ควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๖๒ บัญญัติให้เขตท้องที่ที่ได้ประกาศใช้ผัง
เมืองรวมตามกฎหมายว่าด้วยผังเมืองหรือเขตท้องที่ที่ได้เคยมีการ
ประกาศดังกล่าว ให้ใช้พระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ.
๒๕๖๒ นี้ บังคับตามเขตของผังเมืองรวมโดยไม่ต้องตราเป็นพระราช
กฤษฎีกา และกฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัด
หนองบัวลำภู พ.ศ.๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๐
เทศบาลตำบลยางหล่อ จึงเห็นควรตราเทศบัญญัตินี้ใช้บังคับต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๖๗

โดยที่เห็นเป็นการสมควร ตราเทศบัญญัติเทศบาล
ตำบลยางหล่อว่าด้วยเรื่องการควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๖๗ ในเขต
เทศบาลตำบลยางหล่อ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่ง
พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่
๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙
วรรคสอง และมาตรา ๑๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติการควบคุม
อาคาร พ.ศ.๒๕๖๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๕ (ฉบับที่๓)
พ.ศ.๒๕๔๓ เทศบาลตำบลยางหล่อโดยได้รับความเห็นชอบจาก
สภาเทศบาลตำบลยางหล่อ และผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู จึง
ตราเทศบัญญัตินี้ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบล
ยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ บรรดากฎ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดที่ตราไว้แล้วซึ่งขัด
หรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๓ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลยางหล่อ
ตั้งแต่วันได้เมื่อได้ประกาศไว้
โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลยางหล่อแล้วเจ็ดวันเป็นต้น
ไป

หมวด ๑

บทนิยาม

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“กรวด” หมายความว่า ก้อนหินที่เกิดตามธรรมชาติขนาดโต
เกิน ๓ มิลลิเมตร

“ก่อสร้าง” หมายความว่า สร้างอาคารขึ้นใหม่ทั้งหมด ไม่ว่า
จะเป็นการสร้างขึ้นแทนของเดิมหรือไม่

“การระบายน้ำทิ้ง” หมายความว่า การปล่อยน้ำทิ้งลงสู่หรือ
ไหลไปสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้งหรือแหล่งระบายน้ำ

“เขตทาง” หมายความว่า ความกว้างรวมของทางระหว่าง
แนวที่ดินทั้งสองด้านซึ่งรวมความกว้างของผิวจราจรทางเท้าที่ว่าง
สำหรับปลูกต้นไม้ คูน้ำ และอื่นๆ เข้าด้วย

“คลังสินค้า” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของ
อาคารที่ใช้เป็นที่สำหรับเก็บสินค้า หรือสิ่งของ เพื่อประโยชน์ทาง
การค้าหรืออุตสาหกรรม

“ความกว้างของบันได” หมายความว่า ระยะที่วัดตามความ
ยาวของลูกนอนบันได

“ความสูงของอาคาร” หมายความว่า ส่วนสูงของอาคารวัด
ตามแนวตั้งจากระดับถนนขึ้นไปถึงส่วนสูงสุดของอาคารที่สูงที่สุด

“คอนกรีต” หมายความว่า วัสดุที่ประกอบขึ้นด้วยส่วนผสม
ของปูนซีเมนต์มวลผสมละเอียด เช่น หิน ทราย เป็นต้น มวลผสมหยาบ
เช่น หิน หรือกรวด เป็นต้น และน้ำ ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึง
คอนกรีตกำลังปกติ คอนกรีตกำลังสูง และคอนกรีตกำลังสูงพิเศษ

“คอนกรีตเสริมเหล็ก” หมายความว่า คอนกรีตที่มีเหล็ก
เสริมฝังภายในให้ทำหน้าที่รับแรงได้มากขึ้น

“คอนกรีตอัดแรง” หมายความว่า คอนกรีตที่มีเหล็กเสริมอัด
แรงฝังภายในที่ทำให้เกิดหน่วยแรงที่มีปริมาณพอจะลบล้างหน่วย
แรงอันเกิดจากน้ำหนักบรรทุก

“โครงสร้างหลัก” หมายความว่า ส่วนประกอบของอาคารที่
เป็นเสา คาน ดาด พื้นซึ่งโดยสภาพถือได้ว่ามีความสำคัญต่อความ
มั่นคงของอาคารนั้น

“จุดสุดเชิงลาด” หมายความว่า จุดเริ่มต้นหรือจุดสุดท้ายที่มีความเอียงลาดน้อยกว่า ๒ ใน ๑๐๐

“ช่วงบันได” หมายความว่า ระยะตั้งบันไดซึ่งมีขึ้นต่อเนื่องกันโดยตลอด

“ชั้นใต้ดิน” หมายความว่า พื้นของอาคารชั้นที่อยู่ต่ำกว่าระดับดินมากกว่า ๑.๒๐ เมตร

“เชิงลาดสะพาน” หมายความว่า สะพานหรือทางสาธารณะเปลี่ยนระดับหรือทางเดินรถเฉพาะที่เชื่อมกับสะพานหรือทางเปลี่ยนระดับที่มีส่วนลาดชันตอนหนึ่งตอนใดตั้งแต่ ๒ ใน ๑๐๐ ขึ้นไป

“ซ่อมแซม” หมายความว่า ซ่อมหรือเปลี่ยนส่วนต่าง ๆ ของอาคารให้คงสภาพเดิม

“ฐานราก” หมายความว่า ส่วนของอาคารที่ถ่ายน้ำหนักอาคารลงสู่ดิน

“ดัดแปลง” หมายความว่า เปลี่ยนแปลง ต่อเติม เพิ่ม ลด หรือขยาย ซึ่งลักษณะขอบเขตแบบ รูปทรง สัดส่วน น้ำหนัก เนื้อที่ ของโครงสร้างของอาคารหรือส่วนต่างๆ ของอาคาร ซึ่งได้ก่อสร้างไว้แล้วให้ผิดไปจากเดิม และมีใช้การซ่อมแซมหรือการดัดแปลงที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ลาดฟ้า” หมายความว่า พื้นที่ส่วนบนสุดของอาคารที่ไม่มีหลังคาปกคลุม และบุคคลขึ้นไปใช้สอยได้

“ดิน” หมายความว่า วัสดุธรรมชาติที่ประกอบเป็นเปลือกโลก เช่น หิน กรวด หวาย ดินเหนียว เป็นต้น

“ตลาด” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นตลาดตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข

“ตึกแถว” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างติดต่อกันเป็นแถว ตั้งแต่สองคูหาขึ้นไปมีผนังร่วมแบ่งอาคารเป็นคูหา และประกอบด้วยวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่

“ถนนสาธารณะ” หมายความว่า ทางสาธารณะที่ยวดยานผ่านได้

“ทราย” หมายความว่า ก้อนหินเม็ดเล็ก ละเอียดยี่มีขนาดโตไม่เกิน ๓ มิลลิเมตร

“ทาง” หมายความว่า ทางตามกฎหมาย ว่าด้วยการจราจรทางบก ไม่ว่าในระดับพื้นดินใต้ดินหรือเหนือพื้นดิน แต่ไม่รวมถึงทางรถไฟ

“ทางเข้าออกของรถ” หมายความว่า ทางที่ใช้สำหรับเข้าออกจากที่รถจอดถึงปากทางเข้าออกของรถ

“ทางน้ำสาธารณะ” หมายความว่า ทางน้ำที่ประชาชนมีสิทธิใช้เป็นทางคมนาคมได้

“ทางระบายน้ำสาธารณะ” หมายความว่า ช่องน้ำไหลตามทางสาธารณะและถนนสาธารณะซึ่งกำหนดไว้ให้ระบายออกจากอาคารได้

“ทางร่วมทางแยก” หมายความว่า บริเวณที่ทางที่อยู่ในระดับเดียวกันหรือต่างระดับกันตั้งแต่สองสายที่มีเขตทางกว้างตั้งแต่ ๖ เมตรขึ้นไป และยาวต่อเนื่องไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร มาบรรจบหรือตัดกันที่บริเวณระดับเดียวกัน

“ทางสาธารณะ” หมายความว่า ที่ดินที่ประชาชนมีสิทธิใช้เป็นทางคมนาคมได้ที่ไม่ใช่ทางส่วนบุคคล

“ทางส่วนบุคคล” หมายความว่า ที่ดินของเอกชนซึ่งประชาชนใช้เป็นทางคมนาคมได้และมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังต่อไปนี้

ก. เป็นทางคมนาคมที่มีความยาวไม่เกิน ๕๐๐ เมตร

ข. เป็นทางคมนาคมที่เจ้าของกรรมสิทธิ์หวงห้ามกรรมสิทธิ์ไว้ไม่ว่าจะโดยการปิดป้ายประกาศหรือการเรียกหรือรับคำตอบแทนสำหรับการใช้เป็นทางคมนาคม หรือการทำสัญญากับผู้ใช้นั้นแต่ไม่รวมถึงการทำสัญญายินยอมให้เทศบาลตำบลยางหล่อเข้าปรับปรุงใช้สอย

“ที่กั๊บลัด” หมายความว่า พื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่กั๊บลัดเพื่อสะดวกในการจอด หรือเข้าออกของรถ

“ที่จอดรถ” หมายความว่า พื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นมาเพื่อใช้เป็นที่จอดรถสำหรับอาคารบางชนิด หรือบางประเภท ทั้งนี้ หมายความว่ารวมถึงพื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ เพื่อให้เข้าจอดหรือเก็บฝากรถ

“ที่พักรวมมูลฝอย” หมายความว่า อุปกรณ์หรือสถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บกักมูลฝอยเพื่อรอการย้ายไปที่พักรวมมูลฝอย

“ที่พักรวมมูลฝอย” หมายความว่า อุปกรณ์หรือสถานที่ที่ใช้สำหรับเก็บกักมูลฝอยเพื่อรอการขนย้ายไปกำจัด

“ที่ว่าง” หมายความว่า พื้นที่อันปราศจากหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุม ซึ่งพื้นที่ดังกล่าวอาจจะจัดให้เป็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ บ่อพักน้ำเสีย ที่พักรวมมูลฝอยหรือที่จอดรถที่อยู่ภายนอกอาคารก็ได้และให้ความหมายรวมถึงพื้นที่ของสิ่งก่อสร้างหรืออาคารที่สูงจากระดับพื้นดินไม่เกิน ๓.๒๐ เมตร และไม่มีหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุมเหนือระดับนั้น

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า ที่ซึ่งเปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทางสัญจรได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

“นายช่าง” หมายความว่า พนักงานเทศบาลสามัญที่นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ แต่งตั้งให้เป็นนายช่าง

“นายตรวจ” หมายความว่า พนักงานเทศบาลสามัญที่นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อแต่งตั้งให้เป็นนายตรวจ

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำจากอาคารที่ผ่านระบบบำบัดน้ำเสียแล้วจนมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด หรือมีคุณภาพที่เหมาะสมจะระบายลงแหล่งรองรับน้ำทิ้งได้

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเหลวที่ผ่านการใช้แล้วทุกชนิด ทั้งที่มีกากหรือไม่มีกาก

“น้ำหนักรวมทุกครั้งที่” หมายความว่า น้ำหนักของส่วนต่างๆ ของอาคาร ทั้งนี้ ให้รวมถึงน้ำหนักของวัตถุต่างๆ ที่มีใช้โครงสร้างของอาคารแต่ก่อสร้าง หรือติดตั้งอยู่บนส่วนต่างๆ ของอาคารตลอดไป

“แนวกอน” หมายความว่า เขตถนนและทางเดินที่กำหนดไว้ให้เป็นทางสาธารณะ

“บ่อดักไขมัน” หมายความว่า ส่วนที่เปิดได้ของทางระบายน้ำที่กำหนดไว้เพื่อดักไขมัน

“บ้านแถว” หมายความว่า ห้องแถวหรือตึกแถวที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ซึ่งมีที่ว่างด้านหน้า และด้านหลังระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับตัวอาคารแต่ละคูหาและความสูงไม่เกิน ๓ ชั้น

“บ้านแฝด” หมายความว่า อาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ก่อสร้างติดต่อกันสองบ้านมีผนังร่วมแบ่งอาคารเป็นบ้านมีที่ว่างระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับอาคารด้านหน้าด้านหลังและด้านข้างของแต่ละบ้านและมีทางเข้าออกของแต่ละบ้านแยกจากกันเป็นสัดส่วน

“แบบแปลน” หมายความว่า แบบเพื่อประโยชน์ในการก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้ายใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร โดยมีรูปแสดงรายละเอียดส่วนสำคัญขนาดเครื่องหมายวัสดุและการใช้สอยต่างๆ ของอาคารอย่างชัดเจนพอที่จะใช้ในการดำเนินการได้

“ปิ่นจั่น” หมายความว่า เครื่องยกที่ประกอบด้วยส่วนต่างๆ เช่น เสา และรอก เป็นต้น ไม่ว่าจะมีความยืดหยุ่นหรือไม่สำหรับยกของหนัก

“ปากทางเข้าออกของรถ” หมายความว่า ส่วนของทางสำหรับรถเข้าออกที่เชื่อมกับเขตทางสาธารณะ

“แปลน” หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนราบของอาคาร

“ผนัง” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกันด้านนอกหรือระหว่างหน่วยของอาคารให้เป็นหลังหรือหน่วยแยกจากกัน

“ผนังกันไฟ” หมายความว่า ผนังที่ทนไฟด้วยวัสดุทนไฟที่มีคุณสมบัติในการป้องกันไฟได้ไม่น้อยกว่าผนังที่ก่อด้วยอิฐธรรมดา ฉาบปูน ๒ ด้าน หนาไม่น้อยกว่า ๑๘ เซนติเมตร ถ้าเป็นผนังคอนกรีตเสริมเหล็กต้องหนาไม่น้อยกว่า ๑๒ เซนติเมตร และไม่มีช่องที่ใหไฟหรือควันผ่านได้

“ผู้ควบคุมงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับผิดชอบในการ
อำนวยความสะดวกหรือควบคุมดูแลการก่อสร้างตัดแปลง รื้อถอน หรือ
เคลื่อนย้ายอาคาร

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า เจ้าของหรือผู้ครอบครอง
อาคารซึ่งกระทำการก่อสร้าง ตัดแปลงรื้อถอน หรือเคลื่อนย้าย
อาคารด้วยตนเอง และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งตกลงรับกระทำการ
ดังกล่าวไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม และผู้รับจ้างช่วง

“ผู้ออกแบบ” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการคำนวณ
เขียนแบบ และกำหนดรายการเพื่อใช้ในการก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อ
ถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคาร

“แผนผังบริเวณ” หมายความว่า แผนที่แสดงลักษณะที่ตั้ง
และขอบเขตที่ดินและอาคารที่ก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย
ใช้หรือเปลี่ยนการใช้รวมทั้งแสดงลักษณะและขอบเขตของที่
สาธารณะและอาคารในบริเวณที่ดินที่ติดต่อดโดยสังเขปด้วย

“ฝา” หมายความว่า ส่วนก่อสร้างในด้านตั้งซึ่งกันแบ่งพื้นที่
ภายในอาคารให้เป็นห้องๆ

“พื้น” หมายความว่า พื้นของอาคารที่บุคคลเข้าอยู่หรือเข้า
ใช้สอยได้ภายในขอบเขตของคาน หรือตงที่รับพื้นหรือภายในพื้นนั้น
หรือภายในขอบเขตของผนังอาคารรวมทั้งเฉลียงหรือระเบียงด้วย

“พื้นที่อาคาร” หมายความว่า พื้นที่ของพื้นของอาคารทุกชั้น
ที่บุคคลเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ภายในขอบเขตด้านนอกของคาน
หรือภายในพื้นนั้น หรือภายในขอบเขตด้านนอกของผนังของอาคาร
และหมายความรวมถึงเฉลียงหรือระเบียงด้วย แต่ไม่รวมพื้นลาดฟ้า
และบันไดนอกหลังคา

“พื้นที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งอาคาร” หมายความว่า พื้นที่ของ
แปลงที่ดินที่นำมาใช้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารไม่ว่าจะเป็นที่ดินตาม
หนังสือสำคัญแสดงสิทธิในที่ดินฉบับเดียวหรือหลายฉบับ ซึ่งเป็น
ที่ดินที่ติดต่อกัน

“ร้านอาหาร” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใด
ของอาคารที่ใช้เป็นที่ขายอาหารหรือเครื่องดื่มโดยมีพื้นที่ไว้บริการ
ภายในหรือภายนอกอาคาร

“ข้อ” หมายความว่า ข้อตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ.๒๕๒๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติม

“มูลฝอย” หมายความว่า มูลฝอยตามกฎหมายว่าด้วยการ
สาธารณสุข

“มาตรา ๓๙ ทวิ” หมายความว่า มาตรา ๓๙ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ.๒๕๒๒

“ระบบท่อน้ำ” หมายความว่า ท่อส่งน้ำและอุปกรณ์ที่ใช้
สำหรับการดับเพลิง

“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า กระบวนการทำหรือปรับปรุงน้ำเสียให้มีคุณภาพเป็นน้ำทิ้งรวมทั้งการทำให้ น้ำทิ้งพ้นไปจากอาคาร

“ระบบประปา” หมายความว่า ระบบการจ่ายน้ำเพื่อใช้และดื่ม

“รายการคำนวณ” หมายความว่า รายการแสดงวิธีการคำนวณกำลังของวัสดุการรับน้ำหนักและกำลังต้านทานของส่วนต่างๆ ของอาคาร

“รายการคำนวณประกอบ” หมายความว่า รายการแสดงวิธีการคำนวณทางด้านวิศวกรรมทุกสาขา

“รายการประกอบแบบแปลน” หมายความว่า ข้อความที่แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพและชนิดของวัสดุ ตลอดจนวิธีการปฏิบัติ หรือวิธีการสำหรับการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารเพื่อให้เป็นไปตามแบบแปลน

“รื้อถอน” หมายความว่า รื้อส่วนอันเป็นโครงสร้างของอาคารออกไป เช่น เสา คาน คองหรือส่วนอื่นของโครงสร้างตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“รูปด้าน” หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนตั้งภายนอกของอาคาร

“รูปตัด” หมายความว่า แบบแสดงลักษณะส่วนตั้งภายในของอาคาร

“แรงกระแทก” หมายความว่า แรงกระทำอันเนื่องมาจากวัตถุเคลื่อนมากระทบ

“แรงลม” หมายความว่า แรงลมที่กระทำต่อโครงสร้าง

“โรงงาน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“โรงมหรสพ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นสถานที่สำหรับฉาย ภาพยนตร์ แสดงละคร แสดงดนตรี หรือการแสดงรื่นเริงอื่นใดและมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้สาธารณชนเข้าชม การแสดงนั้นเป็นปกติธุระโดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

“โรงแรม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“ลูกตั้ง” หมายความว่า ระยะตั้งของชั้นบันไดแต่ละขั้น

“ลูกนอน” หมายความว่า ระยะราบของชั้นบันไดแต่ละขั้น

“วัสดุถาวร” หมายความว่า วัสดุซึ่งตามปกติไม่แปลงสภาพได้ง่าย โดยน้ำ ไฟ หรือดิน ฟ้า อากาศ

“วัสดุทนไฟ” หมายความว่า วัสดุก่อสร้างที่ไม่เป็นเชื้อเพลิง

“สถานบริการ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคาร ที่ใช้เป็นสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

“สถาบันที่เชื่อถือได้” หมายความว่า ส่วนราชการ หรือนิติบุคคล ที่มีวัตถุประสงค์ในการให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิศวกรรม ซึ่งมีวิศวกรประเภทวุฒิวิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมเป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำ และลงลายมือชื่อรับรองผลการตรวจสอบงานวิศวกรรมควบคุม

“ส่วนต่าง ๆ ของอาคาร” หมายความว่า ส่วนของอาคารที่จะต้องแสดงรายการคำนวณการรับน้ำหนัก และกำลังต้านทาน เช่น แผ่นพื้น คาน เสา และรากฐาน เป็นต้น

“ส่วนลาด” หมายความว่า ส่วนระยะตั้งเทียบกับส่วนระยะยาวของฐานตามแนวราบ

“สำนักงาน” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นที่ทำการ

“เสาเข็ม” หมายความว่า เสาที่ตอกลงดินหรือหล่ออยู่ในดินเพื่อรับน้ำหนักบรรทุกของอาคาร ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึงกำแพงคอนกรีตซึ่งมีรูปร่างต่างๆ ที่หล่ออยู่ในดินเพื่อใช้รับน้ำหนักบรรทุกของอาคารด้วย

“หน่วยแรง” หมายความว่า แรงหารด้วยพื้นที่หน้าตัดที่รับแรงนั้น

“หลังคา” หมายความว่า สิ่งปกคลุมส่วนบนของอาคารสำหรับป้องกันแดดและฝนและให้หมายรวมถึงโครงสร้างหรือสิ่งใดซึ่งประกอบขึ้น เพื่อยึดเหนี่ยวสิ่งปกคลุมนี้ให้มั่นคงแข็งแรง

“ห้องแถว” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างต่อเนื่องกันเป็นแถว ตั้งแต่สองคูหาขึ้นไปมีผนังร่วมแบ่งอาคารเป็นคูหา และประกอบด้วยวัสดุไม่ทนไฟเป็นส่วนใหญ่

“ห้องโถง” หมายความว่า อาคารหรือส่วนของอาคารซึ่งจัดพื้นที่ไว้เป็นสัดส่วน โดยเฉพาะที่สามารถใช้เป็นที่ประชุม ชุมชุม จัดงานหรือแสดงกิจกรรมต่างๆ ได้ ทั้งนี้ ไม่รวมพื้นที่ที่เป็นทางเดินร่วมในอาคาร เช่น โถงหน้าลิฟต์ โถงพักคอยบริเวณหน้าโต๊ะลงทะเบียน โถงรับแขก เป็นต้น

“เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ” หมายความว่า เหล็กที่ผลิตออกมาเป็นหน้าตัดเป็นรูปลักษณะต่างๆ ใช้ในงานโครงสร้าง

“เหล็กเสริม” หมายความว่า เหล็กที่ใช้ฝังในเนื้อคอนกรีตเพื่อเสริมกำลังขึ้น

“แหล่งรองรับน้ำทิ้ง” หมายความว่า ท่อระบายน้ำสาธารณะ คู คลอง แม่น้ำ ทะเล และแหล่งน้ำสาธารณะ

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน และสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าสอยใช้สอยได้และให้ความหมายรวมถึง

(๑) อัฒจันทร์ หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นเพื่อใช้เป็นที่พักผ่อนของประชาชน

(๒) เชื้อน สะพาน อุโมงค์ทางหรือที่ระบายน้ำ อุโมงค์ คาน เรือ ท่อน้ำ ท่าจอดเรือ รั้ว กำแพง หรือประตู ที่สร้างขึ้นติดต่อกันหรือ ใกล้เคียงทับที่สาธารณะหรือสิ่งทีสร้างขึ้นเพื่อบุคคลทั่วไปใช้สอย

(๓) ป้ายหรือสิ่งทีก่อสร้างขึ้นเพื่อติดหรือตั้งป้าย

(ก) ที่ติดหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะและมีขนาดเกินหนึ่ง ตารางเมตร หรือมีน้ำหนักรวมทั้งโครงสร้างเกินสิบกิโลกรัม

(ข) ที่ติดหรือตั้งไว้ในระยะห่างจากที่สาธารณะซึ่งเมื่อวัด ในระยะทางราบแล้วระยะห่างจาก ที่สาธารณะมีน้อยกว่าความสูงของป้ายนั้นเมื่อวัดจากพื้นดิน และมี ขนาดหรือมีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดใน กฎกระทรวง

(๔) พื้นทีหรือสิ่งทีสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่เป็นที่จอดรถ ที่กักเก็บ รถ และทางเข้าออกของรถสำหรับอาคารที่กำหนดตามมาตรา ๘(๔) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒

(๕) สิ่งทีสร้างขึ้นอย่างอื่นทีกำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ให้ หมายรวมรวมถึงส่วนต่างๆ ของอาคารด้วย

“อาคารเก็บของ” หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วน ใดของอาคารทีใช้เป็นทีสำหรับเก็บสินค้า หรือสิ่งของเพื่อประโยชน์ ของเจ้าของอาคารซึ่งมีปริมาตรทีใช้เก็บของไม่เกิน ๒,๐๐๐ ลูกบาศก์ เมตร ทั้งนี้ การวัดความสูงเพื่อคำนวณปริมาตร ให้วัดจากพื้นชั้นนั้น ถึงยอดผนังสูงสุด

“อาคารขนาดใหญ่” หมายความว่า อาคารทีก่อสร้างขึ้นเพื่อ ใช้พื้นที่อาคารหรือส่วนใดของอาคารเป็นทีอยู่อาศัยหรือประกอบ กิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภท โดยมีพื้นที่อาคารรวมกันทุก ชั้นใน หลังเดียวกันเกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร หรืออาคารทีมีความสูง ตั้งแต่ ๑๕ เมตรขึ้นไปและมีพื้นที่อาคารรวมกัน ทุกชั้นในหลังเดียวกันเกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร การวัดความสูงของ อาคารให้วัดจากระดับพื้นดินทีก่อสร้างถึง พื้นลาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

“อาคารขนาดใหญ่พิเศษ” หมายความว่า อาคารทีก่อสร้าง ขึ้นเพื่อใช้พื้นที่อาคารหรือส่วนใดของอาคารเป็นทีอยู่อาศัย หรือ ประกอบกิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภทโดยมีพื้นที่อาคาร รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป

“อาคารพาณิชย์” หมายความว่า อาคารทีใช้เพื่อประโยชน์ ในการพาณิชย์กรรม หรือบริการธุรกิจ หรืออุตสาหกรรมทีใช้ เครื่องจักรทีมีกำลังการผลิตเทียบไม่เกิน ๕ แรงม้า

“อาคารพิเศษ” หมายความว่า อาคารทีต้องการมาตรฐาน ความมั่นคงแข็งแรงและความปลอดภัยเป็นพิเศษ เช่น อาคาร ดังต่อไปนี้

ก. โรงมหรสพ อัฒจันทร์ หอประชุม หอสมุด หอศิลป์ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หรือศาสนสถาน

ข. อาคารหรือสิ่งที่สูงขึ้นสูงเกิน ๑๕ เมตร หรือสะพานหรืออาคารหรือโครงหลังคา ช่วงหนึ่งเกิน ๑๐ เมตร หรือมีลักษณะโครงสร้างที่อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อสาธารณชนได้

ค. อาคารที่เก็บวัสดุไวไฟ วัสดุระเบิด หรือวัสดุกระจายพิษ หรือรังสีตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

“อาคารสาธารณะ” หมายความว่า อาคารที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการชุมนุมได้โดยทั่วไป เพื่อกิจกรรมทางราชการ การเมือง การศึกษา การสังคม การศาสนา การนันทนาการ หรือการพาณิชย์กรรม เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรม โรงพยาบาล สถานศึกษา หอสมุด สนามกีฬาากลางแจ้ง สถานกีฬาในร่ม ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้า สถานบริการ ท่าอากาศยาน อุโมงค์ สะพานอาคารจอดรถ สถานีรถ ท่า จอดเรือ โป๊ะจอดเรือ สุสาน ฌาปนสถาน ศาสนสถาน เป็นต้น

“อาคารอยู่อาศัย” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อาศัยอาศัยได้ทั้งกลางวัน และกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว

“อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับหลายครอบครัว โดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัวมีห้องน้ำ ห้องส้วม ทางเดิน ทางเข้าออก และทางขึ้นลงหรือลิฟต์แยกจากกันหรือร่วมกัน ทั้งนี้ ให้ความหมายรวมถึงหอพักด้วย

“อิฐธรรมคา” หมายความว่า ดินที่ทำขึ้นเป็นแท่งทึบและได้เผาให้สุก

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลนายกเทศมนตรีเมืองหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

หมวด ๒

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการอนุญาต การดำเนินการแจ้ง การออกใบรับรองและใบแทน

ข้อ ๕ ผู้ใดจะก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้ายอาคาร ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร ดัดแปลงหรือใช้ให้จอดรถ ที่กั้นรถ และทางเข้าออกของรถเพื่อการอื่น ๆ ขอต่ออายุใบอนุญาตขอรับใบแทน ใบอนุญาต ขอรับใบแทนใบรับรอง หรือการโอนใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอหรือโดยการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามความในหมวดนี้ ผู้ยื่นคำขอหรือผู้แจ้ง ต้องเป็นเจ้าของอาคารหรือเป็นตัวแทนซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยชอบด้วยกฎหมายจากเจ้าของอาคาร

ข้อ ๖ เจ้าของอาคารผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาต

(๑) ก่อสร้าง ดัดแปลง หรือรื้อถอน ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง พร้อมด้วยเอกสารตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าว

(๒) เคลื่อนย้ายอาคาร ให้ยื่นคำขออนุญาตตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง พร้อมด้วย เอกสารตามที่ระบุในแบบดังกล่าว ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องแนบเอกสารเกี่ยวกับแผนผังบริเวณแบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน ตามที่ระบุไว้ในแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง จำนวน ๒ ชุด พร้อมกับคำขอสำหรับการขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารที่เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะประกาศกำหนดให้ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องแนบเอกสารดังกล่าว มากกว่า ๒ ชุดก็ได้ แต่ไม่เกิน ๕ ชุด การขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลงหรือเคลื่อนย้ายอาคารสาธารณะ อาคารพิเศษหรืออาคารที่ก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรและวัสดุทนไฟเป็นส่วนใหญ่ต้องแนบรายการ คำนวณและรายการคำนวณประกอบ จำนวน ๓ ชุด พร้อมกับคำขอตาม (๑) หรือ (๒) ด้วย

ข้อ ๗ เจ้าของอาคารผู้ใดประสงค์จะก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดย
ไม่ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดพร้อมทั้งแจ้งข้อมูลและยื่นเอกสาร ดังต่อไปนี้ด้วย

ก. ชื่อของผู้รับผิดชอบงานออกแบบอาคาร ซึ่งจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมประเภทภูมิสถาปนิก ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม

ข. ชื่อของผู้รับผิดชอบงานออกแบบและคำนวณอาคาร ซึ่งจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทภูมิวิศวกรตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

ค. ชื่อของผู้ควบคุมงาน ซึ่งจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม และเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม

ง. สำเนาใบอนุญาตของบุคคลตาม ก. ข. และ ค.

จ. หนังสือรับรองของบุคคลตาม ก. ข. และ ค. ว่าตนเป็นผู้ออกแบบอาคาร เป็นผู้ออกแบบและคำนวณอาคาร หรือจะเป็นผู้ควบคุมงานแล้วแต่กรณี ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดพร้อมทั้งรับรองว่าการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารนั้นถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎกระทรวง และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ฉ. แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน รายการคำนวณและรายการคำนวณประกอบของอาคารที่จะก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้าย ซึ่งมีคำรับรองของบุคคลตาม ก. และ ข. ว่าคนเป็นผู้ออกแบบอาคารและเป็นผู้ออกแบบและคำนวณอาคารนั้น

ช. วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดการดำเนินการดังกล่าว

(๒) ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการตามที่ระบุไว้ใน (๑) ครบถ้วนพร้อมชำระค่าธรรมเนียมการตรวจแบบแปลนก่อสร้าง หรือตัดแปลงอาคารแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งเริ่มต้นดำเนินการก่อสร้างตัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารตามที่ได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบแจ้ง

ข้อ ๘ การขอทำการเจาะ กัดหรือดัดเสาเข็มเพื่อทำการทดสอบที่จะใช้ในการก่อสร้างอาคาร ให้ดำเนินการได้ เมื่อได้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ โดยมีเอกสารประกอบ ดังนี้

(๑) แผนผังแสดงสถานที่ที่จะทดสอบเสาเข็ม จำนวน ๒ ชุด

(๒) แผนผังแสดงตำแหน่งที่จะทดสอบเสาเข็ม จำนวน ๒ ชุด

(๓) หนังสือรับรองของวิศวกรผู้ควบคุมงานการทดสอบ

ข้อ ๙ แผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน รายการคำนวณและรายการคำนวณประกอบต้องเป็นภาษาไทย ยกเว้นเฉพาะตัวเลขและสัญลักษณ์ ต้องเป็นสิ่งพิมพ์สำเนาภาพถ่ายหรือเขียนด้วยหมึก หรือวิธีการอื่นใดตามประกาศเทศบาลตำบลบ้านดอนและต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) มาตรฐาน ขนาด ระยะ น้ำหนัก และหน่วยคำนวณต่างๆ ให้ใช้มาตรฐานตริก

(๒) แผนผังบริเวณให้ใช้มาตรฐานไม่เล็กกว่า ๑ ต่อ ๕๐๐ แสดงลักษณะที่ตั้งและขอบเขต

ของที่ดินและอาคารที่ขออนุญาตก่อสร้าง ตัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย เปลี่ยนการใช้ตัดแปลงหรือใช้ที่จอดรถ ที่กั๊บลวด และทางเข้าออกของรถเพื่อการอื่น และพื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถที่กั๊บลวด และทางเข้าออกของรถแทนของเดิม พร้อมรายละเอียด ดังนี้

ก. แสดงขอบนอกของอาคารที่มีอยู่แล้ว (ถ้ามี)

ข. ระยะห่างของขอบนอกของอาคารที่ขออนุญาตถึงขอบเขตของที่ดินทุกด้าน

ค. ระยะห่างระหว่างอาคารต่าง ๆ ที่มีอยู่และอาคารที่ขออนุญาตในขอบเขตของที่ดิน

ง. ลักษณะและขอบเขตของที่สาธารณะและอาคารในบริเวณที่ดินที่ติดต่อกับสิ่งปลูกสร้างพร้อมด้วยเครื่องหมายทิศ

จ. ในกรณีที่ไม่มีทางน้ำสาธารณะสำหรับการขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ให้แสดงทางระบายน้ำออกจากอาคารไปสู่ทางระบายน้ำสาธารณะ หรือวิธีการระบายน้ำด้วยวิธีอื่น พร้อมทั้งแสดงเครื่องหมายชี้ทิศทางน้ำไหลและส่วนลาด

ฉ. แสดงระดับของพื้นชั้นล่างของอาคารและความสัมพันธ์กับระดับทางหรือถนนสาธารณะที่ใกล้ที่สุดและระดับพื้นดิน

ช. แผนผังบริเวณสำหรับการเคลื่อนย้ายอาคาร ให้แสดงแผนผังบริเวณของอาคารที่มีอยู่เดิมและให้แสดงแผนผังบริเวณที่จะทำการเคลื่อนย้ายอาคารไปอยู่ในที่ใหม่ให้ชัดเจนแผนผังบริเวณอาคารตามข้อ ๔ เว้นแต่ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานและสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้ ให้แสดงรายละเอียดตาม ก. ข. ค. ง. จ. ฉ. หรือ ช.เท่าที่จะต้องมีตามลักษณะของอาคารนั้น ๆ

(๓) แบบแปลน ให้ใช้มาตราส่วนไม่เล็กกว่า ๑ ต่อ ๑๐๐ โดยต้องแสดงรูปต่าง ๆ คือแปลนพื้นชั้นต่าง ๆ รูปด้าน (ไม่น้อยกว่าสองด้าน) รูปตัดทางขวาง รูปตัดทางยาว ผังคานรับพื้นชั้นต่าง ๆ และผังฐานรากของอาคารที่ขออนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย เปลี่ยนการใช้ หรือดัดแปลงหรือใช้ที่จอดรถที่ถูกลบและทางเข้าออกของรถเพื่อการอื่นพร้อมด้วยรายละเอียด ดังนี้

ก. แบบแปลนต้องมีรูปรายละเอียดส่วนสำคัญ ขนาดเครื่องหมายวัสดุ และการใช้สอยต่างๆ ของอาคารอย่างชัดเจนเพียงพอที่จะพิจารณาตามกฎหมายกระทรวง เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อหรือประกาศกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข. แบบแปลนสำหรับการก่อสร้างอาคาร ให้แสดงส่วนต่างๆ ของอาคารที่จะก่อสร้างให้ชัดเจน

ค. แบบแปลนสำหรับการดัดแปลงอาคาร ให้แสดงส่วนที่มีอยู่เดิมและส่วนที่ดัดแปลงให้ชัดเจน

ง. แบบแปลนสำหรับการรื้อถอนอาคาร ให้แสดงขั้นตอน วิธีการ ตลอดจนความปลอดภัยในการรื้อถอนอาคาร

จ. แบบแปลนสำหรับการเคลื่อนย้ายอาคาร ให้แสดงขั้นตอน วิธีการ ความมั่นคงแข็งแรง ตลอดจนความปลอดภัยในการเคลื่อนย้ายอาคาร สำหรับอาคารที่มีรูปตัดทางขวาง หรือรูปตัดทางยาวของอาคารมีความกว้าง ความยาว หรือความสูงเกิน ๗๐ เมตร แบบแปลนจะใช้มาตราส่วนเล็กกว่า ๑ ต่อ ๑๐๐ ก็ได้ แต่ต้องไม่เล็กกว่า ๑ ต่อ ๒๕๐

ฉ. แบบแปลนสำหรับการเปลี่ยนการใช้อาคาร ให้แสดง ส่วนที่ใช้อยู่เดิมและส่วนที่จะเปลี่ยนการใช้ใหม่ให้ชัดเจน

(๔) รายการประกอบแบบแปลน ให้แสดงรายละเอียด เกี่ยวกับคุณภาพและชนิดของวัสดุตลอดจนวิธีปฏิบัติหรือวิธีการ สำหรับการก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย เปลี่ยนการใช้ อาคารเพื่อการ

(๕) รายการคำนวณ ให้แสดงวิธีการตามหลัก วิศวกรรมศาสตร์ โดยคำนวณกำลังของวัสดุการรับน้ำหนัก และ กำลังต้านทานของส่วนต่างๆ ของอาคาร

(๖) รายการคำนวณประกอบ ให้แสดงวิธีการตามหลัก วิศวกรรมศาสตร์สาขาต่างๆ โดยคำนวณเกี่ยวกับอุปกรณ์และระบบ นั้นๆ ของอาคาร

ข้อ ๑๐ ผู้รับผิดชอบงานออกแบบหรือผู้รับผิดชอบงาน ออกแบบ และคำนวณต้องลงลายมือชื่อพร้อมกับเขียนชื่อด้วยตัว บรรจงในแผนผังบริเวณแบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน รายการคำนวณและรายการคำนวณประกอบทุกแผ่น และให้ระบุ สำนักงานหรือที่อยู่พร้อมกับคุณสมบัติของผู้รับผิดชอบดังกล่าวไว้ใน แผนผังบริเวณแบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน รายการ คำนวณและรายการคำนวณประกอบแต่ละชุดด้วยหรืออาจจะใช้ สิ่งพิมพ์ สำเนาภาพถ่ายที่ผู้รับผิดชอบงานออกแบบ หรือผู้รับผิดชอบ งานออกแบบและคำนวณที่มีลายมือชื่อพร้อมกับเขียนชื่อด้วยตัว บรรจงและระบุรายละเอียดดังกล่าวแทนก็ได้

ในกรณีที่ผู้รับผิดชอบงานออกแบบ หรือผู้รับผิดชอบงาน ออกแบบและคำนวณเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพ สถาปัตยกรรมควบคุมหรือวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วย วิชาชีพสถาปัตยกรรม หรือกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม ให้ระบุ เลขทะเบียนใบอนุญาตไว้ด้วย

ข้อ ๑๑ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอตามข้อ ๖ ให้ ตรวจพิจารณาแผนผังบริเวณแบบแปลนรายการประกอบแบบแปลน รายการคำนวณและรายการคำนวณประกอบ (ถ้ามี) เมื่อปรากฏว่า ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กฎกระทรวง และเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อที่ออกตาม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออก ใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่า ด้วยการควบคุมอาคาร

ในกรณีที่มีการขออนุญาตเคลื่อนย้ายอาคารไปยังท้องที่ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นอื่น เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจพิจารณาตามวรรคหนึ่งและเห็นว่าถูกต้อง ให้ออกใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงและส่งใบอนุญาตและสำเนาฉบับเอกสารที่ได้ผ่านการตรวจพิจารณาและประทับตราไว้เป็นจำนวน ๔ ชุด พร้อมด้วยรายการคำนวณและรายการคำนวณประกอบ ๓ ชุด(ถ้ามี) ไปยังเจ้าพนักงานท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่จะเคลื่อนย้ายอาคารไปตั้งใหม่

กรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับเอกสารการอนุญาตเคลื่อนย้ายอาคารและสำเนาฉบับเอกสารที่เกี่ยวข้องจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจพิจารณาตามวรรคหนึ่งเมื่อเห็นว่าถูกต้องแล้วให้ออกใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๑๒ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตให้ก่อสร้าง ตัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ที่เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือผู้แจ้งตามข้อ ๗ ได้ทำการก่อสร้างตัดแปลงหรือเคลื่อนย้ายอาคารดังกล่าวเสร็จแล้ว ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารยื่นหนังสือขอใบรับรองถึงเจ้าพนักงาน

ท้องถิ่นตามแบบที่เทศบัญญัตินี้กำหนด พร้อมเอกสารตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าวเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับ

หนังสือตามวรรคหนึ่ง และตรวจสอบแล้วเห็นว่า การก่อสร้างตัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคารนั้น ถูกต้องตามที่ได้รับอนุญาตหรือที่ได้แจ้งไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับรองตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ซึ่งไม่เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ประสงค์จะใช้อาคารดังกล่าวเพื่อกิจการประเภทควบคุมการใช้ หรือเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคาร ซึ่งเป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ ประสงค์จะเปลี่ยนการใช้อาคารเป็นอาคารสำหรับอีกกิจการหนึ่ง ให้เจ้าของอาคารยื่นคำขออนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคาร ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมด้วยเอกสารตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าว หรือแจ้งเป็นหนังสือให้นายกเทศมนตรีทราบตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด พร้อมด้วยเอกสารตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าวเมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอหรือหนังสือแจ้งตามความในวรรคหนึ่งและตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้อง ให้ออกใบอนุญาต ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรือจะออกใบรับแจ้ง ตามแบบที่นายกเทศมนตรีกำหนด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่ต้องมีพื้นที่หรือสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถที่กั๊บลร และทางเข้าออกของรตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ประสงค์จะดัดแปลงหรือใช้ที่จอดรถที่กั๊บลร และทางเข้าออกของรตนั้นเพื่อการอื่นและก่อสร้างพื้นที่หรือสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถที่กั๊บลร และทางเข้าออกของรตทอนของเดิมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารยื่นคำขออนุญาต ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมด้วยเอกสารตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าว ให้นำความในข้อ ๖ (๑) และ (๒) มาใช้บังคับกับการอนุญาตตามวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับเอกสารที่ต้องแนบพร้อมคำขอเกี่ยวกับแผนผัง บริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน รายการคำนวณหรือรายการคำนวณประกอบโดยอนุโลม

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอตามวรรคหนึ่งแล้วให้ดำเนินการตามข้อ ๑๓ วรรคหนึ่ง และเมื่อเห็นว่าถูกต้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๑๕ ให้กำหนดระยะเวลาอายุใบอนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลงอาคาร หรือใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๔ ทวิ ตามขนาดของพื้นที่อาคารส่วนที่จะทำการก่อสร้างหรือดัดแปลง ดังนี้

(๑) อาคารที่มีพื้นที่รวมกันน้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร กำหนดอายุใบอนุญาตไม่เกิน ๑ ปี

(๒) อาคารที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ ตารางเมตร กำหนดอายุใบอนุญาตไม่เกิน ๒ ปี

(๓) อาคารที่มีพื้นที่รวมกันมากกว่า ๕๐,๐๐๐ ตารางเมตร กำหนดอายุใบอนุญาตไม่เกิน ๓ ปีในกรณีก่อสร้าง ดัดแปลงอาคารไม่เสร็จตามกำหนด อนุญาตให้ต่ออายุได้ตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๖

ข้อ ๑๖ ผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๔ ทวิ ให้ยื่นคำขอต่ออายุตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงก่อนใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งสิ้นอายุ โดยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการต่ออายุ ให้เป็นไปตามที่เทศบัญญัตินี้กำหนด

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตหรือใบรับรองสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือใบรับรองยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต หรือใบแทนใบรับรอง ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมด้วยเอกสารตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าวภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุด

ใบอนุญาตหรือใบรับรอง
แล้วแต่กรณี ให้ประทับตราสีแดง คำว่า “ใบอนุญาต” กำกับไว้ด้วย
และให้มีวัน เดือน ปีที่ออกใบอนุญาตพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงาน
ท้องถิ่น กรณีใบรับแจ้งตามมาตรา ๓๔ ทวิ ให้ดำเนินการตาม
หลักเกณฑ์ข้างต้น

ข้อ ๑๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะโอนใบอนุญาต
ก่อสร้าง ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้ายหรือเปลี่ยนการใช้อาคาร หรือ
ใบรับแจ้ง ตามมาตรา ๓๔ ทวิ ให้แก่บุคคลอื่น ให้ยื่นคำขออนุญาต
ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการ
ควบคุมอาคาร พร้อมด้วยเอกสารต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งที่ยังมิได้ทำการก่อสร้าง
ดัดแปลง รื้อถอน เคลื่อนย้าย หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร ให้แนบ
หลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตาม
กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารนั้น

(๒) ใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งที่อยู่ระหว่างดำเนินการ ผู้ขอ
อนุญาตจะต้องแนบหลักฐานตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงที่
ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และหลักฐานการโอน
ทรัพย์สินใน ส่วนที่ได้ดำเนินการไปแล้วตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
และในกรณีที่อาคารที่อยู่ระหว่างดำเนินการ มีส่วนผิดไปจากแผนผัง
บริเวณแบบแปลนและรายการประกอบแบบแปลนที่ได้รับอนุญาต
หรือใบรับแจ้ง ตลอดจนวิธีการหรือเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
กำหนดไว้ในใบอนุญาตหรือใบรับแจ้งผู้รับโอนจะต้องทำหนังสือ
รับรองว่าตกลงยินยอมรับผิดชอบในการแก้ไขอาคารในส่วนที่
ดำเนินการผิดให้เป็นไปตามแบบและเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือใบรับ
แจ้งต่อไป

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่าถูกต้อง ให้เจ้า
พนักงานท้องถิ่นออกหนังสือแจ้งการอนุญาตให้โอนใบอนุญาตหรือ
ใบรับแจ้งให้แก่ผู้ขอโอน โดยให้ประทับตราสีแดง คำว่า “โอนแล้ว”
พร้อมระบุชื่อผู้รับโอน และวัน เดือน ปีที่อนุญาตให้โอนกำกับไว้

ข้อ ๑๕ ให้ใช้แบบคำขออนุญาต ใบอนุญาตหรือใบแทนตามที่
กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
สำหรับหนังสือแจ้งและแบบใบรับแจ้งให้ใช้ตามแบบที่เจ้าพนักงาน
ลักษณะและส่วนต่างๆ ของอาคาร ห้องแถวหรือตึกแถวแต่ละคูหา
ต้องมีความกว้างโดยวัดระยะตั้งฉากจากแนวท้องถิ่นกำหนด

ลักษณะและส่วนต่างๆ ของอาคาร

ข้อ ๒๐ ห้องแถวหรือตึกแถวแต่ละคูหา ต้องมีความกว้างโดยวัดระยะตั้งฉากจากแนวศูนย์กลางของเสาต้านหนึ่งไปยังแนวศูนย์กลางของเสาอีกด้านหนึ่งไม่น้อยกว่า ๔ เมตร มีความลึกของอาคารโดยวัดระยะตั้งฉากกับแนวผนังด้านหน้าชั้นล่างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และไม่เกิน ๒๔ เมตร มีพื้นที่ชั้นล่างแต่ละคูหาไม่น้อยกว่า ๓๐ ตารางเมตร และต้องมีประตูให้คนเข้าออกได้ทั้งด้านหน้าและด้านหลังในกรณีที่มีความลึกของอาคารเกิน ๑๖ เมตร ต้องจัดให้มีที่ว่างอันปราศจากสิ่งปกคลุมขึ้นบริเวณหนึ่งที่ระยะห่าง ๑๒ เมตร ถึง ๑๖ เมตร โดยให้มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๒๐ ใน ๑๐๐ ของพื้นที่ชั้นล่างของอาคารนั้น

ข้อ ๒๑ ห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถวจะสร้างต่อเนื่องกันได้ ไม่เกินสิบคูหา และมีความยาวของอาคารแถวหนึ่งๆ รวมกันไม่เกิน ๔๐ เมตร โดยวัดระหว่างจุดศูนย์กลางของเสาแรกถึงจุดศูนย์กลางของเสาสุดท้าย ไม่ว่าจะ เป็นเจ้าของเดียวกันและใช้โครงสร้างเดียวกันหรือแยกกันก็ตาม

ข้อ ๒๒ รั้วหรือกำแพงกันเขตที่อยู่บนถนนสาธารณะที่มีความกว้างตั้งแต่ ๓ เมตรขึ้นไปและมีมุมน้อยกว่า ๑๓๕ องศา ต้องปาดมุมรั้วหรือกำแพงกันเขตนั้น โดยให้ส่วนที่ปาดมุมมีระยะไม่น้อยกว่า ๔ เมตร และทำมุมกับแนวถนนสาธารณะเป็นมุมเท่าๆ กัน

ข้อ ๒๓ ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่อาคาร ต้องไม่บังช่องระบายอากาศหน้าต่างประตู หรือทางหนีไฟ

ข้อ ๒๔ ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายบนหลังคาหรือคาตฟ้าของอาคารต้องไม่ล้ำออกนอกแนวผนังรอบนอกของอาคาร และส่วนบนสุดของป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายต้องสูงไม่เกิน ๖ เมตร จากส่วนสูงสุดของหลังคาหรือคาตฟ้าของอาคารที่ติดตั้งป้ายนั้น

ข้อ ๒๕ ป้ายที่ยื่นจากผนังอาคารให้ยื่นได้ไม่เกินแนวกั้นสาด และให้สูงได้ไม่เกิน ๖๐ เซนติเมตร หรือมีพื้นที่ป้ายไม่เกิน ๒ ตารางเมตร

ข้อ ๒๖ ป้ายที่ติดค้ำเหนือกันสาดและไม่ได้ยื่นจากผนังอาคาร ให้ติดตั้งได้โดยมีความสูงของป้ายไม่เกิน ๖๐ เซนติเมตร วัดจากขอบบนของปลายกันสาดนั้น หรือมีพื้นที่ป้ายไม่เกิน ๒ ตารางเมตร

ข้อ ๒๗ ป้ายที่ติดตั้งได้กับสาดให้ติดตั้งแนบผนังอาคาร และต้องสูงจากพื้นที่ยื่นเข้าในไม่ น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร

ข้อ ๒๘ ป้ายโฆษณาสำหรับโรงมหรสพให้ติดตั้งขนานกับผนังอาคารโรงมหรสพ แต่จะยื่นห่างจากผนังได้ไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร หรือหากติดตั้งป้ายบนกันสาดจะต้องไม่ยื่นล้ำแนวปลายกันสาดนั้น และความสูงของป้ายทั้งสองกรณีต้องไม่เกินความสูงของอาคาร

ข้อ ๒๙ ป้ายที่ติดตั้งอยู่บนพื้นดินโดยตรง ต้องมีความสูงไม่เกินระยะที่วัดจากจุดที่ติดตั้งป้ายไปจนถึงกึ่งกลางถนนสาธารณะที่อยู่ใกล้ป้ายนั้นที่สุด และมีความยาวของป้ายไม่เกิน ๓๒ เมตร

ส่วนที่ ๓ วัสดุของอาคาร

ข้อ ๓๐ สิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายที่ติดตั้งบนพื้นดินโดยตรงให้ทำด้วยวัสดุทนไฟทั้งหมด

ข้อ ๓๑ เสา คาน พื้น บันได และผนังของอาคารที่สูงตั้งแต่สามชั้นขึ้นไป โรงมหรสพหอประชุมโรงงาน โรงแรม โรงพยาบาล หอสมุด ห้างสรรพสินค้า อาคารขนาดใหญ่ สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ ท่าอากาศยาน หรืออุโมงค์ ต้องทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟด้วย

ข้อ ๓๒ ผนังของตึกแถวหรือบ้านแถว ต้องทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟด้วย แต่ถ้าก่อด้วยอิฐธรรมดา หรือคอนกรีตไม่เสริมเหล็ก ผนังนี้ต้องหนาไม่น้อยกว่า ๘ เซนติเมตร

ข้อ ๓๓ ห้องแถว ตึกแถว หรือบ้านแถวที่สร้างติดต่อกัน ให้มีผนังกันไฟทุกระยะไม่เกินห้าคูหาผนังกันไฟต้องสร้างต่อเนื่องจากพื้นดินจนถึงระดับคานฝ้าที่สร้างด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ กรณีที่เป็นหลังคาสร้างด้วยวัสดุไม่ทนไฟให้มิดผนังกันไฟสูงเหนือหลังคาไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร ตามความลาดของหลังคา

ข้อ ๓๔ ห้องครัวในอาคารต้องมีพื้นที่และผนังที่ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ ส่วนฝ้า และเพดานนั้น หากไม่ได้ทำด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟ ก็ให้บุด้วยวัสดุทนไฟ

ส่วนที่ ๒ พื้นที่ภายในอาคาร

ข้อ ๓๕ อาคารอยู่อาศัยรวมต้องมีพื้นที่ภายในแต่ละหน่วยที่ใช้เพื่อการอยู่อาศัยไม่น้อยกว่า ๒๐ ตารางเมตร

ข้อ ๓๖ ห้องนอนในอาคารให้มีความกว้างด้านแคบที่สุดไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๘ ตารางเมตร

ข้อ ๓๗ ช่องทางเดินในอาคาร ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ประเภทอาคาร	ความกว้าง
๑. อาคารอยู่อาศัย	๓.๐๐ เมตร
๒. อาคารอยู่อาศัยรวม หอพัก ตามกฎหมาย ว่าด้วยหอพัก สำนักงานอาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงานอาคาร พิเศษ	๓.๕๐ เมตร

ข้อ ๓๘ ห้องหรือส่วนของอาคารที่ใช้ในการทำ
กิจกรรมต่าง ๆ ต้องมีระยะตั้งไม่น้อยกว่าตามที่กำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ประเภทการใช้ อาคาร	ระยะตั้ง
๑. ห้องที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัย บ้าน แถว ห้องพักโรงแรม ห้องเรียน นักเรียนอนุบาล ครุภัณฑ์สำหรับ อาคารอยู่อาศัย ห้องพักคนใช้ พิเศษช่องทางเดินในอาคาร	๒.๖๐ เมตร
๒. ห้องที่ใช้เป็นสำนักงาน โรงเรียน ห้องอาหาร ห้องโถง ร้านอาหาร โรงงาน	๓.๐๐ เมตร
๓. ห้องขายสินค้า ห้องประชุม ห้องคนใช้รวม คลังสินค้าโรง ครัว ตลาดและอื่น ๆ ที่ คล้ายกัน	๓.๕๐ เมตร
๔. ห้องแถว ตึกแถว	
๔.๑ ชั้นล่าง ๓.๕๐ เมตร	๓.๕๐ เมตร
๔.๒ ตั้งแต่ชั้นสองขึ้นไป	๓.๐๐ เมตร
๕. ระเบียง	๒.๒๐ เมตร

ระยะตั้งตามวรรคหนึ่ง ให้วัดจากพื้นถึงพื้น ในกรณีของชั้นใต้หลังคาให้วัดจากพื้นถึงยอดฝาทึบหรือยอดผนังอาคาร และในกรณีของห้องหรือส่วนของอาคารที่อยู่ภายในโครงสร้างของหลังคาให้วัดจากพื้นถึงยอดฝาทึบหรือยอดผนังของห้องหรือส่วนของอาคารดังกล่าวที่ไม่ใช่โครงสร้างของหลังคา

ห้องในอาคารซึ่งมีระยะตั้งระหว่างพื้นถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งตั้งแต่ ๕ เมตรขึ้นไป จะทำพื้นชั้นลอยในห้องนั้นก็ได้ โดยพื้นชั้นลอยดังกล่าวนี้ต้องมีเนื้อที่ไม่เกินร้อยละสี่สิบของเนื้อที่ห้อง ระยะตั้งระหว่างพื้นชั้นลอยถึงพื้นอีกชั้นหนึ่งต้องไม่น้อยกว่า ๒.๔๐ เมตร และระยะตั้งระหว่างพื้นห้องถึงพื้นชั้นลอยต้องไม่น้อยกว่า ๒.๔๐ เมตร ด้วยห้องน้ำ ห้องส้วม ต้องมีระยะตั้งระหว่างพื้นถึงเพดานไม่น้อย ๒ เมตร

ข้อ ๓๙ อาคารที่อยู่ในบังคับของกฎหมายว่าด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการจะต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับคนพิการในเรื่องทางเข้าสู่อาคาร ทางลาด ประตู บันได ห้องน้ำ - ห้องส้วม และสถานที่จอดรถยนต์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ส่วนที่ ๓

บันไดของอาคารและบันไดหนีไฟ

ข้อ ๔๐ บันไดของอาคารอยู่อาศัยถ้ามี ต้องมีอย่างน้อยหนึ่งบันไดที่มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๘๐ เซนติเมตร ช่วงหนึ่งสูงไม่เกิน ๓ เมตร ลูกตั้งสูงไม่เกิน ๒๐ เซนติเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่ขึ้นบันไดเหลื่อมกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า ๒๒ เซนติเมตร และต้องมีพื้นหน้าบันไดมีความกว้างและยาวไม่น้อยกว่าความกว้างของบันได

บันไดที่สูงเกิน ๓ เมตร ต้องมีชานพักบันไดทุกช่วง ๓ เมตร หรือน้อยกว่านั้น และชานพักบันไดต้องมีความกว้างและยาวไม่น้อยกว่าความกว้างของบันได ระยะตั้งจากชั้นบันไดหรือชานพักบันไดถึงส่วนต่ำสุดของอาคารที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

ข้อ ๔๑ บันไดของอาคารอยู่อาศัยรวมหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก สำนักงานอาคารสาธารณะ อาคารพาณิชย์ โรงงาน และอาคารพิเศษ สำหรับที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารขึ้นเหนือขึ้นไปรวมกันไม่เกิน ๓๐๐ ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๑.๒๐ เมตร แต่สำหรับบันไดของอาคารดังกล่าวที่ใช้กับชั้นที่มีพื้นที่อาคารขึ้นเหนือขึ้นไปรวมกันเกิน ๓๐๐ ตารางเมตร ต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร ต้องมีบันไดอย่างน้อยสองบันไดและแต่ละบันไดต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๑.๒๐ เมตร บันไดของอาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของคนจำนวนมาก เช่น บันไดห้องประชุมหรือห้องบรรยายที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ ๕๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันได

ห้องรับประทานอาหารหรือสถานบริการที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป หรือบันไดของแต่ละชั้นของอาคารนั้นที่มีพื้นที่รวมกันตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร อย่างน้อยสองบันไดถ้ามีบันไดเดียวต้องมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

บันไดที่สูงเกิน ๔ เมตร ต้องมีชานพักบันไดทุกช่วง ๔ เมตร หรือน้อยกว่านั้น และระยะตั้งจากชั้นบันไดหรือชานพักบันไดถึงส่วนต่ำสุดของอาคารที่อยู่เหนือขึ้นไปต้องสูงไม่น้อยกว่า ๒.๑๐ เมตร

ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันได ต้องมีความกว้างและความยาวไม่น้อยกว่าความกว้างสุทธิของบันไดเว้นแต่บันไดที่มีความกว้างสุทธิเกิน ๒ เมตร ชานพักบันไดและพื้นหน้าบันไดจะมีความยาวไม่เกิน ๒ เมตร ก็ได้

บันไดตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องมีลูกตั้งสูงไม่เกิน ๑๘ เซนติเมตร ลูกนอนเมื่อหักส่วนที่ขึ้นบันไดเหลื่อมกันออกแล้วเหลือความกว้างไม่น้อยกว่า ๒๕ เซนติเมตร และต้องมีราวบันไดกั้นตก บันไดที่มีความกว้างสุทธิเกิน ๖ เมตร และช่วงบันไดสูงเกิน ๑ เมตร ต้องมีราวบันไดทั้งสองข้างบริเวณมุมก้นบันไดต้องมีวัสดุกันลื่น

ข้อ ๔๒ บันไดตามข้อ ๔๑ จะต้องมีระยะห่างไม่เกิน ๔๐ เมตร จากจุดที่ไกลสุดบนพื้นที่ชั้นนั้น

ข้อ ๔๓ บันไดตามข้อ ๔๐ และข้อ ๔๑ ที่เป็นแนวโค้งเกิน ๙๐ องศา จะไม่มีชานพักบันไดก็ได้ แต่ต้องมีความกว้างเฉลี่ยของลูกนอนไม่น้อยกว่า ๒๒ เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ ๔๐ และไม่น้อยกว่า ๒๕ เซนติเมตร สำหรับบันไดตามข้อ ๔๑

ข้อ ๔๔ อาคารที่สูงตั้งแต่สี่ชั้นขึ้นไปและสูงไม่เกิน ๒๓ เมตร หรืออาคารที่สูงสามชั้น และมีคาตฟ้าเหนือชั้นที่สามที่มีพื้นที่เกิน ๑๖ ตารางเมตร นอกจากมีบันไดของอาคารตามปกติแล้วต้องมีบันไดหนีไฟที่ทำด้วยวัสดุทนไฟอย่างน้อยหนึ่งแห่ง และต้องมีทางเดินไปยังบันไดหนีไฟนั้นโดยไม่มีสิ่งกีดขวาง

ข้อ ๔๕ บันไดหนีไฟต้องมีความลาดชันน้อยกว่า ๖๐ องศา เว้นแต่ดักแถวและบ้านแถวที่สูงไม่ เกินสี่ชั้น ให้มีบันไดหนีไฟที่มีความลาดชันเกิน ๖๐ องศาได้ และต้องมีชานพักบันไดทุกชั้น

ข้อ ๔๖ บันไดหนีไฟภายนอกอาคารต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๖๐ เซนติเมตรและต้องมีผนังส่วนที่บันไดหนีไฟพาดผ่านเป็นผนังทับก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟบันไดหนีไฟตามวรรคหนึ่งถ้าทอดไม่ถึงพื้นชั้นล่างของอาคารต้องมีบันไดโลหะที่สามารถเลื่อนหรือยึดหรือหย่อนลงมาจนถึงพื้นชั้นล่างได้

ข้อ ๔๗ บันไดหนีไฟภายในอาคารต้องมีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๘๐ เซนติเมตร มีผนังทับก่อสร้างด้วยวัสดุถาวรที่เป็นวัสดุทนไฟกันโดยรอบ เว้นแต่ส่วนที่เป็นช่องระบายอากาศและช่องประตูหนีไฟและต้องมีอากาศถ่ายเทจากภายนอกอาคารได้ โดยแต่ละชั้นต้องมีช่องระบายอากาศที่เปิดสู่ภายนอกอาคารได้มีพื้นที่รวมกันไม่น้อยกว่า ๑.๔ ตารางเมตร กับต้องมีแสงสว่างให้เพียงพอทั้งกลางวันและกลางคืน

ข้อ ๔๘ ประตูหนีไฟต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ มีความกว้างสุทธิไม่น้อยกว่า ๘๐ เซนติเมตร สูงไม่น้อยกว่า ๑.๔๐ เมตร และต้องทำเป็นบานเปิดชนิดผลักออกสู่ภายนอกเท่านั้น กับต้องติดอุปกรณ์ชนิดที่บังคับให้บานประตูปิดได้เอง และต้องสามารถเปิดออกได้โดยสะดวกตลอดเวลา ประตูหรือทางออกสู่บันไดหนีไฟต้องไม่มีธรณีหรือขอบกั้น

ข้อ ๔๙ พื้นหน้าบันไดหนีไฟต้องกว้างไม่น้อยกว่าความกว้างของบันไดและอีกด้านหนึ่งกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

ส่วนที่ ๔

แนวอาคารและระยะต่าง ๆ ของอาคาร

ข้อ ๕๐ ห้องแถวหรือตึกแถวซึ่งด้านหน้าไม่ติดริมถนนสาธารณะ ต้องมีที่ว่างด้านหน้าอาคารกว้างไม่น้อยกว่า ๖ เมตร โดยไม่ให้มีส่วนใดของอาคารยื่นล้ำเข้าไปในพื้นที่ดังกล่าว

ห้องแถวหรือตึกแถว ต้องมีที่ว่างด้านหลังอาคารกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร เพื่อใช้ติดต่อกันโดยไม่ให้มีส่วนใดของอาคารยื่นล้ำเข้าไปในพื้นที่ดังกล่าว เว้นแต่การสร้างบันไดหนีไฟภายนอกอาคารที่ยื่นล้ำไม่เกิน ๑.๔๐ เมตร

ระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวที่สร้างถึงสืบทหาหรือมีความยาวรวมกันถึง ๔๐ เมตร ต้องมีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวที่กว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร เป็นช่องตลอดความลึกของห้องแถวหรือตึกแถวเพื่อเชื่อมกับที่ว่างหลังอาคาร

ห้องแถวหรือตึกแถวที่สร้างติดต่อกันไม่ถึงสืบทหาหรือมีความยาวรวมกันไม่ถึง ๔๐ เมตร แต่มีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวที่กว้างน้อยกว่า ๔ เมตร ไม่ให้ถือว่าเป็นที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถว แต่ให้ถือว่าเป็นที่ว่างหรือตึกแถวที่สร้างต่อเนื่องเป็นแถวเดียวกัน

ที่ว่างตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และอื่นใด หรือจัดให้เป็นบ่อน้ำ สระว่ายน้ำ ที่พักผ่อนหย่อน หรือที่พักรวมผลอยไม่ได้และวรรคสาม จะก่อสร้างอาคาร รั้ว กำแพง หรือสิ่งก่อสร้างห้องแถวหรือตึกแถวที่มีด้านข้างใกล้ชิดที่ดินของผู้อื่น ต้องมีที่ว่างระหว่างด้านข้างของห้องแถวหรือตึกแถวกับเขตที่ดินของผู้อื่นนั้นกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร เว้นแต่ห้องแถวหรือตึกแถวที่ก่อสร้างขึ้นทดแทนอาคารเดิม โดยมีพื้นที่ไม่มากกว่าพื้นที่ของอาคารเดิมและมีความสูงไม่เกิน ๑๕ เมตร

ข้อ ๕๑ บ้านแถวต้องมีที่ว่างด้านหน้าระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับแนวผนังอาคารกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร และต้องมีที่ว่างด้านหลังอาคารระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับแนวผนังอาคารกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร ระหว่างแถวด้านข้างของบ้านแถวที่สร้างถึงสิบคูหา หรือมีความยาวรวมกันถึง ๔๐ เมตร ต้องมีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของบ้านแถวนั้นกว้างไม่น้อยกว่า ๔ เมตร เป็นช่องตลอดความลึกของบ้านแถว

บ้านแถวที่สร้างติดต่อกันไม่ถึงสิบคูหา หรือมีความยาวรวมกันไม่ถึง ๔๐ เมตร แต่มีที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของบ้านแถวนั้นกว้างน้อยกว่า ๔ เมตร ไม่ให้ถือว่าเป็นที่ว่างระหว่างแถวด้านข้างของบ้านแถว แต่ให้ถือว่าบ้านแถวนั้นสร้างต่อเนื่องเป็นแถวเดียวกัน

ข้อ ๕๒ บ้านแฝดต้องมีที่ว่างด้านหน้าและด้านหลังระหว่างรั้วหรือแนวเขตที่ดินกับแนวผนังอาคารกว้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร และ ๒ เมตร ตามลำดับ และมีที่ว่างด้านข้างกว้างไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

ข้อ ๕๓ คลังสินค้าที่มีพื้นที่ของอาคารทุกชั้นรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางเมตร ต้องมีที่ว่างห่างแนวเขตที่ดินที่ใช้ก่อสร้างอาคารนั้นไม่น้อยกว่า ๖ เมตร สองด้าน ส่วนด้านอื่นต้องมีที่ว่างห่างแนวเขตที่ดินไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

คลังสินค้าที่มีพื้นที่ของอาคารทุกชั้นรวมกันเกิน ๕๐๐ ตารางเมตร ต้องมีที่ว่างห่างแนวเขตที่ดินที่ใช้ก่อสร้างอาคารนั้นไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตรสองด้าน ส่วนด้านอื่นต้องมีที่ว่างห่างจากแนวเขตที่ดินไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

ข้อ ๕๔ โรงงานที่มีพื้นที่ใช้ประกอบกิจการของอาคารทุกชั้นรวมกันตั้งแต่ ๒๐๐ ตารางเมตรแต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตารางเมตร ต้องมีที่ว่างห่างแนวเขตที่ดินที่ใช้ก่อสร้างอาคารนั้นไม่น้อยกว่า ๓ เมตร จำนวนสองด้าน โดยผนังอาคารทั้งสองด้านนี้ให้ทำเป็นผนังทึบด้วยอิฐหรือคอนกรีต ยกเว้นประตูหนีไฟ ส่วนด้านที่เหลือให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

โรงงานที่มีพื้นที่ที่ใช้ประกอบกิจการของอาคารทุกชั้นรวมกัน
เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ต้องมีที่ว่างห่างแนว เขตที่ดินที่ใช้ก่อสร้าง
อาคารนั้นไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ทุกด้าน

ข้อ ๕๕ อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้ถนนสาธารณะที่มี
ความกว้างน้อยกว่า ๖ เมตร ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนน
สาธารณะอย่างน้อย ๓ เมตร

อาคารที่สูงเกินสองชั้นหรือเกิน ๘ เมตร ห้องแถว คีกรแถว
บ้านแถว อาคารพาณิชย์ โรงงานอาคารสาธารณะ ป้ายหรือสิ่ง
สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายหรือคลังสินค้าที่ก่อสร้างหรือดัดแปลง
ใกล้ถนนสาธารณะ

(๑) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า ๑๐ เมตร
ให้ร่นแนวอาคารห่างจากกึ่งกลางถนนสาธารณะอย่างน้อย ๖ เมตร

(๒) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป
แต่ไม่เกิน ๒๐ เมตรให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะ
อย่างน้อย ๑ ใน ๑๐ ของความกว้างของถนนสาธารณะ

(๓) ถ้าถนนสาธารณะนั้นมีความกว้างเกิน ๒๐ เมตรขึ้นไป
ให้ร่นแนวอาคารห่างจากเขตถนนสาธารณะอย่างน้อย ๒ เมตร

ข้อ ๕๖ อาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้แหล่งน้ำสาธารณะ
เช่น แม่น้ำ คู คลอง ลำรางหรือลำกระโดง ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะนั้น
มีความกว้างน้อยกว่า ๑๐ เมตร ต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจากเขต
แหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า ๓ เมตร แต่ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะ
นั้นมีความกว้าง ตั้งแต่ ๑๐ เมตรขึ้นไป ต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจาก
เขตแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

สำหรับอาคารที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงใกล้แหล่งน้ำสาธารณะ
ขนาดใหญ่ เช่น บึง ทะเลสาบหรือทะเล ต้องร่นแนวอาคารให้ห่าง
จากเขตแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า ๑๒ เมตร

ทั้งนี้ เว้นแต่สะพาน เขื่อน รั้ว ท่อระบายน้ำ ท่าเรือ ป้าย อุ
เรือ คานเรือ หรือที่ว่างที่ใช้เป็นที่จอดรถไม่ต้องร่นแนวอาคาร

ข้อ ๕๗ ให้อาคารที่สร้างตามข้อ ๕๕ และข้อ ๕๖ ต้องมีส่วน
ต่ำสุดของกันสาดหรือส่วนยื่นสถาปัตยกรรมสูงจากระดับทางเท้าไม่
น้อยกว่า ๓.๒๕ เมตร ทั้งนี้ ไม่นับส่วนตกแต่งที่ยื่นจากผนังไม่เกิน
๕๐ เซนติเมตร และต้องมีที่รับน้ำจากกันสาดหรือหลังคาต่อแนบ
หรือฝังในผนังหรือเสาอาคารลงสู่ท่อสาธารณะหรือบ่อพัก

ข้อ ๕๘ ความสูงของอาคารไม่ว่าจากจุดหนึ่งจุดใดต้องไม่เกิน
สองเท่าของระยะราบ วัดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตด้านตรง
ข้ามของถนนสาธารณะที่อยู่ใกล้อาคารนั้นที่สุด

ความสูงของอาคารให้วัดแนวตั้งจากระดับถนนหรือระดับ
พื้นดินที่ก่อสร้างขึ้นไปถึงส่วนของอาคารที่สูงที่สุดสำหรับอาคารทรง
จั่วหรือปั้นหยาให้วัดถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด

ข้อ ๕๔ อาคารหลังเดียวกันซึ่งมีถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากันขนานอยู่เมื่อระยะระหว่างถนนสาธารณะสองสายนั้นไม่เกิน ๖๐ เมตร และส่วนกว้างของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่กว้างกว่าไม่เกิน ๖๐ เมตร ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุดจากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า

ข้อ ๖๐ อาคารหลังเดียวกันซึ่งอยู่ที่มุมถนนสาธารณะสองสายขนาดไม่เท่ากัน ความสูงของอาคาร ณ จุดใดต้องไม่เกินสองเท่าของระยะราบที่ใกล้ที่สุด จากจุดนั้นไปตั้งฉากกับแนวเขตถนนสาธารณะด้านตรงข้ามของสายที่กว้างกว่า และความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน ๖๐ เมตร

สำหรับอาคารซึ่งเป็นห้องแถวหรือตึกแถว ความยาวของอาคารตามแนวถนนสาธารณะที่แคบกว่าต้องไม่เกิน ๑๕ เมตร

ข้อ ๖๑ รั้วหรือกำแพงซึ่งสร้างขึ้นติดต่อกับหรือห่างจากถนนสาธารณะน้อยกว่าความสูงของรั้วให้ก่อสร้างได้สูงไม่เกิน ๓ เมตร เหนือระดับทางเท้าหรือถนนสาธารณะ

ข้อ ๖๒ การก่อสร้างอาคารในที่ดินเจ้าของเดียวกัน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผนังของอาคารด้านที่มีหน้าต่าง ประตู ช่องระบายอากาศหรือช่องแสง หรือระเบียงของอาคารต้องมีระยะห่างจากผนังของอาคารอื่นด้านที่มีหน้าต่าง ประตู ช่องระบายอากาศหรือช่องแสงหรือระเบียงของอาคาร ดังต่อไปนี้

(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๔ เมตร ผนังหรือระเบียงของอาคารต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงไม่เกิน ๔ เมตร ไม่น้อยกว่า ๔ เมตร

(ข) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๔ เมตร ผนังหรือระเบียงของอาคารต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงเกิน ๔ เมตร แต่ไม่ถึง ๒๓ เมตร ไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

(ค) อาคารที่มีความสูงเกิน ๔ เมตร แต่ไม่ถึง ๒๓ เมตร ผนังหรือระเบียงของอาคารต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงเกิน ๔ เมตร แต่ไม่ถึง ๒๓ เมตร ไม่น้อยกว่า ๖ เมตร

(๒) ผนังของอาคารด้านที่เป็นผนังทึบ ต้องมีระยะห่างจากผนังของอาคารอื่นด้านที่มีหน้าต่าง ประตูช่องระบายอากาศหรือช่องแสง หรือระเบียงของอาคาร ดังต่อไปนี้

(ก) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๑๕ เมตร ผนังของอาคารต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงไม่เกิน ๔ เมตร ไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

(ข) อาคารที่มีความสูงไม่เกิน ๑๕ เมตร ผนังของอาคารต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงเกิน ๙ เมตร แต่ไม่ถึง ๒๓ เมตร ไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

(ค) อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๕ เมตร แต่ไม่ถึง ๒๓ เมตร ผนังของอาคาร ต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงไม่เกิน ๙ เมตร ไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร

(ง) อาคารที่มีความสูงเกิน ๑๕ เมตร แต่ไม่ถึง ๒๓ เมตร ผนังของอาคาร ต้องอยู่ห่างจากผนังหรือระเบียงของอาคารอื่นที่มีความสูงเกิน ๙ เมตร แต่ไม่ถึง ๒๓ เมตร ไม่น้อยกว่า ๓.๕๐ เมตร

(๓) ผนังของอาคารที่มีความสูงเกิน ๑๕ เมตร แต่ไม่ถึง ๒๓ เมตร ด้านที่เป็นผนังทึบต้องอยู่ห่างจากผนังของอาคารอื่นที่มีความสูงเกิน ๑๕ เมตร แต่ไม่ถึง ๒๓ เมตร ด้านที่เป็นผนังทึบไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

สำหรับอาคารที่มีลักษณะตาม (๒) และ (๓) ผนังของคานดฟ้าของอาคารด้านที่อยู่ใกล้กับอาคารอื่นให้ทำการก่อสร้างเป็นผนังทึบสูงจากพื้นคานดฟ้าไม่น้อยกว่า ๑.๘๐ เมตร

หมวด ๔

แบบและจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม

ข้อ ๖๓ อาคารซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่ หรือเข้าใช้สอยได้ แต่ละหลังต้องมีห้องอาบน้ำและห้องส้วมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในตาราง ดังต่อไปนี้

ชนิดหรือประเภทของอาคาร	เกณฑ์การกำหนด	ห้องส้วม		ห้องน้ำ	อ่างล้างมือ
		ห้องถ่าย	ที่ถ่าย		
(๑) อาคารอยู่อาศัย	ต่อ ๑ หลัง	๑	-	๑	-
(๒) ห้องแถวหรือตึกแถวไม่ว่าจะใช้เพื่อการพาณิชย์หรือพักอาศัย	(๑) ต่อพื้นที่อาคารทุกชั้นรวมกันแต่ละคูหาไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๑	-	-	-
	(๒) ต่อพื้นที่อาคารทุกชั้นรวมกันแต่ละคูหาเกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๒	๑	๑	-
		๒	๑	๑	-

	(๓) ต่อหนึ่งคูหาในกรณี ที่สูงเกินสามชั้น				
(๓) โรงงาน ตาม กฎหมายว่า ด้วยโรงงาน	(๑) ต่อจำนวนคนงาน ชาย ไม่เกิน ๑๕ คน	๑	๑	๑	๑
		๒	-	๑	๑
	(๒) ต่อจำนวนคนงาน หญิง ไม่เกิน ๑๕ คน	๒	๒	๒	๒
	(๓) ต่อจำนวนคนงาน ชาย ตั้งแต่ ๑๖ คน แต่ ไม่เกิน ๔๐ คน	๔	-	๒	๒
	(๔) ต่อจำนวนคนงาน หญิง ตั้งแต่ ๑๖ คน แต่ ไม่เกิน ๔๐ คน	๓	๓	๓	๓
	(๕) ต่อจำนวนคนงาน ชาย ตั้งแต่ ๔๑ คน แต่ ไม่เกิน ๘๐ คน	๖	-	๓	๓
	(๖) ต่อจำนวนคนงาน หญิง ตั้งแต่ ๔๑ คนแต่ ไม่เกิน ๘๐ คน				
	จำนวนคนงานที่เกินตาม (๕) และ (๖) ให้เพิ่ม อย่างละ ๑ ที่ ต่อจำนวน คนงาน ทุก ๕๐ คน				

(๔) โรงแรม					
ตาม กฎหมายว่า ด้วยโรงแรม และบ้านเช่า พักชั่วคราว	ต่อห้องพัก ๑ ห้องพัก	๑	-	๑	๑
(๕) หอพัก					
ตาม กฎหมายว่า ด้วยหอพัก		๑	-	๑	๑

ชนิดหรือ ประเภท ของอาคาร	เกณฑ์การกำหนด	ห้องส้วม		ห้องน้ำ	อ่างล้างมือ
		ห้องถ่าย	ที่ถ่าย		
(๖) หอประชุม หรือโรง มหรสพ	ต่อพื้นที่อาคาร ๒๐๐ ตารางเมตร หรือต่อ ๑๐๐ คน ที่กำหนดให้ใช้สอยอาคารนั้น ทั้งนี้ให้ออจำนวนที่มากกว่าเป็นเกณฑ์ (๑) สำหรับผู้ชาย (๒) สำหรับผู้หญิง	๑ ๓	๒ -	- -	๑ ๑
(๗) สถานศึกษา	(๑) ต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษาชาย ๕๐ คน (๒) ต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษาหญิง ๕๐ คน	๑ ๒	๑ -	- -	๑ ๑

(๘) สำนักงาน	ต่อพื้นที่อาคาร ๓๐๐ ตารางเมตร	๑	๒	-	๑
	สำหรับผู้ชาย (๒) สำหรับผู้หญิง	๓	-	-	๑
(๙) ร้านจำหน่ายอาหารหรือเครื่องดื่ม	(๑) ต่อพื้นที่อาคารที่ใช้ตั้งโต๊ะอาหารน้อยกว่า ๓๐ ตารางเมตร	๑	-	-	๑
	(๒) ต่อพื้นที่อาคารที่ใช้ตั้งโต๊ะอาหาร	๑	๑	-	๑
	มากกว่า ๓๐ ตารางเมตร				
(๑๐) สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	ต่อพื้นที่อาคารเฉพาะที่เปิดให้บริการแก่ประชาชนที่มาติดต่อทุก				
	๒๐๐ ตารางเมตร	๒	๒	-	๑
	(ก) สำหรับผู้ชาย	๔	-	-	๑
	(ข) สำหรับผู้หญิง				
(๑๑) ตลาดตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข	ต่อพื้นที่อาคาร ๕๐ ตารางเมตร	๑	-	๑	๑
(๑๒) สถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานี	ต่อจำนวนผู้จ่ายไม่เกิน ๔ ตู้จ่าย	๑	๑	๑	๑
	สำหรับผู้ชาย	๒	-	๑	๑
	สำหรับผู้หญิง				
	ต่อจำนวนตู้จ่าย ตั้งแต่ ๕ ตู้จ่ายแต่ไม่เกิน ๘ ตู้จ่าย				
	สำหรับผู้ชาย	๒	๒	๑	๒
	สำหรับผู้หญิง	๔	-	๑	๒

บริการก๊าซ ตาม กฎหมายว่า ด้วยการ บรรจุก๊าซ โตรเลียม เหลว					

ชนิดหรือ ประเภท ของอาคาร	เกณฑ์การกำหนด	ห้องส้วม		ห้องน้ำ	อ่างล้างมือ
		ห้องถ่าย	ที่ถ่าย		
(๑๓) อาคาร พาณิชย์	(๑) ต่อพื้นที่อาคาร ๒๐๐ ตารางเมตร สำหรับผู้ชาย พื้นที่อาคารส่วนที่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ให้เพิ่มห้องถ่าย อุจจาระ ๑ ที่ ที่ถ่าย ปัสสาวะ ๒ ที่ และอ่างล้างมือ ๑ ที่ ต่อพื้นที่อาคาร ๖๐๐ ตารางเมตร (๒) ต่อพื้นที่อาคาร ๒๐๐ ตารางเมตร สำหรับผู้หญิง พื้นที่อาคารส่วนที่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร ขึ้นไป ให้เพิ่มห้องถ่าย	๑	๒	-	๑
		๓	-	-	๑

	อุจจาระ ๒ ที่ และอ่างล้างมือ ๑ ที่ ต่อพื้นที่อาคาร ๖๐๐ ตารางเมตร				
(๓๔)	(๑) ต่อจำนวนคนงานชายหรือผู้อยู่อาศัยชายไม่เกิน ๑๕ คน	๑	-	๑	๑
อาคารชั่วคราวประเภท	(๒) ต่อจำนวนคนงานหญิงหรือผู้อยู่อาศัยหญิงไม่เกิน ๑๕ คน	๑	-	๑	๑
อาคารที่พักคนงานหรือลักษณะอื่นที่คล้ายคลึงกันหรือเพื่อ	(๓) ต่อจำนวนคนงานชายหรือผู้อยู่อาศัยชายตั้งแต่ ๑๖ คน แต่ไม่เกิน ๔๐ คน	๒	-	๒	๑
แทนอาคารเดิมที่ถูกทำลายหรือทำให้เสียหายจากภัยธรรมชาติหรือเพลิงไหม้	(๔) ต่อจำนวนคนงานหญิงหรือผู้อยู่อาศัยหญิงตั้งแต่ ๑๖ คน แต่ไม่เกิน ๔๐ คน	๒	-	๒	๑
	(๕) ต่อจำนวนคนงานชายหรือผู้อยู่อาศัยชายตั้งแต่ ๔๑ คน แต่ไม่เกิน ๘๐ คน	๓	-	๓	๑
	(๖) ต่อจำนวนคนงานหญิงหรือผู้อยู่อาศัยหญิงตั้งแต่ ๔๑ คน แต่ไม่เกิน ๘๐ คน จำนวนคนงานหรือผู้อยู่อาศัยที่เกินตาม (๕) และ (๖) ให้เพิ่มอย่างละ ๑ ที่ต่อจำนวนคนงาน	๓	-	๓	๑

	หรือผู้อยู่อาศัยทุก ๕๐ คน				
(๑๕) อาคารอื่นนอกจาก (๑) – (๑๔) ที่มีคนทำงานอยู่ในอาคารนั้น	(๑) ต่อจำนวนผู้ชายไม่เกิน ๑๕ คน (๒) ต่อจำนวนผู้หญิงไม่เกิน ๑๕ คน (๓) ต่อจำนวนผู้ชายตั้งแต่ ๑๖ คน แต่ไม่เกิน ๔๐ คน (๔) ต่อจำนวนผู้หญิงตั้งแต่ ๑๖ คน แต่ไม่เกิน ๔๐ คน (๕) ต่อจำนวนผู้ชายตั้งแต่ ๔๐ คน แต่ไม่เกิน ๘๐ คน (๖) ต่อจำนวนผู้หญิงตั้งแต่ ๔๑ คน แต่ไม่เกิน ๘๐ คนให้เพิ่มอย่างละ ๑ ที่ ต่อจำนวนลูกจ้างทุกจำนวนลูกจ้างที่เกินตาม (๕) และ (๖) ๕๐ คน	๒ ๓ ๒ ๔ ๓ ๖	๑ - ๒ - ๓ -	๑ ๑ ๒ ๒ ๓ ๓	๑ ๑ ๒ ๒ ๓ ๓

ห้องส้วมและห้องอาบน้ำจะรวมเป็นห้องเดียวกันก็ได้ จำนวนห้องส้วมและห้องอาบน้ำตามที่กำหนดไว้ในตารางข้างต้นเป็นอัตราต่ำสุดที่ต้องจัดให้มี ถึงแม้อาคารนั้นจะมีพื้นที่อาคารหรือจำนวนคนน้อยกว่าที่กำหนดไว้ก็ตาม

ถ้าอาคารมีพื้นที่หรือจำนวนมากกว่าที่กำหนดไว้ จะต้องจัดให้มีจำนวนห้องส้วมและห้องอาบน้ำเพิ่มขึ้นตามอัตราที่กำหนด และจำนวนที่มากเกินไปนั้นถ้าต่ำกว่ากึ่งหนึ่งตามอัตราที่กำหนดไว้ให้ปัดทิ้งตั้งแต่กึ่งหนึ่งขึ้นไปให้คิดเต็ม

ชนิดหรือประเภทของอาคารที่มีได้กำหนดไว้ในตารางนี้ ให้พิจารณาเทียบเคียงลักษณะการใช้สอยของอาคารนั้น โดยถืออัตรา

จำนวนห้องส้วม ห้องอาบน้ำและอ่างล้างมือในตารางข้างต้นเป็นหลัก

ข้อ ๖๔ ห้องส้วมและห้องอาบน้ำที่แยกกัน ต้องมีขนาดของพื้นที่ห้องแต่ละห้องไม่น้อยกว่า ๐.๙ ตารางเมตร และมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๐.๙ เมตร ถ้าห้องส้วมและห้องอาบน้ำรวมอยู่ในห้องเดียวกันต้องมีพื้นที่ภายในไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ ตารางเมตร

ห้องส้วมและห้องอาบน้ำ ต้องมีช่องระบายอากาศไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของพื้นที่ห้องหรือมีพัดลมระบายอากาศได้เพียงพอ ระยะตั้งระหว่างพื้นห้องถึงเพดานยอดฝา หรือผนังคอนกรีตต่ำสุดไม่น้อยกว่า ๒ เมตร

ข้อ ๖๕ ห้องส้วมต้องใช้โถส้วมชนิดเก็บกลิ่นและชำระสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำ

หมวด ๕ การกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๖๖ การก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารพักอาศัยประเภทบ้านเดี่ยวซึ่งมีพื้นที่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ตึกแถว ห้องแถว บ้านแถวหรือบ้านแฝดและอาคารชั่วคราว ให้แสดงแบบระบบบำบัดน้ำเสียของแต่ละหน่วยโดยจะต้องประกอบด้วย

(๑) บ่อตกไขมัน ซึ่งมีลักษณะที่สามารถกัก เก็บไขมันและเปิดทำความสะอาดได้

(๒) บ่อเกรอะ ซึ่งต้องมีลักษณะที่มีตะกอนน้ำซึมผ่านไม่ได้เพื่อใช้เป็นที่ยกกากที่ปนอยู่กับน้ำเสียไว้ตกตะกอน

(๓) บ่อกรอง ซึ่งต้องมีลักษณะที่สามารถใช้เป็นที่ยกน้ำเสียที่ผ่านบ่อเกรอะแล้ว และให้น้ำนั้นผ่านอิฐหรือหินหรือสิ่งอื่นใดเพื่อให้เป็นน้ำทิ้ง

บ่อตกไขมัน บ่อเกรอะและบ่อกรองตามวรรคหนึ่ง จะต้องมีความได้สัดส่วนที่เหมาะสมกับการใช้ของผู้ที่อาศัยในอาคารนั้น เพื่อให้ได้มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามที่กำหนดไว้สำหรับอาคารประเภท ง ในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ไม่ใช้วิธีการดังกล่าวอาจใช้วิธีอื่นในการบำบัดน้ำเสียให้ได้มาตรฐานน้ำทิ้ง ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือจะได้ตามแบบมาตรฐานที่เทศบาลกำหนดก็ได้

ข้อ ๖๗ อาคารประเภทตลาด โรงแรม สถานพยาบาล อาคารพักอาศัยรวมที่มีห้องพักอาศัยตั้งแต่ ๒๐ หน่วยขึ้นไป และอาคารที่มีพื้นที่ตั้งแต่ ๒,๐๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป ซึ่งมีใช้ตึกแถวห้องแถว ต้องจัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของอาคารดังกล่าว โดยมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๑) ผนังต้องทำด้วยวัสดุถาวรและทนไฟ
- (๒) ต้องมีการป้องกันกลิ่นและน้ำฝน
- (๓) ต้องมีการระบายน้ำเสียจากมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ในกรณีอาคารที่ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียการระบายน้ำเสียนั้นต้องเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียด้วย
- (๔) ต้องมีการระบายอากาศและป้องกันน้ำเข้า
- (๕) ต้องมีขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๓ เท่า ของปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน
- (๖) ต้องจัดไว้ในที่ที่สามารถขนย้ายได้โดยสะดวก และต้องมีระยะห่างจากสถานที่ประกอบอาหารและสถานที่เก็บอาหารไม่น้อยกว่า ๔ เมตร แต่ถ้าห้องรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลมีขนาดความจุเกินกว่า ๓ ลูกบาศก์เมตร ต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร

ข้อ ๖๘ การคิดปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นในอาคาร ให้คิดจากอัตราการใช้ ดังต่อไปนี้

- (๑) การใช้เพื่อการอยู่อาศัย ปริมาณมูลฝอยไม่น้อยกว่า ๒.๔๐ ลิตรต่อคนต่อวัน
- (๒) การใช้เพื่อการพาณิชย์กรรมหรือการอื่น ปริมาณมูลฝอยไม่น้อยกว่า ๐.๕ ลิตรต่อพื้นที่อาคาร ๑ ตารางเมตรต่อวัน

ข้อ ๖๙ ถ้าเทศบาลไม่ได้ประกาศกำหนดเป็นอย่างอื่น ปล่องทิ้งมูลฝอย ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ ฝังภายในเรียบทำความสะอาดได้ง่ายและไม่มีส่วนใดที่จะทำให้มูลฝอยติดค้าง
- (๒) ประตูหรือช่องทิ้งมูลฝอย ต้องทำด้วยวัสดุทนไฟ และปิดได้สนิทเพื่อป้องกัน มิให้มูลฝอยปลิวย้อนกลับและติดค้างได้
- (๓) ต้องมีการระบายอากาศเพื่อป้องกันกลิ่น
- (๔) ปลายล่างของปล่องทิ้งมูลฝอย ต้องมีประตูปิดสนิทเพื่อป้องกันกลิ่นและต้องมีระดับสูงเพียงพอเพื่อให้รูดกับขนสามารถย่นได้สะดวก
- (๕) ต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่รูดกับขนมูลฝอยสามารถเข้าไปเก็บขนได้โดยสะดวก

หมวด ๖

การป้องกันอัคคีภัย

ข้อ ๗๐ อาคารต่อไปนี้ จะต้องมียุทธวิธีการเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัยตามที่กำหนด

(๑) ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว บ้านแฝด

(๒) อาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของประชาชน เช่น โรงมหรสพ หอประชุม โรงแรมสถานพยาบาล สถานศึกษา หอสมุด สถานกีฬา ในร่ม ตลาด ห้างสรรพสินค้า ศูนย์การค้าสถานบริการ ท่าอากาศยาน อาคารจอดรถ สถานีขนส่งมวลชน ที่จอดรถ ท่าจอดเรือ กัฏดาการ พาณิชยกรรม เป็นต้น

ชนิดหรือประเภทของอาคาร	ชนิดของเครื่องดับเพลิง	ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า
(๑) ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว และบ้านแฝดที่มีความสูงไม่เกิน ๒ ชั้น	(๑) โฟมเคมี (๒) ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (๓) ผงเคมีแห้ง (๔) ชนิดของเครื่องดับเพลิง อาจใช้ประเภทอื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติเทียบเท่า	๑๐ ลิตร ๓ กิโลกรัม ๓ กิโลกรัม
(๒) อาคารอื่นนอกจากอาคาร ตาม (๑)	(๑) โฟมเคมี (๒) ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (๓) ผงเคมีแห้ง (๔) ชนิดของเครื่องดับเพลิง อาจใช้ประเภทอื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติเทียบเท่า	๑๐ ลิตร ๔ กิโลกรัม ๔ กิโลกรัม

(๑) อาคารอยู่อาศัยรวมที่มีตั้งแต่ ๔ หน่วยขึ้นไปและหอพัก

(๔) อาคารอื่นนอกจากอาคาร ตาม (๑) (๒) และ (๓) ที่มี ความสูงตั้งแต่ ๓ ชั้นขึ้นไป

ข้อ ๗๑ อาคาร ตามข้อ ๗๐ ต้องมีเครื่องดับเพลิง ดังต่อไปนี้

(๑) ห้องแถว ตึกแถว บ้านแถว และบ้านแฝดที่มีความสูงไม่เกิน ๒ ชั้น ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถืออย่างใดอย่างหนึ่งตามชนิดและขนาดที่กำหนดไว้จำนวนคูหาละ ๑ เครื่อง

(๒) อาคารอื่นนอกจากอาคาร ตาม (๑) ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงแบบมือถืออย่างใดอย่างหนึ่งตามชนิดและขนาดที่กำหนดไว้ในตารางท้ายข้อนี้ สำหรับดับเพลิงที่เกิดจากประเภทของวัสดุที่มีในแต่ละชั้นไว้ ๑ เครื่องต่อพื้นที่อาคารไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร ทุกระยะไม่เกิน ๔๕ เมตร แต่ไม่น้อยกว่าชั้นละ ๑ เครื่อง

การติดตั้งเครื่องดับเพลิง ตาม (๑) และ (๒) ต้องติดตั้งให้ ส่วนบนสุดของตัวเครื่องสูงจากระดับพื้นอาคารไม่เกิน ๑.๕๐ เมตร อยู่บนที่มองเห็นสามารถอ่านคำแนะนำการใช้ได้ สามารถนำไปใช้งานได้โดยสะดวก อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตลอดเวลา และมีชนิดและ ขนาดของเครื่องดับเพลิงตามตารางดังต่อไปนี้

ความสูงของอาคารหรือส่วนของอาคาร	หน่วยแรงลมอย่างน้อย กิโลปาสกาล (กิโลกรัมแรงต่อตาราง เมตร)
(๑) ส่วนของอาคารที่สูงไม่เกิน ๑๐ เมตร	๐.๕ (๕๐) ๐.๘ (๘๐)
(๒) ส่วนของอาคารที่สูงเกิน ๑๐ เมตรแต่ไม่เกิน ๒๐ เมตร	๑.๒ (๑๒๐)
(๓) ส่วนของอาคารที่สูงเกิน ๒๐ เมตรแต่ไม่เกิน ๔๐ เมตร	๑.๖ (๑๖๐)
(๔) ส่วนของอาคารที่สูงเกิน ๔๐ เมตร	

หมวด ๗

กำลังวัสดุและน้ำหนักบรรทุก

ข้อ ๗๒ อาคารและส่วนต่าง ๆ ของอาคาร จะต้องมีความมั่นคง แข็งแรงพอที่จะรับน้ำหนักตัวอาคารเองและน้ำหนักบรรทุกที่อาจเกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นจริง รวมทั้งแรงอื่นๆ ที่กระทำกับส่วนต่างๆ ของอาคารได้โดยไม่ให้ส่วนใดๆ ของอาคารต้องรับหน่วยแรงมากกว่าที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามความในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เว้นแต่มีเอกสารแสดงผลการทดสอบความมั่นคง แข็งแรงของวัสดุที่รับรองโดยสถาบันที่เชื่อถือได้

ข้อ ๗๓ การออกแบบโครงสร้างอาคารที่มีลักษณะเป็นตึก บ้าน เรือน โรง หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ให้ผู้ออกแบบอาคารคำนวณให้อาคารสามารถรับแรงสั่นสะเทือนของแผ่นดินไหวได้ โดยคำนวณแรงเฉือนตามวิธีที่กำหนดในกฎกระทรวง

ที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เว้นแต่จะใช้วิธีอื่นซึ่งวิศวกรสถานแห่งประเทศไทย หรือส่วนราชการหรือนิติบุคคลซึ่งมีวิศวกรประเภทวุฒิวิศวกร สาขาวิศวกรรมโยธา ตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมเป็นผู้ให้คำแนะนำ ปรีกษา และลงลายมือชื่อรับรองผลการตรวจสอบงานวิศวกรรมควบคุมให้การรับรอง

ข้อ ๗๔ ในการคำนวณออกแบบโครงสร้างอาคาร ให้คำนึงถึงแรงลมด้วย หากจำเป็นต้องคำนวณและไม่มีเอกสารที่รับรองโดยสถาบันที่เชื่อถือได้ ให้ใช้หน่วยแรงลมตามตาราง ดังต่อไปนี้

ทั้งนี้ ยอมให้ใช้ค่าหน่วยแรงที่เกิดในส่วนต่างๆ ของอาคารตลอดจนความต้านทานของดินได้ฐานรากเกินค่าที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ได้ร้อยละ ๓๓.๓๐ แต่ต้องไม่ทำให้ส่วนต่างๆ ของอาคารนั้นมีความมั่นคงน้อยไปกว่าเมื่อคำนวณตามปกติไม่คิดแรงลม

ข้อ ๗๕ ในการออกแบบคำนวณส่วนต่างๆ ของอาคารเพื่อรับน้ำหนักบรรทุกคงที่และน้ำหนักบรรทุกคงที่อื่นๆ มีลักษณะที่ทำให้เกิดแรงสั่นสะเทือนแก่ส่วนต่างๆ ของอาคารได้ เช่น น้ำหนักบรรทุกคงที่จากเครื่องจักร ทางวิ่ง เคน เป็นต้น จะต้องคำนึงผลจากแรงสั่นสะเทือนและแรงกระแทกด้วยโดยให้เพิ่มค่าน้ำหนักบรรทุกคงที่ขึ้นอีกตามความเหมาะสม ในกรณีที่ไม่มีเอกสารที่รับรองโดยสถาบันที่เชื่อถือได้แสดงผลการทดลองหรือการคำนวณ ให้เพิ่มค่าน้ำหนักบรรทุกคงที่ขึ้นอีกตามตาราง ดังต่อไปนี้

ประเภทของส่วนต่างๆ ของอาคาร และน้ำหนักบรรทุกคงที่ต่างๆ	เพิ่มค่าน้ำหนัก บรรทุกคงที่ขึ้นอีก (ร้อยละ)
- โครงสร้างที่ประกอบด้วยเสาและคานยึด โยงกันเป็นโครงสร้างอาคารเพื่อรับน้ำหนัก ลิฟต์หรือน้ำหนักรอกยกของ	๓๐๐
- ฐานราก ทางเท้า และตอม่อรับลิฟต์ และ อุปกรณ์ เกี่ยวกับรอกยกของ	๕๐
- เครื่องจักรขนาดเบา ท่อต่างๆ หรือ มอเตอร์	ไม่น้อยกว่า ๒๐
- เครื่องจักรขนาดเบาชนิดลูกสูบชัก เครื่อง ไฟฟ้า	ไม่น้อยกว่า ๒๐

ข้อ ๗๖ โครงสร้างหลักของอาคาร ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารสำหรับให้เป็นคลังสินค้า โรงมหรสพ โรงแรม หรือสถานพยาบาล

(๒) อาคารสำหรับใช้เพื่อกิจการพาณิชย์กรรม การอุตสาหกรรม การศึกษา การสาธารณสุขหรือสำนักงานหรือที่ทำการที่มีความสูง ตั้งแต่ ๓ ชั้นขึ้นไป และมีพื้นที่รวมกันทุกชั้น หรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกันเกิน ๑,๐๐๐ ตารางเมตร

(๓) อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ หรืออาคาร หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นหอประชุม ให้ก่อสร้างด้วยวัสดุทนไฟที่มีลักษณะและคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

ในกรณีโครงสร้างหลักมีขนาดระหว่างที่กำหนดในตาราง ให้คำนวณหาความหนาน้อยสุดของคอนกรีตที่หุ้มเหล็กเสริมหรือคอนกรีตหุ้มเหล็กโดยวิธีเทียบอัตราส่วน

ในกรณีโครงสร้างหลักก่อสร้างด้วยคอนกรีตเหล็กหรือคอนกรีตอัดแรงที่มีขนาดหรือมีความหนาของคอนกรีตที่หุ้มเหล็กเสริมหรือคอนกรีตหุ้มเหล็กน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในตารางข้างต้น จะต้องใช้วัสดุอื่นหุ้มเพิ่มเติมหรือต้องป้องกันโดยวิธีอื่นเพื่อช่วยให้เสาหรือคานมีอัตราทนไฟได้ไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมงและหรือพื้นต้องมีอัตราทนไฟได้ไม่น้อยกว่า : ชั่วโมง โดยจะต้องมีเอกสารรับรองอัตราทนไฟจากสถาบันที่เชื่อถือได้ประกอบการขออนุญาต

ในกรณีโครงสร้างหลักที่เป็นเสาหรือคานที่ก่อสร้างด้วยเหล็ก โครงสร้างรูปพรรณที่ไม่ได้ใช้คอนกรีตหุ้มต้องป้องกันโดยวิธีอื่นเพื่อให้มีอัตราทนไฟได้ไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมง และต้องมีเอกสารรับรองอัตราทนไฟจากสถาบันที่เชื่อถือได้ประกอบการขออนุญาต ยกเว้นโครงหลังคาที่เป็นโครงสร้างหลักที่สูงจากพื้นขึ้นนั้นเกินกว่า ๘ เมตร

วิธีการทดสอบอัตราทนไฟตามวรรคสองและวรรคสาม ให้เป็นไปตามมาตรฐานเอเอสทีเอ็มอี ๑๑๙ (ASTM E ๑๑๙)

ข้อ ๗๗ อาคารสูงที่ก่อสร้างโดยมีผนังอาคารทำด้วยกระจก โครงสร้างที่ยึดกระจกกับตัวอาคารรวมทั้งกระจกที่ใช้จะต้องออกแบบให้มีความมั่นคงแข็งแรงเพียงพอที่จะรับแรงลมตามข้อ ๗๔ ได้ และจะต้องใช้กระจกประเภทที่เมื่อเกิดการแกะแล้วไม่หลุดออกจากกันและไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลได้

ข้อ ๗๘ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือแนวทางปฏิบัติใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้ให้ถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๖๒ และกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

หมวด ๘
อัตราค่าธรรมเนียม

ข้อ ๗๙ อัตราค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัตินี้ ให้ถือเอาอัตราค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ รวมทั้งกฎกระทรวงที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

หมวด ๙
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๘๐ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และตามกฎกระทรวงที่ออกโดยพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

หมวด ๑๐
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๘๑ ในระหว่างที่เทศบัญญัตินี้ยังไม่มีผลใช้บังคับ ให้ถือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ และคำสั่งที่เกี่ยวข้องโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่   เดือน   พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายเหมราช หาญแข็งชัย)
นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ

เห็นชอบ

๓.๕ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การติดตั้งบ่อดัก
ไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗

-ร่าง-

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๖๗

ของ

เทศบาลตำบลยางหล่อ
อำนาจศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๖๗

หลักการ

เพื่อควบคุมอาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำ โดยให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการปลูกสร้างใหม่ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันสำหรับอาคารนั้นให้แล้วเสร็จก่อนเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอย ในเขตเทศบาลตำบลยางหล่อ

เหตุผล

ด้วยพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๗๐ กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษ มีหน้าที่ต้องก่อสร้างติดตั้ง หรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามที่กำหนด ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๓๘ มาตรา ๒๐ (๓) และมาตรา ๔๔ ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร ราชการส่วนท้องถิ่นจึงมีอำนาจในการออกข้อกำหนดท้องถิ่น เพื่อใช้ในควบคุม เพื่อให้การจัดการระบบบำบัดน้ำเสียในอาคารและครัวเรือนเป็นการแก้ไขปัญหาที่ต้นทางและเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาคุณภาพของน้ำ

ดังนั้น เพื่อเป็นการออกข้อกำหนดของท้องถิ่น โดยคำนึงถึงสภาพของท้องถิ่น สุขอนามัยของประชาชน และการรักษาภาพสิ่งแวดล้อมสภาวะปัจจุบัน

เทศบาลตำบลยางหล่อ จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) มาตรา ๖๐ และ มาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับ มาตรา ๗๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๓๕ และมาตรา ๓๘ มาตรา ๒๐ (๓) มาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการกำกวมสิทธิเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง มาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลยางหล่อ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๖๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ (๓) มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ถึงฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ และมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ (๓) และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการกำจัดการสิ่งโสโครก และเสีรภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลยางหล่อ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.๒๕๖๗

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลยางหล่อ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติหรือข้อบังคับ กฎ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดของเทศบาล ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน ร้านค้า ร้านอาหาร สำนักงานหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยได้

“บ่อดักไขมัน” หมายความว่า สิ่งที่ใช้แยกจำพวกน้ำมัน และไขมันออกจากน้ำซึ่งผ่านการใช้แล้ว

“การระบายน้ำ” หมายความว่า การผันน้ำ การปล่อยน้ำ การเทน้ำ การสูบน้ำ หรือการกระทำอื่นใดที่เป็นการถ่ายเทน้ำ

“แหล่งระบายน้ำ” หมายความว่า ทางหรือท่อระบายน้ำ ลำกระโดง ลำราง คู คลอง แม่น้ำ ทะเล และแหล่งน้ำสาธารณะ แหล่งน้ำธรรมชาติ และแหล่งน้ำที่เป็นของเอกชนซึ่งมีทางเชื่อมต่อหรือสามารถไหลไปสู่แหล่งน้ำสาธารณะหรือแหล่งน้ำธรรมชาติได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดเทศบาล และพนักงานเทศบาลอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้ง

ข้อ ๕ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่อาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำและยังไม่มีกฎหมายใดกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการกำจัดน้ำมันและไขมันสำหรับอาคารประเภทนั้น

ข้อ ๖ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามข้อ ๕ ติดตั้งบ่อดักไขมันตามมาตรฐานที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการปลูกสร้างใหม่ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันสำหรับอาคารนั้นให้แล้วเสร็จก่อนเข้าอยู่อาศัยหรือใช้สอยและหากอาคารใดอยู่ระหว่างการปลูกสร้างใหม่ในวันที่ เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับก็ให้ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันเช่นเดียวกัน

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าตรวจอาคารและบริเวณที่ตั้งอาคารในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

(๒) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารที่มีการระบายน้ำทิ้งลงหรือไหลไปสู่แหล่งระบายน้ำ ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน

ข้อ ๘ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามข้อ ๖ ทำการดูแลรักษา เก็บขนน้ำมันหรือไขมันในบ่อดักไขมันไปกำจัดและซ่อมแซมบำรุงรักษาบ่อดักไขมันให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ตามปกติ

ข้อ ๙ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามข้อ ๗ (๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามข้อ ๗ (๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท และเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดให้ เสียค่าปรับอีกไม่เกินวันละสองร้อยบาทนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดให้ดำเนินการติดตั้งบ่อดักไขมันนั้นเป็นต้นไปจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงการปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการพิจารณา ยกเว้นการปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ตามความจำเป็นและความเหมาะสมของอาคารและพื้นที่บางแห่ง เช่น พื้นที่บนภูเขา พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ในชนบท เป็นต้น

ข้อ ๑๓. ให้นายกเทศมนตรีตำบลยางหลวง รักษาการตามเทศบัญญัตินี้และให้มีอำนาจ ออกประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน

พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายเหมราช หาญเชิงชัย)
นายกเทศมนตรีตำบลยางหลวง

ที่บพท.

๓.๖ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้ายดิน พ.ศ. ๒๕๖๗

-ร่าง-

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้าย
ดิน พ.ศ.๒๕๖๗

ของ

เทศบาลตำบลยางหล่อ
อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู

บันทึกหลักการและเหตุผล
ในการเสนอเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกลิน และการขนย้ายดิน
พ.ศ.๒๕๖๗
ในเขตเทศบาลตำบลยางหล่อ อำเภอสรีบุญเรือง จังหวัด
หนองบัวลำภู

หลักการ

เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓ เทศบาลตำบลยางหล่อ จึงมีเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกลิน และการขนย้ายดิน พ.ศ.๒๕๖๗ เพื่อบังคับใช้ในเขตเทศบาลตำบลยางหล่อ

เหตุผล

เนื่องจากในปัจจุบันมีการขุดดินและถมดินในพื้นที่นำมาก่อสร้างที่อยู่อาศัย เพื่อการเกษตรกรรมหรือเพื่อกิจการอื่นอย่างกว้างขวาง แต่การขุดดินดังกล่าวยังไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ อันอาจเกิดอันตรายต่อทรัพย์สินและความปลอดภัยของประชาชนได้ เทศบาลตำบลยางหล่อ จึงเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องจัดทำ เทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกลิน และการขนย้ายดิน พ.ศ.๒๕๖๗ ให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓

เทศบาลตำบลยางหล่อ จึงตราเทศบัญญัติ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกลิน และการขนย้ายดิน พ.ศ.๒๕๖๗ เพื่อกำหนดมาตรการควบคุม โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๕๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ และมาตรา ๗ มาตรา ๘ (๑) มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดมาตรการควบคุมการขุดดินหรือถมดิน เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากการขุดดินหรือ ถมดิน ถ้าการขุดดินหรือถมดินอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินหรือสร้างปัญหาความเดือดร้อนต่อบุคคลหรือชุมชน จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติฉบับนี้ เพื่อประโยชน์ของเทศบาลตำบลยางหล่อต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ

เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้าย
ดิน พ.ศ.๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติตำบลยางหล่ว่าด้วย
ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้ายดิน ในเขต
เทศบาลตำบลยางหล่อ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ
เทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒
ประกอบกับมาตรา ๗ มาตรา ๘ (๑) มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และ
มาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓
เทศบาลตำบลยางหล่อ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาล
ตำบลยางหล่อ และผู้ว่าราชการจังหวัดหนองบัวลำภู จึงตราเทศ
บัญญัติตำบลไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยาง
หล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้าย
ดิน พ.ศ.๒๕๖๗

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ได้ประกาศไว้ได้
เปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลยางหล่อแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในบรรดา ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดในส่วนที่
ตราไว้แล้วหรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้
แทน

ข้อ ๔ เทศบัญญัติตำบลนี้

“ดิน” หมายความว่า หิน กรวด หรือทราย และอินทรีย์
วัตถุต่างๆที่เจือปนกับดิน

“พื้นดิน” หมายความว่า พื้นผิวของดินที่เป็นอยู่ตามสภาพ
ธรรมชาติ

“ขุดดิน” หมายความว่า การกระทำแก่พื้นดิน เพื่อนำดิน
ขึ้นจากพื้นดิน

“ถมดิน” หมายความว่า การกระทำใดๆ ต่อดินหรือพื้นดิน
เพื่อให้ระดับดินหรือพื้นดินเพื่อให้ระดับดินสูงขึ้นกว่าเดิม

“เนินดิน” หมายความว่า ดินที่สูงขึ้นกว่าระดับพื้นดินโดยการถมดิน

“การขนย้ายดิน” หมายความว่า การเคลื่อนย้ายดินหรือสิ่งที่มีมายังดินตามข้อบัญญัติจากที่แห่งหนึ่งไปยังที่อีกแห่งหนึ่งซึ่งเกิดจากการเคลื่อนย้ายภายในเขตเทศบาลตำบลยางหล่อ

“แผนผังบริเวณ” หมายความว่า แผนที่แสดงสภาพของดินที่ตั้งและขอบเขตของที่ดินหรือถมดินรวมทั้งที่ดินบนที่แสดงสภาพของดินที่ตั้งและขอบเขตของที่ดินที่หรือถมดินรวมทั้งที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ข้างเคียง

“รายการ” หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับชนิดของดินความลึกของบ่อดิน ที่จะขุดดินหรือความสูงของเนินดินที่จะถมดินความลาดเอียงของบ่อดินหรือเนินดินระยะห่างจากขอบบ่อดินหรือเนินดินถึงที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น วิธีการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง และวิธีการในการขุดดินหรือถมดิน

“แบบแปลน” หมายความว่า แบบแสดงรายละเอียดในการขุดดินหรือถมดิน

“รายการประกอบแบบแปลน” หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับชนิดของดินความลึกและขนาดของบ่อที่จะขุดดิน ความสูงและพื้นที่ของเนินดินที่จะถมดินความลาดเอียงของบ่อดินหรือเนินดินระยะห่างจากขอบบ่อดินถึงเขต หรือสิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น วิธีการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้างและวิธีการในการขุดดินหรือถมดินตลอดจนสภาพพื้นที่และบริเวณข้างเคียง ระดับดินเดิมคุณสมบัติของดินที่จะขุดหรือจะถม พร้อมทั้งวิธีปฏิบัติหรือวิธีการสำหรับขุดดินหรือถมดินเพื่อให้เป็นไปตามแบบแปลน

“รายการคำนวณ” หมายความว่า รายการแสดงวิธีการคำนวณหาค่าเสถียรภาพความลาดเอียง ที่ปลอดภัยในการขุดดินหรือถมดินหรือรายการแสดงวิธีการคำนวณความปลอดภัยของกำแพงกันดิน

“ที่สาธารณะ” หมายความว่า ที่ซึ่งเปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไป หรือใช้เป็นทางสัญจรได้ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลอย่างหลอ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเทศบาลผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

การขุดดิน

ข้อ ๕ ผู้ใดประสงค์จะทำการขุดดิน โดยที่มีความลึกจากระดับพื้นดินเกินสามเมตรหรือมีพื้นที่ปากบ่อดินเกินหนึ่งหมื่นตารางเมตร หรือมีความลึกหรือพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยยื่นเอกสารแจ้งข้อมูลดังต่อไปนี้

- (๑) แผนผังบริเวณที่ประสงค์จะทำการขุดดิน
- (๒) แผนผังแสดงเขตที่ดินและที่ดินบริเวณข้างเคียง
- (๓) รายการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๖
- (๔) วิธีการขุดดิน และการขนดิน
- (๕) ระยะเวลาทำการขุดดิน
- (๖) ชื่อผู้ควบคุมงานซึ่งจะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๗) ที่ตั้งสำนักงานของผู้แจ้ง
- (๘) ภาระผูกพันต่างๆ ที่บุคคลอื่นมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับที่ดินที่จะทำการขุดดิน
- (๙) เอกสารและรายละเอียดอื่นๆ ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการตามที่ระบุไว้ในวรรคแรกโดยถูกต้องแล้วให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดเพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้นภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งและให้ผู้แจ้งเริ่มต้นทำการขุดดินตามที่ได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

ถ้าการแจ้งเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้แก่ไขให้ถูกต้องภายใน ๗ วันนับแต่วันที่มีการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้แจ้งไม่แก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ผู้แจ้งได้รับแจ้งให้แก้ไขจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งให้การแจ้งตามวรรคหนึ่งเป็นอันสิ้นสุด

ถ้าผู้แจ้งได้แก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งให้แก่ผู้แจ้งภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งที่ถูกต้อง

ผู้ได้รับใบรับแจ้งต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่น หากผู้ขุดดินตาม ข้อ ๕ ทำใบรับแจ้งชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย ในสาระสำคัญให้ผู้ขุดดินตาม ข้อ ๕ ขอรับใบแทนใบรับแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ทราบถึงการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายดังกล่าว

ข้อ ๗ การได้รับใบรับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตาม ข้อ ๕ ไม่เป็นเหตุคุ้มครองการขุดดินที่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือต่อสภาพแวดล้อม ผู้ขุดดินไม่ว่าจะเป็นเจ้าของที่ดิน ผู้ครอบครองที่ดิน ลูกจ้าง หรือตัวแทน ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน เว้นแต่จะมีเหตุไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายโดยถ้วน

ข้อ ๘ การขุดดินที่มีความลึกจากระดับพื้นดินไม่เกินสามเมตร เมื่อจะขุดดินใกล้แนวเขตที่ดินของผู้อื่นในระยะน้อยกว่าสองเท่าของความลึกของบ่อดินที่จะต้องขุดดิน ผู้ขุดดินต้องจัดการป้องกันการพังทลายของดินด้วย กรณีตามวรรคแรกห้ามมิให้มีการขุดดินจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตรวจสอบการป้องกันการพังทลายของดินว่ามีความปลอดภัยแล้ว จึงให้ดำเนินการขุดดินได้

ข้อ ๙ ในการขุดดิน ถ้าพบโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ชากดึกดำบรรพ์ หรือแร่ที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ ให้ผู้ขุดดินตาม ข้อ ๕ ให้ผู้ขุดดินหยุดการขุดดินบริเวณนั้นไว้ก่อนแล้วรายงานให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบภายใน ๗ วันนับแต่วันที่พบ และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น แจ้งให้กรมศิลปากรหรือกรมทรัพยากรธรณี แล้วแต่กรณีทราบโดยด่วน

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ดินที่มีความลึกจากระดับพื้นดินเกินสาม เมตรระยะห่างจากขอบบนของลาดบ่อดินถึงเขตที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น ให้เป็นไปตามระยะการคำนวณทางวิศวกรรมโดยให้มีระยะไม่น้อยกว่าความลึกของบ่อดินที่จะขุด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบเมตร

กรณีตามวรรคแรกให้นำความตามข้อ ๘ วรรคสองมาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ ในระหว่างการขุดดินต้องระบายน้ำบนพื้นดินบริเวณขอบบ่อดินไม่ให้น้ำท่วมขังและการระบายน้ำต้องไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับบริเวณพื้นที่ใกล้เคียง

ข้อ ๑๒ การขุดดินในบริเวณที่ติดต่อกับที่สาธารณะ หรือในที่สาธารณะ ผู้ขุดดินต้องจัดให้มีสิ่งกั้นคกหรือราวกันบริเวณนั้น รวมทั้งติดตั้งไฟฟ้าให้มีแสงสว่างเพียงพอ หรือให้มีสัญญาณเตือนอันตราย จำนวนพอสมควร ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกดินถึงพระอาทิตย์ขึ้นด้วย

ข้อ ๑๓ ผู้ขุดดินต้องติดตั้งป้ายเตือนอันตราย กว้างไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๑ เมตร โดยติดตั้งไว้ทุกระยะไม่เกิน ๔๐ เมตร รอบบ่อดิน ในตำแหน่งที่เห็นได้ง่ายตลอดระยะเวลา

ข้อ ๑๔ ผู้ขุดดินจะต้องขุดดินจะต้องขุดดินไม่เกินกว่าพื้นที่ที่แจ้ง และเมื่อสิ้นสุดการขุดดินจะต้องปรับพื้นที่ให้เป็นไปตามแบบแปลนและแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบว่าได้ดำเนินการปรับพื้นที่ตามที่แจ้งแล้ว

หมวด

การถมดิน

ข้อ ๑๕ ผู้ใดประสงค์ที่จะถมดินที่มีพื้นที่สองพันตารางเมตรขึ้นไปต้องแจ้งแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น การถมดินตามวรรคแรก หากมีความสูงเกินสองเมตรขึ้นไปต้องจัดทำแบบรายการโดยแบบรายการนั้นให้นำความในข้อ ๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แบบมาพร้อม กับเอกสารตาม ข้อ ๒๗

ข้อ ๑๖ ในการถมดินระยะห่างจากขอบล่างของลาดเนินดินถึงเขตที่ดินของบุคคลอื่นให้เป็นไป ตามรายการคำนวณทางวิศวกรรมแต่ต้องให้มีระยะไม่น้อยกว่าความสูงของดินถม

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ผู้ถมดินจะทำการถมดินชิดที่ดินของบุคคลอื่นที่มีระยะห่างจากขอบล่างของลาดเนินถึงที่ดินน้อยกว่า ๐.๕ เมตร จะต้องทำกำแพงกันดินหรือฐานรากเสริมเพื่อป้องกันการพังทลายของดินให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

กรณีตามวรรคแรกห้ามมิให้มีการขุดดินจนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตรวจสอบการป้องกันการพังทลายของดินว่ามีความปลอดภัยแล้ว จึงให้ดำเนินการขุดดินได้

ข้อ ๑๔ การถมดินในบริเวณที่ติดกับที่ดินติดต่อกับที่สาธารณะ ผู้ถมดินจะต้องจัดให้มีป้ายเตือนอันตราย กว้างไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และยาวไม่น้อยกว่า ๑ เมตร ติดตั้งไว้ในตำแหน่งที่มองเห็นได้ง่ายตลอดเวลา

ข้อ ๑๕ การถมดินที่มีพื้นที่เนินดินเกินสองพันตารางเมตร จะต้องจัดให้มีการระบายน้ำให้ เพียงพอที่จะไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่เจ้าของที่ดินที่อยู่ข้างเคียง หรือบุคคลอื่น

หมวด

การบรรทุก การเคลื่อนย้าย การขนส่ง และการอนุญาต

ข้อ ๒๐ การบรรทุก การเคลื่อนย้าย การขนส่ง ดิน หิน กรวด หวาย หรือสิ่งอื่นใดที่ได้จากการขุดดินซึ่งเกิดจากการขุดดินภายในตำบล โดยนำสิ่งที่ขุดได้ไปยังพื้นที่ใดๆ ภายในตำบล หรือนำออกไปจากตำบลจะกระทำได้เมื่อได้ทำการขออนุญาตและได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ยกเว้น การขุดดินที่กระทำโดยนำดินที่ขุดหรือสิ่งที่ได้จากการขุด กองรวมไว้ในพื้นที่ที่ทำการขุดนั้น

ข้อ ๒๑ การบรรทุก การเคลื่อนย้าย การขนส่ง ดิน หิน กรวด หวาย หรือสิ่งอื่นใดที่ได้จากการขุดดินเข้ามาภายในตำบล จะกระทำได้เมื่อได้ทำการขออนุญาต และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ต้องพิจารณาการอนุญาตให้แล้วเสร็จโดยเร็วหรือให้แล้วเสร็จภายใน ๑ วัน แล้วแจ้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ผู้ร้องทราบ พร้อมเหตุผล

ข้อ ๒๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบรรทุกการเคลื่อนย้าย การขนส่งดิน หิน กรวด หราย หรือสิ่งอื่นใดที่ได้จากการขุดดิน จำนวนหรือน้ำหนัก ที่ ยานพาหนะนั้นๆ จะบรรทุกได้ การทำความสะอาดล้อของ ยานพาหนะก่อนออกจากสถานที่บรรทุกไปยังทางสาธารณะ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการปกคลุมสิ่งที่ยบรรทุก เพื่อมิให้ตกหล่นหรือฟุ้ง กระจาย รวมถึงวงเงินประกันกรณีกระทำความผิดสัญญาหรือข้อตกลง ถูกต้อง

หมวด

ทั่วไป

ข้อ ๒๔ การขุดดินและถมดินให้กระทำได้เฉพาะในช่วงเวลา ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ถ้าจะกระทำในระหว่าง พระอาทิตย์ตกถึงพระอาทิตย์ขึ้น ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๕ ในระหว่างการขุดดินหรือถมดิน และหลังจากการขุด ดินหรือถมดิน เจ้าของที่ดินหรือผู้แจ้ง หรือผู้คุมงานต้องตรวจสอบ เสถียรภาพของบ่อดินให้มีความมั่นคงปลอดภัยอยู่เสมอ การขุดดิน หรือถมดินตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน หรือสิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น หรือทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะ ประโยชน์

ข้อ ๒๖ ห้ามกองดินและจอดเครื่องจักรหนักทิ้งไว้บนขอบบ่อ ดิน หรือเนินดิน ยกเว้นขณะทำงานตำแหน่งขอบนอกของล้อ เครื่องจักร ต้องอยู่ห่างจากขอบบ่อดินไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร

ข้อ ๒๗ ใบแจ้งการขุดถม/ดิน ให้ใช้ตามท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๘ ผู้ขุดดินหรือถมดินรายใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้หรือบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการขุด ดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้แก้ไข หรือปฏิบัติให้ถูกต้อง เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้ หมายความว่ารวมถึงผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายด้วย

ข้อ ๒๙ ค่าธรรมเนียมการขุดดินและถมดินให้เป็นไปตาม อัตราบัญชีที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๓๐ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบสถานที่ ที่มีการขุดดินตาม ข้อ ๕ และหรือการถมดินตาม ข้อ ๑๕ ว่าได้ ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้หรือพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงหรือ ประกาศที่ออกตามเทศบัญญัติหรือพระราชบัญญัติหรือไม่ ทั้งนี้ ใน ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำ

การ และให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือตัวแทน หรือเจ้าของที่ดินอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการขุดดินหรือการถมดินได้ก่อหรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีคำสั่งให้ผู้ขุดดินผู้ถมดินจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือการถมดินนั้น แล้วแต่กรณี และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันหรือระงับความเสียหายนั้นได้

ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดินหรือเจ้าของที่ดินหยุดการขุดดินหรือการถมดินหรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือถมดินนั้น ตามที่เห็นว่าจำเป็นต้องรายงานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบทันที ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นชอบด้วยกับคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือภายใน ๗ วันนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาตั้งแต่วันนั้น ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่มีหนังสือภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นอันสิ้นสุด

หมวด

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๒ ผู้ขุดดินหรือถมดินรายใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓

ข้อ ๓๓ ผู้ใดทำการขุดดินตามข้อ ๕ หรือทำการถมดินตามข้อ ๑๕ โดยไม่ได้รับใบรับแจ้งจากพนักงานท้องถิ่น ตามข้อ ๕ วรรคสอง หรือ ข้อ ๑๕ วรรคสองแล้วแต่กรณี มีความผิดตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติขุดดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการกระทำตามวรรคหนึ่ง เกิดขึ้นในบริเวณห้ามขุดดินหรือถมดินตามประกาศกฎกระทรวงผู้ใดมีความผิดตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติขุดดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๕ หรือข้อ ๑๔ มีความผิดตามมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติขุดดินและถมดินตาม พ.ศ.๒๕๔๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตาม

ข้อ ๓๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๘ มีความผิดตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติที่ดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ข้อ ๓๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควร ต่อเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามข้อ ๓๐ มีความผิดตามมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติที่ดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ข้อ ๓๗ ผู้ที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๙ มีความผิดตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติที่ดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓ ต้องระวางโทษปรับจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนและหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๓๘ ผู้ใดได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดการขุดดิน หรือการถมดินตามข้อ ๓๑ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น มีความผิดตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติที่ดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๓๙ ผู้ใดได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดการป้องกันความเสียหายความเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขุดดิน หรือถมดินตามข้อ ๓๓ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น มีความผิดตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติที่ดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตาม

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ห้ามหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลอื่น กระทำผิดตามข้อเทศบัญญัตินี้ กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการกระทำอันเป็นความผิดนั้นต้องระวางโทษตามบัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำได้กระทำโดยมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่มีการกระทำผิดตามเทศบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเจ้าของสิ่งขุดหรือสิ่งขุดที่ขุดหรือขุดที่ขุดหรือขุดที่ขุดที่มีการกระทำผิดเกิดขึ้นและมีความเสียหาย เนื่องจากการกระทำ ความผิดนั้น ถือเป็นผู้เสียหายตามกฎหมายว่าด้วยพิจารณาความอาญา

ข้อ ๔๒ ผู้ใดทำการขุดดินตามข้อ ๑๒ และไม่จัดให้มีเครื่องหมายแสดงขอบเขตที่ดินที่จะทำการขุดและติดตั้งป้ายตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ ต้องระวางโทษปรับหนึ่งพันบาท

ข้อ ๔๓ ผู้ใดไม่ขุดดินตามข้อ ๕ (๓) หรือผู้ถมดินตามข้อ ๑๕ วรรคสอง ให้ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวง ที่ออกตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติขุดดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาทและปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตาม

ข้อ ๔๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ หรือหลักเกณฑ์ที่ออกตามข้อ ๒๓ ต้องระวางโทษปรับ หนึ่งพันบาท

ข้อ ๔๕ กรณีละเมิดข้อเทศบัญญัตินี้ในความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้อย่างสูงไม่เกินหนึ่งพันบาท

หมวด การอุทธรณ์

ข้อ ๔๖ ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๕ ข้อ ๑๕ และข้อ ๒๗ ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ยื่นคำขอทุเลาพร้อมอุทธรณ์ ในกรณีเช่นนี้ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยมีเงื่อนไขหรือไม่ก็ได้ หรือจะสั่งให้วางเงินหรือหลักทรัพย์ประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นก็ได้คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๔๗ ให้นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อรักษาการและให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ เดือน

พ.ศ.๒๕๖๗

(นายเหมราช หาญแข็งชัย)

นายเทศมนตรีตำบลยางหล่อ

บัญชีสำรวจประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานผู้พิทักษ์ตำบลอย่างหลอ
เรื่อง การขุดดิน/ถมดิน การบรรทุกลูกดิน และการขนย้ายดิน พ.ศ.๒๕๖๔

ลำดับที่	รายการ	ค่าประเมิน / ค่าใช้จ่าย (บาท)
๑	ใบรับแจ้งการขุดดิน/ถมดิน บรรทุกลูกดินและขนย้ายดิน	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
๒	ค่าคิดส่วนแบ่งค่าขนส่ง	คันละ ๑ บาท
๓	ค่าเช่ารถบรรทุกในการไปตรวจสอบสถานที่ขุดดินหรือถมดิน	ได้จ่ายค่าที่จ้างเป็นวงเงินให้จ่ายไปจริง
๔	ค่าเป็นเบี้ยไม่ก่นดินทางไปตรวจสอบสถานที่ขุดดินหรือถมดิน	ได้จ่ายค่าที่จ้างเป็นวงเงินของ การขุดดิน/ถมดิน/บรรทุกลูกดิน และขนย้ายดิน

ใบแจ้งการขุดดิน/ถมดิน การบรรทุกลูกดิน และการขนย้ายดิน

สำนักงานเทศบาลตำบลยางหล่อ

ตำบลยางหล่อ อำเภอสว่างวีรญาติ จังหวัดหนองบัวลำภู

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เป็นบุคคลธรรมดา/นิติบุคคล/

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย/.....ถนน.....หมู่ที่.....ตำบล/

แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

มีความประสงค์จะทำการขุดดิน/ถมดิน ลึก/สูง/.....เมตร พื้นที่ปากบ่อ/

ดินถม.....ตารางเมตรในโฉนดที่ดิน/น.ส.๓/น.ส.ก.ค.๑/เลขที่.....

หรือเอกสารสิทธิในที่ดินที่มีชื่อเรียกอย่างอื่น.....

ที่ดิน.....หมู่ที่.....ตำบลแขวง/.....อำเภอเขต/

จังหวัด.....จึงอยู่ในเขต.....

โดย.....เป็นเจ้าของที่ดิน

กำหนดเวลาแล้วเสร็จ.....วัน มี.....เป็นผู้ออกแบบ

และคำนวณและ.....เป็นผู้ควบคุมงาน พร้อมนี้

ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ มาด้วยแล้ว คือ

- ☐ แผนที่บริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนที่ถูกต้องตาม
กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยการขุด
ดินและถมดิน จำนวน ๓ ชุด ชุดละ.....แผ่น
- ☐ สำเนารายการคำนวณวิธีการป้องกันการพังทลายของดิน จำนวน ๓
ชุด ชุดละ.....แผ่น
- ☐ สำเนาทะเบียนบ้านของผู้แจ้งในกรณีที่มีผู้แจ้งเป็นบุคคลธรรมดา
จำนวน ๑ ฉบับ
- ☐ สำเนาทะเบียนบ้านของเจ้าของที่ดินในกรณีที่มีผู้แจ้งไม่ได้เป็นเจ้าของ
ที่ดิน จำนวน ๑ ฉบับ
- ☐ สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลในกรณีที่มีผู้แจ้งเป็นนิติ
บุคคล จำนวน ๑ ฉบับ

- ☐ หนังสือมอบอำนาจในการนี้ให้ผู้แจ้งการขุดดิน/ถมดินให้บุคคลอื่นไป
ยื่นใบแจ้งการขุดดิน/ถมดินต่อ
เจ้าพนักงานท้องถิ่น
- ☐ หนังสือแสดงความยินยอมของเจ้าของที่ดินในการนี้เจ้าของที่ดินให้
บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้งการขุดดิน/ถมดิน
- ☐ หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมพร้อมสำเนา
ใบอนุญาตจากผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จำนวน ๑ ชุด
- ☐ หนังสือรับรองของผู้ควบคุมงานพร้อมสำเนาใบอนุญาตผู้ประกอบ
วิชาชีพวิศวกรรมควบคุม จำนวน ๑ ชุด
- ☐ สำเนาแสดงเอกสารสิทธิในที่ดินที่ จำนวน.....ฉบับ
- ☐ เอกสารอื่นๆ(ถ้ามี)

จึงขอแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับใบรับแจ้งการขุดดินถมดิน

หมายเหตุ

(๑) ข้อความใดใช้ให้ขีดฆ่า

(๒) ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง

☐ ที่ต้องการ

(ลงลายมือชื่อ).....ผู้แจ้ง

(.....)

ประทับตราในการนี้ผู้แจ้งเป็นนิติบุคคล

ใบรับแจ้งการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกลงดิน และการขนย้ายดิน

เลขที่ _____ / _____

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งจาก _____

เจ้าของที่ดิน/ผู้รับมอบอำนาจ ว่าจะมีความประสงค์จะทำการขุดดิน/ถมดิน/ลึก/สูง _____ เมตร พื้นที่ปากบ่อ/ดินถม _____ ตารางเมตร ในโฉนดที่ดิน

น.ส.๓ / น.ส. ๓ ก / ส.ค.๑ เลขที่ _____ หรือเอกสารสิทธิ์

ในที่ดินที่มีชื่อเรียกอย่างอื่น _____ ที่ถนน _____

หมู่ที่ _____ ตำบลแขวง/ _____ อำเภอเขต/ _____

_____ จังหวัด _____

ซึ่งอยู่ในเขต _____ โดย _____

เป็นเจ้าของที่ดิน กำหนดแล้วเสร็จ _____ วัน มี _____

_____ เป็นผู้ออกแบบ

และคำนวณ และ _____

เป็นผู้ควบคุมงาน พร้อมเอกสารหลักฐานต่างๆ แล้ว

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบปรากฏว่า

๓. ☐ ไม่ถูกต้อง ให้ผู้แจ้งแก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้แจ้งได้รับแจ้งให้แก้ไขจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่สามารถแก้ไขภายในกำหนดจะเสียสิทธิ์การนับระยะเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่จะต้องปฏิบัติตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง โดยมีรายการแก้ไข ดังนี้

_____

๒. ☐ ถูกต้อง ให้ผู้แจ้งเริ่มต้นทำการขุดดิน/ถมดิน ได้

ตั้งแต่วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

จนถึงวันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

และได้รับค่าธรรมเนียม _____ บาท

ค่าใช้จ่าย _____ บาท รวมทั้งสิ้น _____ บาท (_____)

ออกให้ ณ วันที่เดือน _____ พ.ศ. _____

ลายมือชื่อ) _____

(_____)

นายเทศมนตรีตำบลยางหล่อ

หมายเหตุ

(๑) ข้อความใดไม่ใช่ให้ขีดฆ่า

(๒) ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ต้องการ

คำเตือน

ผู้ชูดิน / ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินมีหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ตามแผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลน

(๒) ตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๕

(๓) ตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น/พนักงานเจ้าหน้าที่

(๔) การฝ่าฝืน (๑) - (๓) อาจมีโทษปรับ โทษจำ หรือทั้งจำทั้งปรับแล้วแต่กรณี

ค ๓.

หนังสือแสดงความยินยอมของเจ้าของที่ดิน

(ในกรณีเจ้าของที่ดินให้บุคคลอื่นเป็นผู้แจ้งการชูดิน/ถมดิน)

ข้าพเจ้า.....

อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบลแขวง/.....อำเภอเขต/.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

เป็นเจ้าของที่ดินโฉนดเลขที่.....

หรือเอกสารสิทธิ์ที่ไม่มีชื่อเรียกอย่างอื่น.....ที่ถนน.....หมู่ที่.....

ตำบลแขวง/.....อำเภอเขต/.....

จังหวัด.....

ยินยอมให้.....

เป็นผู้แจ้งการชูดินถมดิน ลึก/สูง/.....เมตร พื้นที่ป่าบกบ่อเดิม/

.....ตารางเมตร ที่ถนน.....หมู่ที่.....ตำบลแขวง/

.....อำเภอเขต/.....จังหวัด.....

ซึ่งอยู่ในเขต.....(เขตองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น).....เพื่อ

ใช้ประกอบการแจ้งการชูดิน/ถมดินต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น จึงทำหนังสือ

ฉบับนี้ไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....เจ้าของที่ดิน

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้แจ้ง

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

หนังสือมอบอำนาจ

ข้าพเจ้า _____
 อยู่บ้านเลขที่ _____ ต. _____ อ. _____ จ. _____
 ตำบล _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
 โทรศัพท์ _____
 ขอมอบอำนาจให้ _____
 อยู่บ้านเลขที่ _____ ต. _____ อ. _____ จ. _____
 ตำบล _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____
 โทรศัพท์ _____, เพื่อดำเนินการเรื่อง _____

(ลงชื่อ) _____ ผู้มอบอำนาจ
 _____

(ลงชื่อ) _____ ผู้รับมอบอำนาจ
 _____

(ลงชื่อ) _____ พยาน

๒๕.

หนังสือรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

ข้าพเจ้า _____ อยู่บ้านเลขที่ _____ ต. _____ อ. _____ จ. _____
 ตำบล _____ อำเภอ _____ จังหวัด _____ รหัสไปรษณีย์ _____ โทรศัพท์ _____

ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประเภท _____
 เลขทะเบียน _____ ตั้งแต่วันที่ _____ เดือน _____

พ.ศ. _____ ถึง วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

เป็นผู้ออกแบบและคำนวณ/ผู้ควบคุมงานการขุดดิน/ถมดิน ลึก/สูง _____
 เมตร พื้นที่ปากบ่อ/ถมดิน _____ ตารางเมตร ใน
 โฉนดที่ดิน น.ส. ๓ / น.ส. ๓ ก / ส.ค. ๑ เลขที่ _____

หรือเอกสารสิทธิในที่ดินที่มีชื่อเรียกอย่างอื่น _____

ที่ดิน _____ หมู่ที่ _____ ตำบล/แขวง _____ อำเภอ/เขต _____ จังหวัด _____ ซึ่งอยู่
 ในเขต (เขื่อนกั้นคลอง/คลองส่วนองดิน) ให้ดิน _____ (เชิญผู้แจ้ง)

(ลงชื่อ) _____ ผู้ออกแบบและ
 คำนวณ/ ผู้ควบคุมงาน
 _____

(ลงชื่อ) _____ ผู้แจ้ง
 _____

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

ได้รับแจ้งจาก นาย/นาง/นางสาว.....เจ้าของที่ดิน
ผู้ครอบครองที่ดินหรือตัวแทนเจ้าของที่ดิน อยู่บ้านเลขที่.....ค ร อ ก / ซ อ ย
หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....คงข้อความต่อไปนี้

ข้อ ๑ ทำการ.....ณ.....ตรอก/ซอย.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....ใบที่ดินในโฉนดที่ดิน น.ส. ๓ / น.ส. ๓ ก / ส.ค.
๓ / อื่นๆ เลขที่.....เป็นที่ดินของ.....

ข้อ ๒ ทำการ.....โดยมีความลึก/ความสูง
จากระดับดินเดิม.....เมตร พื้นที่.....ตารางเมตร

เพื่อใช้เป็น.....ตาม
แผนผังบริเวณ แบบแปลน และรายการประกอบแบบแปลนที่แนบมาพร้อมนี้
ข้อ ๓ โดยมี.....เลขทะเบียน.....เป็นผู้ควบคุมงาน
ข้อ ๔ กำหนดแล้วเสร็จภายใน.....วัน โดยจะเริ่มขุดดิน / วันที่
ถมดิน.....เดือน.....พ.ศ.....และ
จะแล้วเสร็จ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อ ๕ ค่าธรรมเนียมใบรับแจ้งการขุดดินหรือถมดิน

ค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าธรรมเนียมใบรับแจ้งการขุดดินหรือถมดิน ขนดินจำนวน.....บาท

(๒) ค่าคิดสำเนาหรือถ่ายเอกสารจำนวน.....บาท

ค่าใช้จ่าย

(๑) ค่าพาหนะเดินทางไปตรวจสอบสถานที่ขุดดินหรือถมดิน จำนวน.....บาท

(๒) ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเดินทางไปตรวจสอบสถานที่ขุดดินหรือถมดิน

จำนวน.....บาท รวมทั้งสิ้นเป็นเงิน.....บาท (.....)

ข้อ ๖ ผู้แจ้งต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง และข้อบัญญัติท้องถิ่น ซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ หรือ
มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ.๒๕๔๓ และกฎหมาย
อื่นที่เกี่ยวข้อง

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ).....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น/พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

จำเกราชินี ตีแก้ว
หัวหน้าฝ่ายปกครอง

เรียนประธานสภาฯ รองประธานสภาฯ และหัวหน้าส่วนราชการทุกท่านครับ ผมจำเกราชินี ตีแก้ว หัวหน้าฝ่ายปกครอง กระผมอนุญาตเพิ่มเติมในเรื่องการทำร่างเทศบัญญัติ ที่จะขอความเห็นชอบต่อสภาฯ กระผมจะขออธิบายเพิ่มเติมครับ เทศบัญญัติ คือกฎหมายที่จะบังคับใช้กับเทศบาลอย่างหล่อ ฉบับที่ท่านสมาชิกทุกท่านดูคือฉบับร่างครับ ถ้าทำสมาชิกมีความเห็นชอบแล้ว ก็จะทำเรื่องเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นขั้นตอนต่อไปครับ

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

ขอบคุณครับ...สำหรับคำอธิบายชี้แจง การจัดทำร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลอย่างหล่อครับ มีสมาชิกท่านใดมีข้อสงสัยเพิ่มเติมอีกไหมครับ ถ้ามีข้อสงสัยเชิญสอบถามได้ครับ...เชิญครับ

นายเหมราช หาญเชิงชัย
นายกเทศมนตรี

เรียนประธานสภาฯ รองประธานสภาฯ และสมาชิกสภาทุกท่าน กระผมนายเหมราช หาญเชิงชัย นายกเทศมนตรีตำบลอย่างหล่อ สำหรับผมคิดว่าเป็นเรื่องดีครับสำหรับการจัดทำร่างเทศบัญญัติตำบลอย่างหล่อ กระผมขอให้สมาชิกสภาทุกท่านได้ศึกษาร่างเทศบัญญัติที่ละเรื่องครับ และทำความเข้าใจให้ได้มากที่สุดครับ และกระผมอยากให้ทางเจ้าหน้าที่เพิ่มเติมเทศบัญญัติอีก ๓ เรื่องครับ คือเทศบัญญัติเรื่องการควบคุมการบรรทุกน้ำหนักเกินครับ ยังไงผมฝากทางเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องด้วยครับ

จำเกราชินี พันกิจ
หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ

เรียนประธานสภาฯ รองประธานสภาฯ สมาชิกสภาทุกท่านและเจ้าหน้าที่ทุกคนครับ กระผมจำเกราชินี พันกิจ หัวหน้าฝ่ายอำนวยการกระผมขออธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดทำร่างเทศบัญญัติการควบคุมการบรรทุกน้ำหนักเกิน ตอนนี้ผมทำร่างไว้เกือบจะเสร็จสมบูรณ์แล้วครับ ผมจะเร่งดำเนินการให้เสร็จโดยเร็วที่สุดครับ...ขอบคุณครับ

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

ขอบคุณครับ มีสมาชิกท่านใดมีข้อสงสัยหรือเพิ่มเติมอีกไหมครับ ถ้ามีข้อสงสัยสามารถสอบถามได้ครับ...เชิญครับ

นายบุญจันทร์ ศรีสุระ
สมาชิกสภา

เรียนประธานสภาฯ รองประธานสภาฯ สมาชิกสภาฯ คณะผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการทุกท่านครับ กระผมนายบุญจันทร์ ศรีสุระ สมาชิกสภาเขต ๒ กระผมมีความเห็นชอบสำหรับการจัดทำร่างเทศบัญญัติของเทศบาลตำบลอย่างหล่อครับ สำหรับส่วนตัวผมคิดว่าปัญหาการถมดิน น่าจะมีปัญหาเกือบทุกหมู่บ้าน ถมดินสูงกว่าบ้านคนอื่นบ้าง ถมดินรุกล้ำเขตที่คนอื่นบ้าง ถ้ามีเทศบัญญัติควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดินและขนย้ายดิน ขึ้นมาปัญหาเหล่านี้จะหมดไปครับ...ขอบคุณครับ

นายเหมราช หาญเชิงชัย
นายกเทศมนตรี

เรียนประธานสภา รองประธานสภาสมาชิกสภาคณะผู้บริหาร
และหัวหน้าส่วนราชการทุกท่านครับ กระผมนายเหมราช หาญเชิง
ชัย นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ ผมคิดว่าถ้าเทศบาลตำบลยาง
หล้อมีเทศบัญญัติการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดินและขนย้ายดิน
ขึ้นมาทุกอย่างน่าจะดีขึ้นกว่านี้ครับ ชาวบ้านก็จะได้ปฏิบัติมากขึ้น
ครับ

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

ขณะนี้เลขานุการสภาได้มาถึงแล้วกระผมขอเชิญท่านเลขานุการ
สภาทำหน้าที่ต่อจากเลขานุการสภาชั่วคราวต่อได้เลยครับ และ
ขอพัก ๑๕ นาทีก่อนที่จะพิจารณาร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยาง
หล่อ

ที่ประชุม

-พักประชุม ๑๕ นาที-

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

ครบกำหนด ๑๕ นาทีแล้วครับ ที่ประชุมครบองค์ประชุมกระผมขอ
ดำเนินการประชุมสภาต่อครับ โดยในการพิจารณาร่างเทศบัญญัติ
กระผมจะให้ท่านสมาชิกได้พิจารณาทีละเรื่องดังนี้

**๓.๑ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ตลาด พ.ศ.
๒๕๖๗**

กระผมขอเสนอต่อที่ประชุมสภาอนุมัติให้พิจารณา ร่างเทศบัญญัติ
เทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗ สามารถจะรวดเร็ว

วาระที่ ๑ พิจารณารับหลักการร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยาง
หล่อ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗

เมื่อที่ประชุมได้พิจารณาร่างเทศบัญญัติแล้ว ขอให้ที่ประชุมลงมติว่า
จะรับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติตำบลยางหล่อ เรื่อง ตลาด พ.ศ.
๒๕๖๗

มีสมาชิกท่านใด เห็นชอบในวาระที่ ๑ พิจารณารับหลักการร่างเทศ
บัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗ ไหมครับ
ใครเห็นชอบโปรดยกมือ...

ที่ประชุม

มีมติไม่เห็นชอบ (๑๑ เสียง) ไม่รับร่างร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบล
ยางหล่อ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

วาระที่ ๒ แปรญัติร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง
ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามมติที่ประชุมไม่เห็นชอบในหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติเทศบาล
ตำบลยางหล่อ เรื่อง ตลาด พ.ศ. ๒๕๖๗ จึงไม่มีการพิจารณาในวาระ
ที่ ๒,๓

นายชัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

กระผมขอให้ท่านสมาชิกทุกท่านพักเที่ยงรับประทานอาหารร่วมกัน
ครับ

ที่ประชุม

-พักเที่ยง ๑๒.๐๐ น.-

นายชัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

**๓.๒ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่า
บำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม
พ.ศ. ๒๕๖๗**

กระผมขอเสนอต่อที่ประชุมสภาอนุมัติให้พิจารณา ร่างเทศบัญญัติ
เทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการ
น้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗ สามวาระรวด
เดียว

วาระที่ ๑ พิจารณารับหลักการร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยาง
หล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่า
ใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗

สมาชิกท่านใดจะอภิปรายเกี่ยวกับ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยาง
หล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่า
ใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗ ไหมครับ ถ้ามีขอเชิญ
อภิปรายได้ครับ เชิญครับ

นายบุญจันทร์ ศรีสุระ
สมาชิกสภา

เรียนประธานสภาฯ รองประธานสภาฯสมาชิกสภาฯคณะผู้บริหาร
และหัวหน้าส่วนราชการทุกท่านครับ กระผมนายบุญจันทร์ ศรีสุระ
สมาชิกสภาฯเขต ๒ ผมมีความคิดเห็นว่า การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย
ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗ ยังมี
ค่าบริการที่สูงไป ผมว่าอีกอย่างยังไม่มีการทำประชาคมกับชาวบ้าน
ให้เข้าใจก่อนครับ

นายชัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

ขอบคุณนายบุญจันทร์ ศรีสุระ ที่เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการเก็บ
อัตราค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อ
เชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗ ครับ มีสมาชิกท่านใด จะเสนอเพิ่มเติมอีกไหม
ครับ ถ้าไม่มีกระผมจะขอมติขอความเห็นชอบ ร่าง เทศบัญญัติ
เทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการ
น้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗ สมาชิกท่านใด
เห็นชอบ โปรดยกมือ...

ที่ประชุม

มีมติเห็นชอบ ๙ เสียง

ไม่เห็นชอบ ๒ เสียง (นายบุญจันทร์ ศรีสุระ)

(นางวิชุดา จันทร์หล่ม)

นายชัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

วาระที่ ๒ แปรญัตติ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามมติที่ประชุมเห็นชอบรับหลักการแห่งร่าง เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗ ไปแล้วนั้น ต่อไปจะเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ การแปรญัตติ มีสมาชิกท่านใดมีข้อเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่มีผู้เสนอก็คือ คงไว้ตามร่างเดิม

ต่อไปกระผมขอมติเห็นชอบจากที่ประชุมครับ สมาชิกท่านใดมีความเห็นชอบ ในวาระที่ ๒ ขึ้นแปรญัตติ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗ สมาชิกท่านใดเห็นชอบโปรดยกมือ...

ที่ประชุม

มีมติเห็นชอบ ๑๐ เสียง

ไม่เห็นชอบ ๑ เสียง (นายบุญจันทร์ ศรีสุระ) ให้คงไว้ตามร่างเดิม ผ่านการพิจารณาตามร่างร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗ วาระที่ ๒ การแปรญัตติ

นายชัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

วาระที่ ๓ เห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗

ต่อไปกระผมจะขอความเห็นชอบ วาระที่ ๓ เห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗ สมาชิกท่านใดเห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลยางหล่อ โปรดยกมือ...

ที่ประชุม

ไม่เห็นชอบ (๑๑) เสียง ให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การจัดเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย ค่าบริการน้ำทิ้ง และค่าใบอนุญาตให้ต่อท่อเชื่อม พ.ศ. ๒๕๖๗

นายชัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

สมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบโปรดเสนอข้อคิดเห็นด้วยครับ เชิญครับ

นายประจักษ์ ฝอยทอง
สมาชิกสภา

เรียนประธานสภา รองประธานสภาสมาชิกสภาคณะผู้บริหาร และหัวหน้าส่วนราชการทุกท่านค่ะ ดิฉัน นายประจักษ์ ฝอยทอง สมาชิกสภาเขต ๑ ดิฉันมีความคิดเห็นว่าอัตราค่าบริการค่าบำบัดน้ำเสียสูงเกินไปค่ะ

นายชัยชัย บุญประคม
ประธานสภา

๓.๓ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗
กระผมขอเสนอต่อที่ประชุมสภาอนุมัติให้พิจารณา ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗ สามวาระรวดเดียว

วาระที่ ๑ พิจารณารับหลักการร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗

มีสมาชิกท่านใดจะอภิปรายเกี่ยวกับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่องการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗ ไหมครับ ถ้ามีขอเชิญอภิปรายได้ครับเชิญครับ...

ถ้าไม่มีกระผมขอมติเห็นชอบรับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗

สมาชิกท่านมีมติเห็นชอบรับร่าง โปรดยกมือ...

ที่ประชุม

มีมติเห็นชอบ (๑๑) เสียง รับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗

นายชัยชัย บุญประคม
ประธานสภา

วาระที่ ๒ แปรญัตติ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามมติที่ประชุมเห็นชอบรับหลักการแห่งร่าง เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗ ไปแล้วนั้น ต่อไปจะเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ การแปรญัตติ มีสมาชิกท่านใดมีข้อเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่มีผู้เสนอก็คือ คงไว้ตามร่างเดิม

ต่อไปกระผมขอมติเห็นชอบจากที่ประชุมครับ สมาชิกท่านใดมีความเห็นชอบ ในวาระที่ ๒ ขึ้นแปรญัตติ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗

สมาชิกท่านใดเห็นชอบโปรดยกมือ...

ที่ประชุม

มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ (๑๑) เสียง ให้คงไว้ตามร่างเดิม ผ่านการพิจารณาตามร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗ วาระที่ ๒ การแปรญัตติ

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

วาระที่ ๓ เห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗

ต่อไปกระผมจะขอความเห็นชอบ วาระที่ ๓ เห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗

สมาชิกท่านใดเห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลยางหล่อ โปรดยกมือ...

ที่ประชุม

ไม่เห็นชอบ (๑๑) เสียง ให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๖๗

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

๓.๔ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗

กระผมขอเสนอต่อที่ประชุมสภาอนุมัติให้พิจารณา ร่างเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗ สามวาระรวดเดียว

วาระที่ ๑ พิจารณารับหลักการร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗ มีสมาชิกท่านใดจะอภิปรายเกี่ยวกับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗ ไหมครับ ถ้ามีขอเชิญอภิปรายได้ครับ เชิญครับ

ถ้าไม่มีกระผมขอมติเห็นชอบรับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่องการควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗ สมาชิกท่านมีมติเห็นชอบรับร่าง โปรดยกมือ...

ที่ประชุม

มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ (๑๑) เสียง รับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

วาระที่ ๒ แปรญัตติ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามมติที่ประชุมเห็นชอบรับหลักการแห่งร่าง เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗ ไปแล้ว นั้น ต่อไปจะเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ การแปรญัตติ มีสมาชิกท่านใดมีข้อเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่มีผู้เสนอก็คือคงไว้ตามร่างเดิม

นายบุญจันทร์ ศรีสุระ
สมาชิกสภา

เรียนประธานสภา รองประธานสภาสมาชิกสภาคณะผู้บริหาร และ
หัวหน้าส่วนราชการทุกท่านครับ กระผมนายบุญจันทร์ ศรีสุระ
สมาชิกสภาเขต ๒ ผมมีความคิดเห็นว่า ร่างเทศบัญญัติเทศบาล
ตำบลยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗ นี้ น่าจะ
เหมาะสมกับเทศบาลเมือง หรือเทศบาลนครมากกว่าครับ ไม่น่าจะ
เหมาะสมกับเทศบาลตำบลครับ กระผมอยากให้ท่านนายกฯไปแก้ไข
ปรับปรุงใหม่ครับ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ให้มาก
ที่สุดครับ

นายชัยชัย บุญประคม
ประธานสภา

วาระที่ ๑ เห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติ เทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่องการควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗

ต่อไปกระผมจะขอความเห็นชอบ วาระที่ ๓ เห็นชอบให้ตราเป็นเทศ
บัญญัติ เทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ.
๒๕๖๗ สมาชิกท่านใดเห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติ เทศบาลตำบล
ยางหล่อ โปรดยกมือ...

ที่ประชุม

ไม่เห็นชอบ (๓๑) เสียง ให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยาง
หล่อ เรื่อง การควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗

นายชัยชัย บุญประคม
ประธานสภา

**๓.๕ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การติดตั้งบ่อดัก
ไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗**

กระผมขอเสนอต่อที่ประชุมสภาอนุมัติให้พิจารณา ร่างเทศบัญญัติ
เทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียใน
อาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗ สามวาระรวดเดียว

วาระที่ ๑ พิจารณารับหลักการร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยาง
หล่อ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗

มีสมาชิกท่านใดจะอภิปรายเกี่ยวกับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบล
ยางหล่อ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.
๒๕๖๗ ไหมครับ ถ้ามีขอเชิญอภิปรายได้ครับ เชิญครับ

ถ้าไม่มีกระผมขอมติเห็นชอบรับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยาง
หล่อ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ.
๒๕๖๗ สมาชิกท่านใดมีมติเห็นชอบรับร่าง โปรดยกมือ...

ที่ประชุม

มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ (๑๑) เสียง รับหลักการร่างเทศบัญญัติ
เทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียใน
อาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗

นายชัยชัย บุญประคม
ประธานสภา

วาระที่ ๒ แปรญัตติ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง
การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗

จากมติที่ประชุมเห็นชอบรับหลักการร่างเทศบัญญัติไปแล้วนั้น
ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ขึ้นแปรญัตติ มีสมาชิกท่านใด
การแปรญัตติไหมครับ เมื่อคณะกรรมการแปรญัตติพิจารณาร่าง
ดังกล่าวแล้ว ไม่มีผู้ใดขอแปรญัตติ ถือว่าที่ประชุมคณะกรรมการแปร
ญัตติให้คงไว้ตามร่างเดิม

ต่อไปผมขอมติจากที่ประชุมครับ สมาชิกท่านใดเห็นชอบไม่มีการ
แปรญัตติ ให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือ...

ที่ประชุม

มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ (๑๑) เสียง ให้คงไว้ตามร่างเดิมผ่านการ
พิจารณาร่าง เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การติดตั้งบ่อดัก
ไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗ วาระที่ ๒ การแปร
ญัตติ

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

วาระที่ ๓ เห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗

สมาชิกท่านใดเห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ
เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมัน บำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗
สมาชิกท่านใดเห็นชอบโปรดยกมือ...

ที่ประชุม

มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ (๑๑) เสียง ให้ตราเป็นเทศบัญญัติ
เทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมัน บำบัดน้ำเสียใน
อาคาร พ.ศ. ๒๕๖๗

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

**๓.๖ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ควบคุมการขุด
ดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้ายดิน พ.ศ. ๒๕๖๗**

กระผมขอเสนอต่อที่ประชุมสภาอนุมัติให้พิจารณา ร่างเทศบัญญัติ
เทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุก
ดิน และการขนย้ายดิน พ.ศ. ๒๕๖๗ สามวาระรวดเดียว

วาระที่ ๑ พิจารณารับหลักการร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยาง
หล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้าย
ดิน พ.ศ. ๒๕๖๗

มีสมาชิกท่านใดจะอภิปรายเกี่ยวกับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบล
ยางหล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขน
ย้ายดิน พ.ศ. ๒๕๖๗ ไหมครับ ถ้ามีขอเชิญอภิปรายได้ครับ เชิญ
ครับ

ถ้าไม่มีกระผมขอมติเห็นชอบรับร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยาง
หล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขน
ย้ายดิน พ.ศ. ๒๕๖๗ สมาชิกท่านมีมติเห็นชอบรับร่าง โปรดยกมือ...

ที่ประชุม	มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ (๑๑) เสียง รับหลักการร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้ายดิน พ.ศ. ๒๕๖๗
นายชัยชัย บุญประคม ประธานสภา	วาระที่ ๒ แปรญัตติ ร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้ายดิน พ.ศ. ๒๕๖๗ จากมติที่ประชุมเห็นชอบรับหลักการแห่งร่างเทศบัญญัติไปแล้วนั้น ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ขึ้นแปรญัตติ มีสมาชิกท่านใด การแปรญัตติใหม่ครับ เมื่อคณะกรรมการแปรญัตติพิจารณาแล้ว ดังกล่าวแล้ว ไม่มีผู้ใดขอแปรญัตติ ถือว่าที่ประชุมคณะกรรมการแปรญัตติให้คงไว้ตามร่างเดิม ต่อไปผมขอมติจากที่ประชุมครับ สมาชิกท่านใดเห็นชอบไม่มีการแปรญัตติ ให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือ...
ที่ประชุม	มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ (๑๑) เสียง ให้คงไว้ตามร่างเดิมผ่านการพิจารณาร่าง เทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้ายดิน พ.ศ. ๒๕๖๗ วาระที่ ๒ การแปรญัตติ
นายชัยชัย บุญประคม ประธานสภา	วาระที่ ๓ เห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้ายดิน พ.ศ. ๒๕๖๗ สมาชิกท่านใดเห็นชอบให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้ายดิน พ.ศ. ๒๕๖๗ สมาชิกท่านใดเห็นชอบโปรดยกมือ...
ที่ประชุม	มีมติเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ (๑๑) เสียง ให้ตราเป็นเทศบัญญัติเทศบาลตำบลยางหล่อ เรื่อง ควบคุมการขุดดิน ถมดิน การบรรทุกดิน และการขนย้ายดิน พ.ศ. ๒๕๖๗
ระเบียบวาระที่ ๕ นายชัยชัย บุญประคม ประธานสภา	ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ มีสมาชิกท่านใด มีเรื่องสงสัยหรือปรึกษาหารือไหมครับ...เชิญครับ
นายเพชรราช หาญเชิงชัย นายกเทศมนตรี	เรียนประธานสภา รองประธานสภาและสมาชิกสภาทุกท่าน ผม นายเพชรราช หาญเชิงชัย นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ กระผมขอแจ้งเรื่องการอนุมัติฝ่ายน้ำล้น (ฝ่าย ม.ช) ซึ่งทางเทศบาลตำบลยางหล่อ ได้ขออนุมัติจากทางจังหวัดทั้งหมดจำนวน ๖ ฝ่าย ซึ่งทางจังหวัดได้อนุมัติมาจำนวน ๕ ฝ่าย ซึ่งได้แก่บ้านนาหว้า จำนวน ๒ ฝ่าย บ้านโนนม่วงน้อย จำนวน ๑ ฝ่าย บ้านดอกเกลือ จำนวน ๑ ฝ่าย และ

บ้านป่าคา จำนวน ๑ ฝาย ผมต้องขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีช่วย
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ช่วยผลักดันโครงการฝายน้ำล้น (ฝาย
ม.ข) ครับ ซึ่งปี พ.ศ.๒๕๖๗ พื้นที่เทศบาลตำบลยางหล่อก็จะมีฝาย
บรรเทาภัยแล้งเพิ่มขึ้นในพื้นที่เพิ่มอีกจำนวน ๕ ฝาย ครับ และผม
ขอเพิ่มเติมครับเรื่องงานกีฬา เกลียวสัมพันธ์ ครั้งที่ ๑๖ /๒๕๖๗
ระหว่างวันที่ ๒๐-๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ ๒๕๖๗ ประเภทกีฬา
ฟุตบอลชาย ๗ คน วอลเลย์บอลชาย วอลเลย์บอลหญิง เซปักตะกร้อ
เบตองผสม ชาย+หญิง กีฬาพื้นบ้าน ชกเยอร์ชายหญิง ตะเบีบ
ผู้บริหาร งบประมาณการสนับสนุน อปท. ละ ๑๐,๐๐๐ บาท ใต้
เงิน ใต้ละ ๒,๐๐๐ บาท ผมมีเรื่องแจ้งให้เพียงเท่านี้ครับ

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

ขอบคุณนายกฯครับที่ชี้แจงรายละเอียดครับ มีสมาชิกท่านใดมีเรื่อง
ปรึกษาหารือต่อไหมครับ...ถ้ามีเชิญครับ

นายอำคา อำมาตหิน
สมาชิกสภา

เรียนประธานสภาฯ รองประธานสภาฯ สมาชิกสภาทุกท่าน คณะ
ผู้บริหารทุกท่านครับ กระผมนายอำคา อำมาตหิน เนื่องจากฝายน้ำ
ล้นบ้านดอนเกล็ด ของนายชาติ เกิดการชำรุด ฝากท่าน
นายกเทศมนตรีและคณะผู้บริหาร แกะไขให้ด้วยครับ และเรื่องถังขยะ
มีพิษของบ้านดอนเกล็ด มีถังขยะครับแต่ไม่มีเจ้าหน้าที่ไปเก็บขยะมี
พิษเลยครับ ฝากท่านนายกฯติดตามเรื่องนี้ให้ด้วยครับ

นายเหมราช หาญเชิงชัย
นายกเทศมนตรี

เรียนประธานสภาฯ รองประธานสภาฯและสมาชิกสภาทุกท่าน
กระผมนายเหมราช หาญเชิงชัย นายกเทศมนตรีตำบลยางหล่อ เรื่อง
ขยะมีพิษผมจะแจ้งให้ทางเจ้าหน้าที่ดำเนินการให้ครับ

นายซัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

สมาชิกท่านใดมีข้อสงสัยเพิ่มเติมอีกไหมครับ...เชิญสอบถามได้ครับ

นายบุญจันทร์ ศรีสุระ
สมาชิกสภา

เรียนประธานสภาฯ รองประธานสภาฯและสมาชิกสภาทุกท่าน
กระผมนายบุญจันทร์ ศรีสุระ สมาชิกสภาเขต ๒ กระผมอยาก
ปรึกษาหารือกับท่านปลัดเทศบาลตำบลยางหล่อครับ ว่าพอจะมี
งบประมาณลงหินคลุกให้ชาวบ้านไหมครับ เนื่องจากประชาชนได้รับความ
เดือดร้อน ในการสัญจรเนื่องจากทางเป็นหลุมเป็นบ่อครับ

นางสาวพรพิมล สิทธิสุนอนุภาพ
ปลัดเทศบาล/เลขานุการสภา

เรียนประธานสภาฯ รองประธานสภาฯและสมาชิกทุกท่านครับ ดิฉัน
นางสาวพรพิมล สิทธิสุนอนุภาพ ปลัดเทศบาลตำบลยางหล่อ ดิฉัน
ขอชี้แจงก่อนค่ะว่า ต้องให้ทางเจ้าหน้าที่ลงพื้นที่ไปสำรวจตรวจสอบ
ก่อน ว่าถนนเส้นไหนมีความเดือดร้อนจริงๆ ซึ่งทางเทศบาลตำบล
ยางหล่อจะเร่งดำเนินการให้เร็วที่สุดค่ะ มอบจำเกราชัน ดีแก้ว
หัวหน้าฝ่ายปกครอง ออกสำรวจพื้นที่ความเดือดร้อนของชาวบ้าน
แล้วรายงานให้ปลัดทราบด้วยค่ะ

นายชัชชัย บุญประคม
ประธานสภา

ขอบคุณท่านปลัดเทศบาลตำบลยางหล่อ ที่ชี้แจงให้ทางสมาชิกทุกท่านได้รับทราบครับ มีสมาชิกท่านใดมีข้อสงสัยเพิ่มเติมอีกไหมครับ ถ้าไม่มี กระผมขอปิดประชุม

ปิดประชุม

เวลา ๑๖.๐๐ น.

(ลงชื่อ) ชันแก้ว ทองคำภา ผู้บันทึกรายงานการประชุม
(นางชันแก้ว ทองคำภา)

สมาชิกสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ
เลขานุการสภาชั่วคราวเทศบาลตำบลยางหล่อ

(ลงชื่อ) ชัชชัย บุญประคม ผู้รับรองรายงานการประชุม
(นายชัชชัย บุญประคม)

ประธานสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

นางชันแก้ว ทองคำภา สมาชิกสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ
นางวิญชนก ทวีสาร สมาชิกสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ
นางวิชุดา จันทร์หล่ม สมาชิกสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ สมัยประชุมสามัญ สมัยแรก ครั้งที่ ๒
ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗

ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ เวลา ๑๐.๐๐ น.
ณ ห้องประชุมเทศบาลตำบลยางหล่อ ได้ตรวจรายงานการประชุมแล้วเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจบันทึกรายงานการประชุม

(นางชนแก้ว ทองคำภา)

สมาชิกสภาเทศบาล/กรรมการตรวจรายงานการประชุม

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจบันทึกรายงานการประชุม

(นางรัฐชนก ทวีสาร)

สมาชิกสภาเทศบาล/กรรมการตรวจรายงานการประชุม

(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจบันทึกรายงานการประชุม

(นางวิชุดา จันทร์หล่ม)

สมาชิกสภาเทศบาล/กรรมการตรวจรายงานการประชุม

สภาเทศบาลตำบลยางหล่อ ได้รับรองรายงานการประชุมสภาเทศบาล สมัยประชุมสามัญ
สมัยแรก ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๗ เวลา ๑๐.๐๐ น. ประธานสภา
เทศบาลตำบลยางหล่อ จึงได้ลงชื่อในรายงานการประชุมไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่า
ด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๑๔

(ลงชื่อ).....

(นายชัยชัย บุญประคม)

ประธานสภาเทศบาลตำบลยางหล่อ

(นางสาวพรพิมล สิทธิสุนทรบุภาพ
ปลัดเทศบาลตำบลยางหล่อ)